ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΡΘΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 210
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2020
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Θα ξυπνήσεις όταν όλα αυτά θα έχουν τελειώσει;

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2020
1,5 ΕΥΡΩ

Θα ξυπνήσεις όταν όλα αυτά θα έχουν τελειώσει;

όταν όλα
θα έχουν
τελειώσει;

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Fronti nulla fides ή αλλιώς καμία εμπιστοσύνη στην εξωτερική όψη (στην βιτρίνα)

Ο πλανήτης βρίσκεται σε ένα σημείο, όπου συναντιούνται πολλοί δρόμοι. Ας φανταστούμε ότι σ' αυτό το σημείο συγκεντρώνονται ποικιλώνυμα κυριαρχικά συμφέροντα. Άλλα απ' αυτά συγκλίνουν μεταξύ τους σε περισσότερα πράγματα, άλλα σε λιγότερα και κάποια άλλα είναι έτοιμα να ανταγωνιστούν όλους και όλα, θεωρώντας ότι τώρα προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις και οι συνθήκες οι οποίες θα οδηγήσουν είτε στην πλήρη ενίσχυση είτε στην καταστροφή. Η προοπτική της στασιμότητας ή απλά της συντήρησης δεν βρίσκεται στην προοπτική οποιουδήποτε. Οι δρόμοι, που θα διαλέξουν, σε αρκετές περιπτώσεις θα είναι κοινοί, εφ' όσον όμως μπορούν να προστατευθούν τα ίδια συμφέροντα. Οι αλλαγές στην παγκόσμια ανακατανομή ισχύος, δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτό, προκύπτουν συνήθως μέσα από πολύχρονες και πολύπλοκες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες και διαδικασίες είτε σε καιρό «ειρήνης» είτε σε περίοδο πολέμου. Οι λεγόμενες χαρισματικές ηγεσίες, ή οι λεγόμενοι λαϊκιστές ηγέτες έρχονται να επιταχύνουν ή να εκφράσουν, πετυχημένα ή μη, αυτήν ακριβώς την ανάγκη της παγκόσμιας κυριαρχίας: να προχωρά, να κατασκευάζει νέες ισορροπίες, ν' αφήνει πίσω τα «αδύναμα» τμήματά της, να εκσυγχρονίζεται, να εξοπλίζεται, να καταλαμβάνει ολοένα και περισσότερα «εδάφη», να κατακτά.

Είναι τεράστια αυταπάτη να περιμένει κάποιος ο,τιδήποτε θετικό απ' αυτή την διαδικασία. Οι αντιθέσεις των κυρίαρχων είναι η μεγαλύτερη δεξαμενή ισχύος. Η πρόσφατη αντιπαράθεση *Τραμπ* και *Μπάιντεν* είναι εξόχως διδακτική. Σύμφωνα με δηλώσεις στη «*Ναυτεμπορική*», ο *Νιλ Σίρινγκ*, επικεφαλής οικονομολόγος της *Capital Economics*, σχολίασε πως «*είναι εντυπωσιακό το πώς και οι δύο πλευρές του πολιτικού φάσματος στις ΗΠΑ είναι ολοένα και πιο ενωμένες όσον αφορά τη σκληρή γραμμή απέναντι στην Κίνα και στρέφονται ολοένα και περισσότερο στην κατεύθυνση του προστατευτισμού*».

Στην ίδια κατεύθυνση η γερμανική κυβέρνηση, ήδη από τα τέλη του 2018, ανακοίνωσε ότι θα μπορεί να μπλοκάρει κάθε προσπάθεια εταιρείας τρίτης χώρας εκτός Ε.Ε. δηλαδή να εξαγοράσει μερίδιο 10% και άνω σε γερμανική εταιρεία. Την ίδια στιγμή η Ε.Ε. έχει συνάψει 36 εμπορικές συμφωνίες με περισσότερες από 60 χώρες. Η πιο σημαντική εξ αυτών είναι με την Ιαπωνία. Τέθηκε σε ισχύ τον φετινό Φεβρουάριο, καλύπτοντας περίπου 600 εκατομμύρια ανθρώπους και το 30% του παγκόσμιου ΑΕΠ.

Παρεμπιπτόντως, να αναφέρουμε ότι για μεγάλο δι-

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΑΪΟΣ

Η «αλάνθαστη» κυβέρνηση του μεγάλου παγκόσμιου τηλεγέτη Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος τυγχάνει και παραμένει επικεφαλής του επιτελικού κράτους των εκλεκτότερων των εκλεκτών, παραμένει «αλάνθαστη», επειδή όχι μόνον είναι αδύνατον να λαθέψει, αλλά διότι είναι αδύνατον να παραδεχθεί, έστω, και μισό λάθος. Την πρώτη φορά που επιτράπηκε να καταγραφεί λάθος από φιλοκυβερνητική εφημερίδα (Το Βήμα), ήταν όταν δημοσιοποιήθηκε «διαρροή» σχετικά πρόσφατα από κλειστή σύσκεψη στο Μαξίμου σύμφωνα με την οποία ο Μητσοτάκης παραδέχθηκε ότι έχει κάνει λάθη, άγνωστο όμως ποια είναι αυτά.

Όλοι θα θυμούνται ότι στην λεγόμενη πρώτη φάση της πανδημίας και ενώ είχαμε «κλειδωθεί» από τα αποδυτήρια, που λένε, από την εθνοσωτήριο κυβέρνηση του μεγάλου παγκόσμιου τηλεγέτη, που συνεχώς μας συντρόφευε με τα διαγγέλματα του, η τρομοκρατία εκ μέρους των ΜΜΕ ήταν απερίγραπτη.

Και ενώ τώρα οι ίδιοι ανακοινώνουν εκατόμβη νεκρών κάθε ημέρα, και ενώ έχει περάσει ήδη μια εβδομάδα δίχως να μειώνεται ο αριθμός των νεκρών και των διασωληνωμένων, το πρώτο ζήτημα που συζητούν οι γνωστοί «λειτουργοί» της δημοσιογραφίας είναι το πότε θα ανοίξουν τα καταστήματα. Είναι οι ίδιοι που κατακεραύνωναν την άνοιξη όποιον τολμούσε να επικρίνει ή να αμφισβητήσει τον ολοκληρωτικό χαρακτήρα των απαγορεύσεων.

Ας απολαύσουμε τώρα ορισμένα πρωτοσέλιδα εφημερίδων την 29η-11-2020.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Η πανδημία αλλάζει ραγδαία τον τρόπο που ψωνίζουμε

ΤΟ ΒΗΜΑ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Στη φωλιά της COVID
Το κοκτέιλ λαθών που οδήγησε στην εκατόμβη των θανάτων

Κυριακάτικη KONTRA news
ΤΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ Δ... ΚΑΙ ΤΙ «ΖΥΓΙΖΕΙ» Ο ΠΡΩΘ...
ΣΕ ΕΚΛΟ... ΣΠΡΩΧΝ... ΤΟΝ ΜΗΤΣΟ...

Η βραδυνή της Κυριακής
ΕΞΟΙΚΟΝΟ... ΒΗΜΑ ΒΗ...
ΟΙ 10 ΗΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΚΡΙΝ... ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΓΙ...
Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ

Κεντρικό θέμα για την Εποχή: «Οι γυναίκες στόχος της κυβερνητικής βίας», ενώ η μετάλλαξη της Αυριανής και νυν κομματικό φύλλο του Συριζα, μάς αποκαλύπτει την είδηση «Σε εκλογές σπρώχνουν τον Μητσοτάκη.

Η αποτυχία προφανώς είναι μεγάλων διαστάσεων, δεν μπορεί πλέον να κρυφθεί και το τσούρμο των «προθύμων» για κάθε απάτη και διαστρέβλωση δημοσιογράφων προσπαθεί, απλά να κρύψει έστω για λίγο, το «πρόβλημα» κάτω από το τραπέζι, μέχρι την στιγμή κατά την οποία θα λάβει την κεντρική γραμμή για τον τρόπο με τον οποίο θα διαχειριστεί τις εγκληματικές ευθύνες των κυβερνητικών χειρισμών. Αλλά και εκείνες της αντιπολίτευσης, η οποία, ας μην ξεχνάμε, στήριξε όσο μπορούσε κάθε απαγόρευση αρχικά, ενώ στην συνέχεια σιώπησε περιμένοντας τα επίχειρα των «λαθών».

Σύμφωνα, λοιπόν, με την εφημερίδα «***Το Βήμα***» (*Σκιές και Ψίθυροι, 29/11/2020*): «*Πλήθος στοιχείων και μαρτυριών βεβαιώνουν ότι κάποιοι ολιγώρησαν, ότι η επιδημιολογική κατάσταση στη Βόρεια Ελλάδα υποεκτιμήθηκε, και σήμερα δεν πληρώνουμε τίποτε άλλο παρά την αβελτηρία των υπευθύνων. Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι τα κρούσματα ήταν από καιρό πολύ περισσότερα από όσα επισήμως μεταδιδόταν και το φορτίο της νόσου αναπτυσσόταν δυναμικά κάτω από τα μάτια των υπευθύνων. Χαρακτηριστική θεωρείται η περίπτωση της Δράμας, όπου εκτιμάται πως τα δημοσιοποιούμενα κατά καιρούς στοιχεία δεν απέδιδαν την υγειονομική κατάσταση της πόλης. Τώρα πια επιβεβαιώνεται ότι νοσεί σχεδόν το 25% της πόλης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις αντοχές και τις δυνατότητες του τοπικού νοσοκομείου*».

στην καταστροφή. Η προοπτική της στασιμότητας ή απλά της συντήρησης δεν βρίσκεται στην προοπτική οποιουδήποτε. Οι δρόμοι, που θα διαλέξουν, σε αρκετές περιπτώσεις θα είναι κοινοί, εφ' όσον όμως μπορούν να προστατευθούν τα ιδία συμφέροντα. Οι αλλαγές στην παγκόσμια ανακατανομή ισχύος, δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτό, προκύπτουν συνήθως μέσα από πολύχρονες και πολύπλοκες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες και διαδικασίες είτε σε καιρό «ειρήνης» είτε σε περίοδο πολέμου. Οι λεγόμενες χαρισματικές ηγεσίες, ή οι λεγόμενοι λαϊκιστές ηγέτες έρχονται να επιταχύνουν ή να εκφράσουν, πετυχημένα ή μη, αυτήν ακριβώς την ανάγκη της παγκόσμιας κυριαρχίας: να προχωρά, να κατασκευάζει νέες ισορροπίες, ν' αφήνει πίσω τα «αδύναμα» τμήματά της, να εκσυγχρονίζεται, να εξοπλίζεται, να καταλαμβάνει ολοένα και περισσότερα «εδάφη», να κατακτά.

Είναι τεράστια αυταπάτη να περιμένει κάποιος ο,τιδήποτε θετικό απ' αυτή την διαδικασία. Οι αντιθέσεις των κυρίαρχων είναι η μεγαλύτερη δεξαμενή ισχύος. Η πρόσφατη αντιπαράθεση *Τραμπ* και *Μπάιντεν* είναι εξόχως διδακτική. Σύμφωνα με δηλώσεις στη «*Ναυτεμπορική*», ο *Νιλ Σίρινγκ*, επικεφαλής οικονομολόγος της *Capital Economics*, σχολίασε πως «*είναι εντυπωσιακό το πώς και οι δύο πλευρές του πολιτικού φάσματος στις ΗΠΑ είναι ολοένα και πιο ενωμένες όσον αφορά τη σκληρή γραμμή απέναντι στην Κίνα και στρέφονται ολοένα και περισσότερο στην κατεύθυνση του προστατευτισμού*».

Στην ίδια κατεύθυνση η γερμανική κυβέρνηση, ήδη από τα τέλη του 2018, ανακοίνωσε ότι θα μπορεί να μπλοκάρει κάθε προσπάθεια εταιρείας τρίτης χώρας εκτός Ε.Ε. δηλαδή να εξαγοράσει μερίδιο 10% και άνω σε γερμανική εταιρεία. Την ίδια στιγμή η Ε.Ε. έχει συνάψει 36 εμπορικές συμφωνίες με περισσότερες από 60 χώρες. Η πιο σημαντική εξ αυτών είναι με την Ιαπωνία. Τέθηκε σε ισχύ τον φετινό Φεβρουάριο, καλύπτοντας περίπου 600 εκατομμύρια ανθρώπους και το 30% του παγκόσμιου ΑΕΠ.

Παρεμπιπτόντως, να αναφέρουμε ότι για μεγάλο διάστημα η *Wall Street* φαινόταν να προκρίνει την επανεκλογή του *Τραμπ*, αφού από την ημέρα που ανέλαβε, ο μεγαλύτερος και σημαντικότερος δείκτης της Αμερικής σημείωσε άνοδο 50% και δη εν μέσω πανδημίας, ενώ οι *Dow Jones* και *Nasdaq* κατέρριπταν, επίσης, το ένα ρεκόρ μετά το άλλο. Παρ' όλα αυτά, η Wall Street άλλαξε ρότα, διαβάζοντας τις εξελίξεις και στηρίζοντας πλέον *Μπάιντεν*, γνωστό και μη εξαιρετέο λομπίστα χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Όσο για την προ ολίγων ημερών δολοφονία του κορυφαίου ιρανού πυρηνικού επιστήμονα στο Ιράν, αυτή πραγματοποιήθηκε λίγες ημέρες αργότερα από την δημοσιοποίηση από ισραηλινές πηγές της πληροφορίας ότι στην πρόσφατη συνάντηση του *Μάικλ Πομπέο* με τον Σαουδάραβα διάδοχο στην πόλη Νέομ συμμετείχαν μυστικά ο *Νετανιάχου* και ο αρχηγός των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών συγκροτώντας ένα οιονεί πολεμικό συμβούλιο. Και βέβαια, είναι αστείες οι αναλύσεις ότι ένα τέτοιο «*επεισόδιο*», υπόδειγμα υβριδικού πολέμου με πολλούς αποδέκτες και πλείστες προοπτικές στο πεδίο της διπλωματίας ή του κρυφού ή φανερού πολέμου,

ρων των εκλεκτών, παραμένει «αλάνθαστη», επειδή όχι μόνον είναι αδύνατον να λαθέψει, αλλά διότι είναι αδύνατον να παραδεχθεί, έστω, και μισό λάθος. Την πρώτη φορά που επιτράπηκε να καταγραφεί λάθος από φιλοκυβερνητική εφημερίδα (Το Βήμα), ήταν όταν δημοσιοποιήθηκε «διαρροή» σχετικά πρόσφατα από κλειστή σύσκεψη στο Μαξίμου σύμφωνα με την οποία ο Μητσοτάκης παραδέχθηκε ότι έχει κάνει λάθη, άγνωστο όμως ποια είναι αυτά.

Όλοι θα θυμούνται ότι στην λεγόμενη πρώτη φάση της πανδημίας και ενώ είχαμε «κλειδωθεί» από τα αποδυτήρια, που λένε, από την εθνοσωτήριο κυβέρνηση του μεγάλου παγκόσμιου τηλεηγέτη, που συνεχώς μας συντρόφευε με τα διαγγέλματα του, η τρομοκρατία εκ μέρους των ΜΜΕ ήταν απερίγραπτη.

Και ενώ τώρα οι ίδιοι ανακοινώνουν εκατόμβη νεκρών κάθε ημέρα, και ενώ έχει περάσει ήδη μια εβδομάδα δίχως να μειώνεται ο αριθμός των νεκρών και των διασωληνωμένων, το πρώτο ζήτημα που συζητούν οι γνωστοί «λειτουργοί» της δημοσιογραφίας είναι το πότε θα ανοίξουν τα καταστήματα. Είναι οι ίδιοι που κατακεραύνωναν την άνοιξη όποιον τολμούσε να επικρίνει ή να αμφισβητήσει τον ολοκληρωτικό χαρακτήρα των απαγορεύσεων.

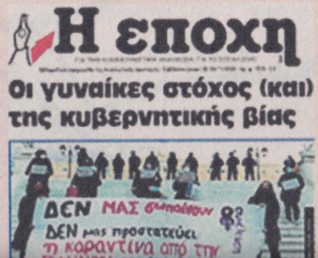
Ας απολαύσουμε τώρα ορισμένα πρωτοσέλιδα εφημερίδων την $29^{η}$-11-2020.

Εδώ και δυο εβδομάδες ανακοινώνονται 100 νεκροί καθημερινά, αλλά η Κυριακάτικη Καθημερινή, μας πληροφορεί ότι «Η πανδημία αλλάζει ραγδαία τον τρόπο που ψωνίζουμε»!!! Το Βήμα βέβαια φαίνεται άξαφνα να γυρίζει το «φύλλο»...

Κεντρικό θέμα για την Εποχή: «Οι γυναίκες στόχος της κυβερνητικής βίας», ενώ η μετάλλαξη της Αυριανής και νυν κομματικό φύλλο του Συριζα, μάς αποκαλύπτει την είδηση «Σε εκλογές σπρώχνουν τον Μητσοτάκη.

Η αποτυχία προφανώς είναι μεγάλων διαστάσεων, δεν μπορεί πλέον να κρυφθεί και το τσούρμο των «προθύμων» για κάθε απάτη και διαστρέβλωση δημοσιογράφων προσπαθεί, απλά να κρύψει έστω για λίγο, το «πρόβλημα» κάτω από το τραπέζι, μέχρι την στιγμή κατά την οποία θα λάβει την κεντρική γραμμή για τον τρόπο με τον οποίο θα διαχειριστεί τις εγκληματικές ευθύνες των κυβερνητικών χειρισμών. Αλλά και εκείνες της αντιπολίτευσης, η οποία, ας μην ξεχνάμε, στήριξε όσο μπορούσε κάθε απαγόρευση αρχικά, ενώ στην συνέχεια σιώπησε περιμένοντας τα επίχειρα των «λαθών».

Σύμφωνα, λοιπόν, με την εφημερίδα «***Το Βήμα***» (*Σκιές και Ψίθυροι, 29/11/2020*): «*Πλήθος στοιχείων και μαρτυριών βεβαιώνουν ότι κάποιοι ολιγώρησαν, ότι η επιδημιολογική κατάσταση στη Βόρεια Ελλάδα υποεκτιμήθηκε, και σήμερα δεν πληρώνουμε τίποτε άλλο παρά την αβελτηρία των υπευθύνων. Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι τα κρούσματα ήταν από καιρό πολύ περισσότερα από όσα επισήμως μεταδιδόταν και το φορτίο της νόσου αναπτυσσόταν δυναμικά κάτω από τα μάτια των υπευθύνων. Χαρακτηριστική θεωρείται η περίπτωση της Δράμας, όπου εκτιμάται πως τα δημοσιοποιούμενα κατά καιρούς στοιχεία δεν απέδιδαν την υγειονομική κατάσταση της πόλης. Τώρα πια επιβεβαιώνεται ότι νοσεί σχεδόν το 25% της πόλης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις αντοχές και τις δυνατότητες του τοπικού νοσοκομείου*».

Σύμφωνα με «***το Βήμα***» εξελίσσεται εδώ και καιρό σφοδρή σύγκρουση μεταξύ δύο στρατοπέδων τα οποία αποτελούνται από τους Τσιόδρα και Χαρδαλιά από τη μια και τον υπουργό Υγείας, Β. Κικίλια και τον πρόεδρο του ΕΟΔΥ, Παν. Αρκουμανέα από την άλλη, καθώς εδώ και αρκετές εβδομάδες διακινούνται φήμες ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται για τις περιοχές που βρίσκονται στο «κόκκινο» λόγω κορωναϊού, βασίζονται σε λανθασμένα στοιχεία. Ή σε στοιχεία που απείχαν αρκετές ημέρες από τη λήψη των όποιων αποφάσεων.

«*Δεν είναι λίγοι εκείνοι που αποδίδουν τις περισσότερες ευθύνες στον Εθνικό Οργανισμό Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), κατηγορώντας τους υπευθύνους για ανοργανωσιά, διαχειριστικά ελλείμματα, αμβλυμμένη προσοχή και αμφισβητούμενα ως προς την ακρίβειά τους επιδημιολογικά στοιχεία. Οι πιο ενημερωμένοι μάλιστα απευθύνουν πιο βαριές κατηγορίες, μιλούν για μεροληψίες και ξεχωριστές επιλογές που είναι απολύτως ασύμβατες προς τις τρέχουσες συνθήκες. Είναι γνωστές άλλωστε σε όλους οι συγκρούσεις μεταξύ της*

κυρίαρχων είναι η μεγαλύτερη δεξαμενή ισχύος. Η πρόσφατη αντιπαράθεση *Τραμπ* και *Μπάιντεν* είναι εξόχως διδακτική. Σύμφωνα με δηλώσεις στη «*Ναυτεμπορική*», ο *Νιλ Σίρινγκ*, επικεφαλής οικονομολόγος της *Capital Economics*, σχολίασε πως «*είναι εντυπωσιακό το πώς και οι δύο πλευρές του πολιτικού φάσματος στις ΗΠΑ είναι ολοένα και πιο ενωμένες όσον αφορά τη σκληρή γραμμή απέναντι στην Κίνα και στρέφονται ολοένα και περισσότερο στην κατεύθυνση του προστατευτισμού*».

Στην ίδια κατεύθυνση η γερμανική κυβέρνηση, ήδη από τα τέλη του 2018, ανακοίνωσε ότι θα μπορεί να μπλοκάρει κάθε προσπάθεια εταιρείας τρίτης χώρας εκτός Ε.Ε. δηλαδή να εξαγοράσει μερίδιο 10% και άνω σε γερμανική εταιρεία. Την ίδια στιγμή η Ε.Ε. έχει συνάψει 36 εμπορικές συμφωνίες με περισσότερες από 60 χώρες. Η πιο σημαντική εξ αυτών είναι με την Ιαπωνία. Τέθηκε σε ισχύ τον φετινό Φεβρουάριο, καλύπτοντας περίπου 600 εκατομμύρια ανθρώπους και το 30% του παγκόσμιου ΑΕΠ.

Παρεμπιπτόντως, να αναφέρουμε ότι για μεγάλο διάστημα η *Wall Street* φαινόταν να προκρίνει την επανεκλογή του *Τραμπ*, αφού από την ημέρα που ανέλαβε, ο μεγαλύτερος και σημαντικότερος δείκτης της Αμερικής σημείωσε άνοδο 50% και δη εν μέσω πανδημίας, ενώ οι *Dow Jones* και *Nasdaq* κατέρριπταν, επίσης, το ένα ρεκόρ μετά το άλλο. Παρ' όλα αυτά, η Wall Street άλλαξε ρότα, διαβάζοντας τις εξελίξεις και στηρίζοντας πλέον *Μπάιντεν*, γνωστό και μη εξαιρετέο λομπίστα χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Όσο για την προ ολίγων ημερών δολοφονία του κορυφαίου ιρανού πυρηνικού επιστήμονα στο Ιράν, αυτή πραγματοποιήθηκε λίγες ημέρες αργότερα από την δημοσιοποίηση από ισραηλινές πηγές της πληροφορίας ότι στην πρόσφατη συνάντηση του *Μάικλ Πομπέο* με τον Σαουδάραβα διάδοχο στην πόλη Νέομ συμμετείχαν μυστικά ο *Νετανιάχου* και ο αρχηγός των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών συγκροτώντας ένα οιονεί πολεμικό συμβούλιο. Και βέβαια, είναι αστείες οι αναλύσεις ότι ένα τέτοιο «*επεισόδιο*», υπόδειγμα υβριδικού πολέμου με πολλούς αποδέκτες και πλείστες προοπτικές στο πεδίο της διπλωματίας ή του κρυφού ή φανερού πολέμου, οφείλεται στην βούληση της διοίκησης του *Τραμπ* να θέσει «εμπόδια» στην διπλωματική ατζέντα του *Μπάιντεν*. Είναι αυτό που λέμε, το *ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο το πρόσωπο*. «*Επεισόδιο*» του ίδιου πολέμου αυτής της περιόδου αποτελεί και η διαχείριση της εμφάνισης και των παγκοσμίως προβαλλόμενων συνεπειών του νέου ιού. Τα «επεισόδια» μοιάζουν πολλές φορές ασύνδετα, ασυντόνιστα, αποκομμένα το ένα από το άλλο. Τίποτα ψευδέστερο, όσο και το ότι υπάρχει άπλετος χρόνος για να το καταλάβουμε:

Serius est quam cogitas –

Είναι πιο αργά από όσο νομίζεις...

Δεκέμβριος 2020

να μειώνεται ο αριθμός των νεκρών και των διασωληνωμένων, το πρώτο ζήτημα που συζητούν οι γνωστοί «λειτουργοί» της δημοσιογραφίας είναι το πότε θα ανοίξουν τα καταστήματα. Είναι οι ίδιοι που κατακεραύνωναν την άνοιξη όποιον τολμούσε να επικρίνει ή να αμφισβητήσει τον ολοκληρωτικό χαρακτήρα των απαγορεύσεων.

Ας απολαύσουμε τώρα ορισμένα πρωτοσέλιδα εφημερίδων την 29η-11-2020.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Η πανδημία αλλάζει ραγδαία τον τρόπο που ψωνίζουμε

ΤΟ ΒΗΜΑ
Στη φωλιά της COVID
MARADONA

Εδώ και δυο εβδομάδες ανακοινώνονται 100 νεκροί καθημερινά, αλλά η Κυριακάτικη Καθημερινή, μας πληροφορεί ότι «Η πανδημία αλλάζει ραγδαία τον τρόπο που ψωνίζουμε»!!! Το Βήμα βέβαια φαίνεται άξαφνα να γυρίζει το «φύλλο»...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ
Η ΡΥΘΜΙΣΗ για τα αδήλωτα τετραγωνικά

Η εποχη
Οι γυναίκες στόχος (και) της κυβερνητικής βίας

Κεντρικό θέμα για τον Ελεύθερο Ρύπο «Η ρύθμιση για τα αδήλωτα τετραγωνικά», την ίδια στιγμή, οι γιατροί στην Θεσσαλονίκη μιλούν για δραματική κατάσταση στα νοσοκομεία

χειρισμών. Αλλά και εκείνες της αντιπολίτευσης, η οποία, ας μην ξεχνάμε, στήριξε όσο μπορούσε κάθε απαγόρευση αρχικά, ενώ στην συνέχεια σιώπησε περιμένοντας τα επίχειρα των «λαθών».

Σύμφωνα, λοιπόν, με την εφημερίδα «***Το Βήμα***» (*Σκιές και Ψίθυροι, 29/11/2020*): «*Πλήθος στοιχείων και μαρτυριών βεβαιώνουν ότι κάποιοι ολιγώρησαν, ότι η επιδημιολογική κατάσταση στη Βόρεια Ελλάδα υποεκτιμήθηκε, και σήμερα δεν πληρώνουμε τίποτε άλλο παρά την αβελτηρία των υπευθύνων. Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι τα κρούσματα ήταν από καιρό πολύ περισσότερα από όσα επισήμως μεταδιδόταν και το φορτίο της νόσου αναπτυσσόταν δυναμικά κάτω από τα μάτια των υπευθύνων. Χαρακτηριστική θεωρείται η περίπτωση της Δράμας, όπου εκτιμάται πως τα δημοσιοποιούμενα κατά καιρούς στοιχεία δεν απέδιδαν την υγειονομική κατάσταση της πόλης. Τώρα πια επιβεβαιώνεται ότι νοσεί σχεδόν το 25% της πόλης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις αντοχές και τις δυνατότητες του τοπικού νοσοκομείου*».

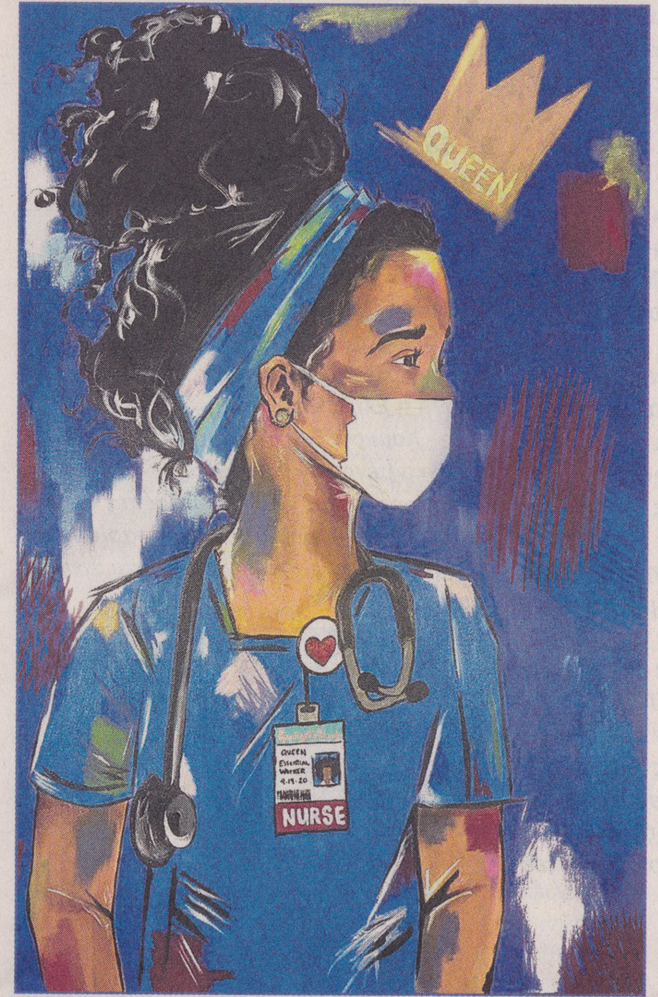
Σύμφωνα με «***το Βήμα***» εξελίσσεται εδώ και καιρό σφοδρή σύγκρουση μεταξύ δύο στρατοπέδων τα οποία αποτελούνται από τους Τσιόδρα και Χαρδαλιά από τη μια και τον υπουργό Υγείας, Β. Κικίλια και τον πρόεδρο του ΕΟΔΥ, Παν. Αρκουμανέα από την άλλη, καθώς εδώ και αρκετές εβδομάδες διακινούνται φήμες ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται για τις περιοχές που βρίσκονται στο «κόκκινο» λόγω κορωναϊού, βασίζονται σε λανθασμένα στοιχεία. Ή σε στοιχεία που απείχαν αρκετές ημέρες από τη λήψη των οποίων αποφάσεων.

«*Δεν είναι λίγοι εκείνοι που αποδίδουν τις περισσότερες ευθύνες στον Εθνικό Οργανισμό Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), κατηγορώντας τους υπευθύνους για ανοργανωσιά, διαχειριστικά ελλείμματα, αμβλυμμένη προσοχή και αμφισβητούμενα ως προς την ακρίβειά τους επιδημιολογικά στοιχεία. Οι πιο ενημερωμένοι μάλιστα απευθύνουν πιο βαριές κατηγορίες, μιλούν για μεροληψίες και ξεχωριστές επιλογές που είναι απολύτως ασύμβατες προς τις τρέχουσες συνθήκες. Είναι γνωστές άλλωστε σε όλους οι συγκρούσεις μεταξύ της ομάδας των λοιμωξιολόγων και των υπευθύνων του ΕΟΔΥ. Οι ίδιοι όταν ερωτώνται απαντούν ότι «ο ΕΟΔΥ τεστ διενεργεί, τις αποφάσεις λαμβάνουν οι λοιμωξιολόγοι». Και εκείνοι ανταπαντούν πως «με στοιχεία αμφιβόλου ποιότητος δεν μπορείς να ασκήσεις σωστή πολιτική, ούτε να επέμβεις έγκαιρα, όπως απαιτούν οι περιστάσεις*».

Μόλις πριν από λίγες ημέρες και ενώ εδώ και πάνω από ένα μήνα βοούσαν οι φυλακές της χώρας για κρούσματα,

συνέχεια στη σελ. 4

ΤΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΙΑΣΗΣ» ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ...

«Ένας μεγάλος αριθμός ελασσόνων διαδικασιών, οι οποίες έχουν κοινά χαρακτηριστικά, επαναλαμβάνονται, μιμείται η μία την άλλη, ξεχωρίζουν η μία από την άλλη σύμφωνα με το πεδίο εφαρμογής τους, συγκλίνουν και βαθμιαία παράγουν το σχέδιο δράσης μιας γενικής μεθόδου. Αυτές οι διαδικασίες βρίσκονται σε ισχύ από πολύ νωρίς στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση και αργότερα στα δημοτικά σχολεία. Σιγά σιγά μπήκαν στον χώρο των νοσοκομείων. Και σε μερικές δεκαετίες, άλλαξαν

εαυτή. Και η εξουσία τελικά ασκείται ή μόνο κατέχεται; Τι καινούργιο μπορούμε να πούμε; Αφού μοιάζει ότι όλα έχουν ειπωθεί ή ότι όλα έχουν γίνει. Έτσι φαίνεται. Απλά φαίνεται. Μόνο που το γκριζάρισμα δεν είναι σκοτάδι, ούτε όμως και φως. Πως θα ανοίξουμε, λοιπόν, νέες ρωγμές; Ναι, η Σιωπή, όπως και ο Λόγος μας, δεν υποτάσσονται στην εξουσία, με την προϋπόθεση, όμως, ότι δεν διαπραγματευόμαστε την βούληση για αλήθεια, ειδ' άλλως είναι αδύνατον να ορθώνονται τελεσίδικα ενάντια της.

Οι εντολές, που δεχόμαστε με πρόσχημα την καταπολέμηση του νέου ιού, απαιτούν την άμεση απόκρισή μας. **«Το πείραμα πρέπει να συνεχιστεί, απαιτείται να συνεχιστεί»**. Πρώτα απ' όλα είναι απολύτως απαράδεκτη οποιαδήποτε παρενόχληση, οποιαδήποτε διακοπή του. Η τυπική διεκπεραίωση των εντολών συνίσταται στην απομνημόνευση της σειράς των απλών κανόνων. Η πολυπλοκότητα μπορεί να διαλύσει τα πάντα. Μπορεί να βάζει σε σκέψεις. Οι πολλές σκέψεις δεν είναι μόνο αχρείαστες, είναι επικίνδυνες.

Οι ειδικοί γνωρίζουν. Οι ειδικοί είναι οι μόνοι, που μπορούν να έχουν πρόσβαση στην πολυπλοκότητα, οι ειδικοί κατασκευάζουν την πολυπλοκότητα. Δεν χρειάζεται παρά διάθεση για συμμόρφωση. Δεν υπάρχουν γρίφοι. Δεν υπάρχουν κρυφές προθέσεις. Δεν υπάρχουν δεύτερες σκέψεις. Δεν πρέπει να υπάρχουν δεύτερες σκέψεις. Οι εντολές είναι απόλυτες και πρέπει να παράγουν πειθαρχία. Και η πειθαρχία υπόσχεται αποτέλεσμα, τουλάχιστον, για εκείνον ή εκείνους που δίδουν τις εντολές.

Στα ολλανδικά στρατεύματα του $16^{ου}$ αιώνα είχε αναπτυχθεί από τους επικεφαλής η εξής τεχνική, την οποία οι στρατιώτες είχαν την εντολή, να ακολουθήσουν πιστά. Επρόκειτο για την διαδικασία του γεμίσματος και της πυροδότησης ενός όπλου. Η διαδικασία αυτή αναλυόταν πρώτα σε πιο μικρές διαδικασίες, σαράντα ξεχωριστές ενέργειες, με την καθεμία να βρίσκεται συνδεδεμένη με μια συγκεκριμένη εντολή. Στη συνέχεια αυτά τα μέρη αποσυνδέονταν μ' έναν τρόπο, όμως, που μείωνε τις περιττές κινήσεις και βελτίωνε τον συντονισμό, ώσπου ο στρατός που είχε απομνημονεύσει αυτές τις αποτελεσματικές ακολουθίες μέσω της αδιάκοπης εκγύμνασης, γινόταν μεγαλύτερος από τον αριθμό των τμημάτων του. Για-

έναν νέο και διαφορετικό τρόπο χρήσης του χώρου, εκείνον που επέτρεπε τη στενή παρακολούθηση της ασθένειας και την απομόνωση από την αιτία της. Αφού οι ωκεάνιοι δρόμοι του εμπορίου αποτελούσαν κανάλια μέσω των οποίων έρεαν μαζί εμπορεύματα, χρήματα, ιδέες και μικρόβια, τα ναυτικά νοσοκομεία παρείχαν το ιδανικό περιβάλλον για το ξέβγαλμα του πολύπλοκου συνδυασμού των παραγόντων, που προξενούσαν τις επιδημίες».

Έτσι σταματά ο μη διαχωρισμός της ιατρικής εποπτείας των ασθενών, των νέων και των παλιών μολύνσεων από μια σειρά άλλων ελέγχων: στρατιωτικών ελέγχων που αφορούν τους λιποτάκτες, οικονομικό έλεγχο που αφορά τα εμπορεύματα ή τον διοικητικό έλεγχο που αφορά έναν σωρό άλλους λόγους. Το ξεκαθάρισμα μοιάζει να έχει ζωτική σημασία για την εξουσία, αφού η πρότερη πειθαρχική προσέγγιση δεν αντιπροσώπευε ούτε κατά διάνοια ένα προηγμένο στάδιο εξέλιξής της.

Μ' άλλα λόγια, οι απαιτήσεις αλλάζουν. Οι μηχανισμοί προσαρμόζονται δίχως να χάνεται η παλαιότερη εμπειρία των διαχωρισμών, απαραίτητων για την άσκηση ελέγχου. Έτσι, ενώ οι λεπροί τον $13^{ο}$ αιώνα περιορίζονται στα περίπου 9.000 λεπροκομεία, που βρίσκονταν έξω από τις μεσαιωνικές πόλεις, οι κάτοικοι που έχουν κτυπηθεί από την μάστιγα της χολέρας τίθενται σε καραντίνα, παρακολουθούνται προσεκτικά από επιθεωρητές υγείας, καταγράφεται η κατάστασή τους, ενώ οι αναφορές παραδίδονται σε μια κεντρική αρχή. Ο χωροταξικός διαχωρισμός, ένας από τους πολλούς διαχωρισμούς, απαιτείται να επανασχεδιαστεί.

Όπως εύστοχα παρατηρεί ο *Manuel de Landa*: *«Τα νοσοκομεία του $18^{ου}$ αιώνα έγιναν οπτικές μηχανές, μέρη όπου το διεισδυτικό κλινικό βλέμμα μπορούσε να εκπαιδευθεί και να εξελιχθεί, καθώς και μηχανές γραφής, μεγάλα εργαστήρια για γραπτές και τεκμηριωμένες μεθόδους, όπου καταγραφόταν προσεκτικά κάθε λεπτομέρεια σχετικά με τις επισκέψεις, τους ιατρικούς ελέγχους, τις δόσεις ή τις συνταγές. Κατ' αυτή την έννοια, εκείνα τα μοντέρνα «λεπροκομεία» είχαν εσωτερικεύσει το αστικό κέντρο που βρισκόταν σε καραντίνα»*. Έτσι, η πειθαρχική επαναπροσέγγιση, του ελέγχου των ασθενειών, στην πραγματικότητα κατασκεύαζε μεν νέα πρωτοποριακά «στοιχεία»,

«Ένας μεγάλος αριθμός ελασσόνων διαδικασιών, οι οποίες έχουν κοινά χαρακτηριστικά, επαναλαμβάνονται, μιμείται η μία την άλλη, ξεχωρίζουν η μία από την άλλη σύμφωνα με το πεδίο εφαρμογής τους, συγκλίνουν και βαθμιαία παράγουν το σχέδιο δράσης μιας γενικής μεθόδου. Αυτές οι διαδικασίες βρίσκονται σε ισχύ από πολύ νωρίς στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση και αργότερα στα δημοτικά σχολεία. Σιγά σιγά μπήκαν στον χώρο των νοσοκομείων. Και σε μερικές δεκαετίες, άλλαξαν τη δομή της στρατιωτικής οργάνωσης. Μερικές φορές κυκλοφορούσαν πολύ γρήγορα από το ένα σχολείο στο άλλο, (ανάμεσα στο στρατό και στα τεχνικά σχολεία ή τα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης), κάποιες άλλες αργά και διακριτικά (η ύπουλη στρατιωτικοποίηση των μεγάλων εργαστηρίων). Σε κάθε περίπτωση προσαρμόστηκαν ανάλογα με κάποιες ανάγκες: μια βιομηχανική καινοτομία, μια νέα έξαρση κάποιων επιδημικών ασθενειών, την ανακάλυψη της αραβίδας ή τις νίκες της Πρωσίας... Μερικές πράξεις επιδεξιότητας προικισμένες με μεγάλη αποτελεσματικότητα διάχυσης, έξυπνες διευθετήσεις, προφανώς αθώες, αλλά ύποπτες κατά βάθος, μηχανισμοί που υπάκουαν στις οικονομίες πολύ αδιάντροπα για να το ομολογήσουν ή επιδίωκαν μικροπρεπείς μορφές καταναγκασμού».

Μισέλ Φουκώ

απραγματευόμαστε την βούληση για αλήθεια, ειδ' άλλως είναι αδύνατον να ορθώνονται τελεσίδικα ενάντια της.

Οι εντολές, που δεχόμαστε με πρόσχημα την καταπολέμηση του νέου ιού, απαιτούν την άμεση απόκρισή μας. «**Το πείραμα πρέπει να συνεχιστεί, απαιτείται να συνεχιστεί**». Πρώτα απ' όλα είναι απολύτως απαράδεκτη οποιαδήποτε παρενόχληση, οποιαδήποτε διακοπή του. Η τυπική διεκπεραίωση των εντολών συνίσταται στην απομνημόνευση της σειράς των απλών κανόνων. Η πολυπλοκότητα μπορεί να διαλύσει τα πάντα. Μπορεί να βάζει σε σκέψεις. Οι πολλές σκέψεις δεν είναι μόνο αχρείαστες, είναι επικίνδυνες.

Οι ειδικοί γνωρίζουν. Οι ειδικοί είναι οι μόνοι, που μπορούν να έχουν πρόσβαση στην πολυπλοκότητα, οι ειδικοί κατασκευάζουν την πολυπλοκότητα. Δεν χρειάζεται παρά διάθεση για συμμόρφωση. Δεν υπάρχουν γρίφοι. Δεν υπάρχουν κρυφές προθέσεις. Δεν υπάρχουν δεύτερες σκέψεις. Δεν πρέπει να υπάρχουν δεύτερες σκέψεις. Οι εντολές είναι απόλυτες και πρέπει να παράγουν πειθαρχία. Και η πειθαρχία υπόσχεται αποτέλεσμα, τουλάχιστον, για εκείνον ή εκείνους που δίδουν τις εντολές.

Στα ολλανδικά στρατεύματα του 16ου αιώνα είχε αναπτυχθεί από τους επικεφαλής η εξής τεχνική, την οποία οι στρατιώτες είχαν την εντολή, να ακολουθήσουν πιστά. Επρόκειτο για την διαδικασία του γεμίσματος και της πυροδότησης ενός όπλου. Η διαδικασία αυτή αναλυόταν πρώτα σε πιο μικρές διαδικασίες, σαράντα ξεχωριστές ενέργειες, με την καθεμία να βρίσκεται συνδεδεμένη με μια συγκεκριμένη εντολή. Στη συνέχεια αυτά τα μέρη αποσυνδέονταν μ' έναν τρόπο, όμως, που μείωνε τις περιττές κινήσεις και βελτίωνε τον συντονισμό, ώσπου ο στρατός που είχε απομνημονεύσει αυτές τις αποτελεσματικές ακολουθίες μέσω της αδιάκοπης εκγύμνασης, γινόταν μεγαλύτερος από τον αριθμό των τμημάτων του. Γιατί; Γιατί η εντολή ενός αξιωματικού μπορούσε να προκαλέσει, πλέον, συγχρονισμένη σειρά από ενέργειες, πολλά όπλα να πυροβολούν ταυτόχρονα, τα οποία μπορούσαν να προκαλούν ένα συμπαγές «τείχος» από βλήματα.

Το αποτέλεσμα αυτής της τεχνικής πειθαρχίας ήταν μεν η αύξηση της δύναμης των στρατιωτών, αλλά **ο καθένας ξεχωριστά είχε χάσει εντελώς τον έλεγχο των πράξεων του.** Ο προγραμματισμός εδώ βασίζεται σε πράξεις ρουτίνας. Ο ολλανδικός στρατός μεταμορφώθηκε σ' έναν επιτυχημένο στρατό παράδειγμα οργάνωσης και αποτελεσματικότητας. Αυτές οι τεχνικές πειθαρχίας δεν αντικατέστησαν, βέβαια, την δουλεία, αποτέλεσαν, όμως, μια νέα προσθήκη.

Εδώ, **η αποσυναρμολόγηση αφορά πρώτα απ' όλα την ατομική σκέψη η οποία καθίσταται παντελώς άχρηστη, αχρείαστη ή μάλλον εμπόδιο στις συγχρονισμένες**

των παραγόντων, που προξενούσαν τις επιδημίες».

Έτσι σταματά ο μη διαχωρισμός της ιατρικής εποπτείας των ασθενών, των νέων και των παλιών μολύνσεων από μια σειρά άλλων ελέγχων: στρατιωτικών ελέγχων που αφορούν τους λιποτάκτες, οικονομικό έλεγχο που αφορά τα εμπορεύματα ή τον διοικητικό έλεγχο που αφορά έναν σωρό άλλους λόγους. Το ξεκαθάρισμα μοιάζει να έχει ζωτική σημασία για την εξουσία, αφού η πρότερη πειθαρχική προσέγγιση δεν αντιπροσώπευε ούτε κατά διάνοια ένα προηγμένο στάδιο εξέλιξής της.

Μ' άλλα λόγια, οι απαιτήσεις αλλάζουν. Οι μηχανισμοί προσαρμόζονται δίχως να χάνεται η παλαιότερη εμπειρία των διαχωρισμών, απαραίτητων για την άσκηση ελέγχου. Έτσι, ενώ οι λεπροί τον 13ο αιώνα περιορίζονται στα περίπου 9.000 λεπροκομεία, που βρίσκονταν έξω από τις μεσαιωνικές πόλεις, οι κάτοικοι που έχουν κτυπηθεί από την μάστιγα της χολέρας τίθενται σε καραντίνα, παρακολουθούνται προσεκτικά από επιθεωρητές υγείας, καταγράφεται η κατάστασή τους, ενώ οι αναφορές παραδίδονται σε μια κεντρική αρχή. Ο χωροταξικός διαχωρισμός, ένας από τους πολλούς διαχωρισμούς, απαιτείται να επανασχεδιαστεί.

Όπως εύστοχα παρατηρεί ο *Manuel de Landa*: *«Τα νοσοκομεία του 18ου αιώνα έγιναν οπτικές μηχανές, μέρη όπου το διεισδυτικό κλινικό βλέμμα μπορούσε να εκπαιδευθεί και να εξελιχθεί, καθώς και μηχανές γραφής, μεγάλα εργαστήρια για γραπτές και τεκμηριωμένες μεθόδους, όπου καταγραφόταν προσεκτικά κάθε λεπτομέρεια σχετικά με τις επισκέψεις, τους ιατρικούς ελέγχους, τις δόσεις ή τις συνταγές. Κατ' αυτή την έννοια, εκείνα τα μοντέρνα «λεπροκομεία» είχαν εσωτερικεύσει το αστικό κέντρο που βρισκόταν σε καραντίνα».* Έτσι, η πειθαρχική επαναπροσέγγιση, του ελέγχου των ασθενειών, στην πραγματικότητα κατασκεύαζε μεν νέα πρωτοποριακά «στοιχεία», τα οποία, όμως, προστίθονταν σε ένα μείγμα υλικών τα οποία συσσωρεύονταν επί αιώνες.

Σύμφωνα με τον Φουκώ, *«Ο λοιμός, ως μορφή ταυτόχρονα πραγματική και φαντασιακή της αταξίας, έχει σαν ιατρικό και πολιτικό αντίστοιχο την πειθαρχία. Πίσω από τα πειθαρχικά συστήματα βλέπει κανείς τον εφιάλτη της «μετάδοσης» του λοιμού, των εξεγέρσεων, των εγκλημάτων, της αλητείας, της λιποταξίας, των ανθρώπων που εμφανίζονται και εξαφανίζονται, ζουν και πεθαίνουν μέσα στο χάος».*

Και εμείς, που βρισκόμαστε; Επιστρέφουμε στον Μεσαίωνα για λίγο και στην συνέχεια θα γευτούμε μια εκτόξευση άνευ προηγουμένου;

Ήδη οι κήρυκες της κυριαρχίας την προαναγγέλλουν. Άλλοι πιο σώφρονες ζητούν η «περίσταση», που βιώνουμε, να αποτελεί μια ακόμη δοκιμή. Οι απαιτήσεις για συγχρονισμό είναι μεγάλες. Η Δύση και η Ανατολή, όσο και αν

«Ένας μεγάλος αριθμός ελασσόνων διαδικασιών, οι οποίες έχουν κοινά χαρακτηριστικά, επαναλαμβάνονται, μιμείται η μία την άλλη, ξεχωρίζουν η μία από την άλλη σύμφωνα με το πεδίο εφαρμογής τους, συγκλίνουν και βαθμιαία παράγουν το σχέδιο δράσης μιας γενικής μεθόδου. Αυτές οι διαδικασίες βρίσκονται σε ισχύ από πολύ νωρίς στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση και αργότερα στα δημοτικά σχολεία. Σιγά σιγά μπήκαν στον χώρο των νοσοκομείων. Και σε μερικές δεκαετίες, άλλαξαν τη δομή της στρατιωτικής οργάνωσης. Μερικές φορές κυκλοφορούσαν πολύ γρήγορα από το ένα σχολείο στο άλλο, (ανάμεσα στο στρατό και στα τεχνικά σχολεία ή τα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης), κάποιες άλλες αργά και διακριτικά (η ύπουλη στρατιωτικοποίηση των μεγάλων εργαστηρίων). Σε κάθε περίπτωση προσαρμόστηκαν ανάλογα με κάποιες ανάγκες: μια βιομηχανική καινοτομία, μια νέα έξαρση κάποιων επιδημικών ασθενειών, την ανακάλυψη της αραβίδας ή τις νίκες της Πρωσίας... Μερικές πράξεις επιδεξιότητας προικισμένες με μεγάλη αποτελεσματικότητα διάχυσης, έξυπνες διευθετήσεις, προφανώς αθώες, αλλά ύποπτες κατά βάθος, μηχανισμοί που υπάκουαν στις οικονομίες πολύ αδιάντροπα για να το ομολογήσουν ή επιδίωκαν μικροπρεπείς μορφές καταναγκασμού».

Μισέλ Φουκώ

Η πειθάρχηση, αυτή η «*τεχνολογία*» της εξουσίας. Η πειθάρχηση, ο καταναγκασμός, η επιτήρηση, η δουλοπρέπεια, η καθυπόταξη, η υποδούλωση, η εθελοδουλεία, ο διαχωρισμός. Λέξεις παρεμφερείς, παρ' όλες τις διαφορές, που τις χαρακτηρίζουν, ευδιάκριτες ή μη, λέξεις, που προσιδιάζουν η μία την άλλη, που οδηγούν σε νοήματα αλληλοκαλυπτόμενα ή αλληλοσυμπληρούμενα. Και απέναντι η αταξία, ο ιός της αταξίας που απειλεί κάθε στιγμή να μολύνει, να μεταδοθεί με ανυπολόγιστες συνέπειες.

Και το «φάρμακο»; Μα τα πειθαρχικά συστήματα, που δεν πρέπει να συγχέονται με την πειθάρχηση αυτή καθ' σκέψεις. Δεν πρέπει να υπάρχουν δεύτερες σκέψεις. Οι εντολές είναι απόλυτες και πρέπει να παράγουν πειθαρχία. Και η πειθαρχία υπόσχεται αποτέλεσμα, τουλάχιστον, για εκείνον ή εκείνους που δίδουν τις εντολές.

Στα ολλανδικά στρατεύματα του $16^{ου}$ αιώνα είχε αναπτυχθεί από τους επικεφαλής η εξής τεχνική, την οποία οι στρατιώτες είχαν την εντολή, να ακολουθήσουν πιστά. Επρόκειτο για την διαδικασία του γεμίσματος και της πυροδότησης ενός όπλου. Η διαδικασία αυτή αναλυόταν πρώτα σε πιο μικρές διαδικασίες, σαράντα ξεχωριστές ενέργειες, με την καθεμία να βρίσκεται συνδεδεμένη με μια συγκεκριμένη εντολή. Στη συνέχεια αυτά τα μέρη αποσυνδέονταν μ' έναν τρόπο, όμως, που μείωνε τις περιττές κινήσεις και βελτίωνε τον συντονισμό, ώσπου ο στρατός που είχε απομνημονεύσει αυτές τις αποτελεσματικές ακολουθίες μέσω της αδιάκοπης εκγύμνασης, γινόταν μεγαλύτερος από τον αριθμό των τμημάτων του. Γιατί; Γιατί η εντολή ενός αξιωματικού μπορούσε να προκαλέσει, πλέον, συγχρονισμένη σειρά από ενέργειες, πολλά όπλα να πυροβολούν ταυτόχρονα, τα οποία μπορούσαν να προκαλούν ένα συμπαγές «τείχος» από βλήματα.

Το αποτέλεσμα αυτής της τεχνικής πειθαρχίας ήταν μεν η αύξηση της δύναμης των στρατιωτών, αλλά **ο καθένας ξεχωριστά είχε χάσει εντελώς τον έλεγχο των πράξεων του.** Ο προγραμματισμός εδώ βασίζεται σε πράξεις ρουτίνας. Ο ολλανδικός στρατός μεταμορφώθηκε σ' έναν επιτυχημένο στρατό παράδειγμα οργάνωσης και αποτελεσματικότητας. Αυτές οι τεχνικές πειθαρχίας δεν αντικατέστησαν, βέβαια, την δουλεία, αποτέλεσαν, όμως, μια νέα προσθήκη.

Εδώ, **η αποσυναρμολόγηση αφορά πρώτα απ' όλα την ατομική σκέψη η οποία καθίσταται παντελώς άχρηστη, αχρείαστη ή μάλλον εμπόδιο στις συγχρονισμένες ενέργειες που εκτελούνται ρομποτικά.** Ταξινομούνται οι κινήσεις των σωμάτων, επανασυγχρονίζονται γιατί οι εντολείς κινούνται μεταμορφωμένοι και οι ίδιοι προς μια νέα κατάκτηση. Μια νέα κατάκτηση που προϋποθέτει την μεταμόρφωση, την διάλυση του παλιού και την επανασυναρμολόγησή του.

Σύμφωνα με τον *Manuel de Landa*, συγγραφέα του βιβλίου *Χίλια χρόνια μη γραμμικής ιστορίας*, η γέννηση του μοντέρνου νοσοκομείου τον $18^{ο}$ αιώνα αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα των θεσμικών αλλαγών, που έλαβαν χώρα εκείνη την εποχή, με την επιστημολογική έκρηξη να μην προηγείται, αλλά να επιταχύνεται από την δημιουργία των νοσοκομείων. «*Τα νέα νοσοκομεία ενσωμάτωσαν* θούνται προσεκτικά από επιθεωρητές υγείας, καταγράφεται η κατάστασή τους, ενώ οι αναφορές παραδίδονται σε μια κεντρική αρχή. Ο χωροταξικός διαχωρισμός, ένας από τους πολλούς διαχωρισμούς, απαιτείται να επανασχεδιαστεί.

Όπως εύστοχα παρατηρεί ο *Manuel de Landa*: «*Τα νοσοκομεία του $18^{ου}$ αιώνα έγιναν οπτικές μηχανές, μέρη όπου το διεισδυτικό κλινικό βλέμμα μπορούσε να εκπαιδευθεί και να εξελιχθεί, καθώς και μηχανές γραφής, μεγάλα εργαστήρια για γραπτές και τεκμηριωμένες μεθόδους, όπου καταγραφόταν προσεκτικά κάθε λεπτομέρεια σχετικά με τις επισκέψεις, τους ιατρικούς ελέγχους, τις δόσεις ή τις συνταγές. Κατ' αυτή την έννοια, εκείνα τα μοντέρνα «λεπροκομεία» είχαν εσωτερικεύσει το αστικό κέντρο που βρισκόταν σε καραντίνα*». Έτσι, η πειθαρχική επαναπροσέγγιση, του ελέγχου των ασθενειών, στην πραγματικότητα κατασκεύαζε μεν νέα πρωτοποριακά «στοιχεία», τα οποία, όμως, προστίθονταν σε ένα μείγμα υλικών τα οποία συσσωρεύονταν επί αιώνες.

Σύμφωνα με τον *Φουκώ*, «*Ο λοιμός, ως μορφή ταυτόχρονα πραγματική και φαντασιακή της αταξίας, έχει σαν ιατρικό και πολιτικό αντίστοιχο την πειθαρχία. Πίσω από τα πειθαρχικά συστήματα βλέπει κανείς τον εφιάλτη της «μετάδοσης» του λοιμού, των εξεγέρσεων, των εγκλημάτων, της αλητείας, της λιποταξίας, των ανθρώπων που εμφανίζονται και εξαφανίζονται, ζουν και πεθαίνουν μέσα στο χάος*».

Και εμείς, που βρισκόμαστε; Επιστρέφουμε στον Μεσαίωνα για λίγο και στην συνέχεια θα γευτούμε μια εκτόξευση άνευ προηγουμένου;

Ήδη οι κήρυκες της κυριαρχίας την προαναγγέλλουν. Άλλοι πιο σώφρονες ζητούν η «περίσταση», που βιώνουμε, να αποτελεί μια ακόμη δοκιμή. Οι απαιτήσεις για συγχρονισμό είναι μεγάλες. Η Δύση και η Ανατολή, όσο και αν έχουν γειτνιάσει, πρέπει να «πλησιάσουν» και άλλο. Τα πειθαρχικά συστήματα να συγκλίνουν περεταίρω, οι όροι επιβολής να μην αποκλίνουν, τα διαφορετικά ποιοτικά τους χαρακτηριστικά να μην ξενίζουν εκείνες τουλάχιστον τις παγκόσμιες μάζες των πληθυσμών, που μοιάζουν παρ' όλα αυτά επαρκώς χειραγωγημένες. Η έκρηξη των νέων τεχνολογιών και της τεχνητής νοημοσύνης, όχι μόνο δεν επιβραδύνεται από την παγκόσμια καραντίνα, που έχει επιβληθεί, αλλά παίρνει διαστάσεις αδιανόητες ακόμα και για τους μύστες των εξελίξεων. Το «επεισόδιο» αυτού του παγκόσμιου πολέμου θα λήξει αργά ή γρήγορα.

Πρόκειται, όμως, για ένα και μόνο «επεισόδιο»...

Συσπείρωση Αναρχικών

συνέχεια από την σελ. 2

που εξαφανίζονταν από τους κυβερνητικούς, η εφημερίδα «***Καθημερινή***» θυμήθηκε να δημοσιεύσει έγγραφα, σύμφωνα με τα οποία το ***υπουργείο Προστασίας του Πολίτη*** ζητούσε δήθεν απεγνωσμένα από τον ΕΟΔΥ, να μεταβεί σε συγκεκριμένες φυλακές για να κάνει τεστ. Αναφέρονται οι φυλακές Διαβατών, στη Θεσσαλονίκη, ήδη από τις αρχές Οκτωβρίου, όταν κι εμφανίστηκαν τα πρώτα κρούσματα σε «σωφρονιστικούς» υπαλλήλους. Ο ΕΟΔΥ ...κατόρθωσε να φθάσει στις φυλακές Διαβατών και στις φυλακές της Κέρκυρας μετά από έναν μήνα, στις 6 Νοεμβρίου, και ενώ τα καταγεγραμμένα κρούσματα ξεπέρασαν τα 100 σε σωφρονιστικούς και κρατούμενους.

Συγκεκριμένα, στις 6/11/2020 πραγματοποιούνται 160 δειγματοληπτικά τεστ σε κρατούμενους. Την ίδια ημέρα ολοκληρώνεται ο έλεγχος (covid test) σε όλο το σωφρονιστικό προσωπικό της φυλακής Διαβατών (98 σωφρονιστικοί). Από τους 250 κρατουμένους που υποβάλλονται σε τεστ, περισσότεροι από εκατό βρίσκονται θετικοί, ενώ επισπεύδονται οι διαδικασίες για να πραγματοποιηθούν τεστ και στους υπόλοιπους φυλακισμένους, οι οποίοι είναι πάνω από 200. Όσο για την διαβόητη γ.γ. Αντεγκληματικής Πολιτικής, Σοφία Νικολάου, υποστήριξε ότι ...δεν υπάρχει διασπορά του ιού, δήλωση που ξεσήκωσε γενική κατακραυγή κρατουμένων και δεσμοφυλάκων.

Ας δούμε τώρα την απάντηση της κυβέρνησης.

Σύμφωνα με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο ***Σ. Πέτσα***, «*Η διακίνηση ψευδών ειδήσεων και η αμφισβήτηση των επίσημων στοιχείων τη στιγμή που η χώρα, όπως και ολόκληρη η Ευρώπη, δίνει μάχη με το δεύτερο κύμα της πανδημίας βλάπτουν την κοινή προσπάθεια. Υπάρχει ένα σύστημα καταγραφής*

συνωμοσίες δίνουν και παίρνουν. Κατά τ' άλλα τα έχουμε βάλει με την συνωμοσιολογία. Αλλά ας μην ξεφεύγουμε. Και ας δούμε τα όσα σοβαρά και σχεδόν ανείπωτα, τι λέμε τώρα, τα όσα τρομακτικά κολασμένα διαβάζουμε και φρίττουμε.

«*Την ίδια όμως στιγμή που η Εκκλησία επιτελεί και πάλι το ενοποιητικό της έργο, κάποιες θλιβερές μειοψηφίες, κάποιες δράκες Εφιαλτών, που εκπροσωπούν τα πάσης φύσεως επικίνδυνα άκρα, επιχειρούν να κάνουν, όπως και κάνουν, αυτό που ομοίως διαχρονικά κάνουν. Να δηλητηριάζουν τον δημόσιο διάλογο και να διχάζουν. Τα «όπλα» τους γνωστά. Οι τερατώδεις συνωμοσιολογίες και ο μεταπρατισμός του «θρησκευτικού» φόβου. Οι σκοτεινές, βρώμικες και πρόστυχες παρασκηνιακές μεν, πλην όμως ορατές στους φύλακες, «πρακτικές» παραεκκλησιαστικών παρασίτων και τρωκτικών. Και τα αντικληρικαλιστικά τερατουργήματα και ιδεοληπτικά νευρωτικά εξαμβλώματα, πασπαλισμένα, κατά την «περιφορά» τους, είτε με το απαραίτητο καρύκευμα γιαλαντζί «κοσμοπολιτισμού» και «προοδευτικότητας» είτε με τη σος της ενδημικής στη χώρα αγοραίας δημαγωγίας*».

Ανατριχιαστικά, πράγματι, όσα καταγγέλλει ο *Χάρης Κονιδάρης*, διευθυντής της ενημερώσεως και επικοινωνίας της *Αρχιεπισκοπής Αθηνών*, για τους κολασμένους που «μουτζουρώνουν» την εικόνα του παπαδαριού, για όλους αυτούς, που όπως πληροφορούμαστε από τον καθ' ύλην αρμόδιο, αποτελούν το «άκρο» των δαιμονισμένων «ευσεβών», που διακινούν, άκουσον άκουσον, εργολαβικά και με ψυχωσικό τρόπο απόψεις, που προσβάλλουν τα θεία.

Όλα αυτά τα ***ανεπάγγελτα δαιμονισμένα παράσιτα*** και τρωκτικά, αμόρφωτα και τυχάρπαστα, πλαστογραφούν την πίστη και

το ποιος θα διαδεχθεί τον Ιερώνυμο, εφ' όσον και εάν τινάξει τα πέταλα.

Άγια πράγματα, πατερικώς καμωμένα...

ΟΙ «4» ΒΑΣΙΚΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΚΑΙ Η ....ΦΡΕΝΗΡΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Καταλαβαίνουμε την αγωνία σας. Ποιοι να είναι αυτοί οι 4 ιππότες της «αποκάλυψης», που σίγουρα τρέμει ο Μητσοτάκης, που υπολογίζει ο Τσίπρας, αυτοί οι δίχως άλλο πραγματικοί αριστεροί, όχι σαν αυτόν τον τσαλαβούτα τον Τσίπρα, που τον έχει πάρει ο ύπνος για τα καλά, που βαριέται που ζει και με ζόρι ανοίγει το στόμα να πει κάτι ενάντια στην κυβέρνηση;

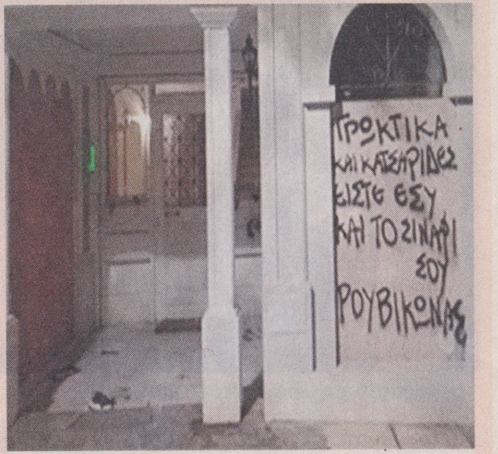
Διαβάζουμε και δακρύζουμε από την συγκίνηση: «*Η τελευταία κοινή περπατησιά των Βούτση, Σκουρλέτη, Φίλη και Τσακαλώτου αφορούσε σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, τον εορτασμό του Πολυτεχνείου και την πιθανότητα τα στελέχη του Συριζα, που βρέθηκαν στο ΕΑΤ-ΕΣΑ, να παραστούν συμβολικά μέχρι την αμερικάνικη πρεσβεία. Ο Αλέξης Τσίπρας δεν δυσκολεύθηκε να κερδίσει και τη συγκεκριμένη παρτίδα, αφού είχε μαζί του την πλειοψηφία, και έτσι κι αλλιώς η επιμονή των «τεσσάρων» δεν ήταν μεγάλη*».

θα επαναπροσδιορίσουν την θέση τους μέσα στο κόμμα και γι' αυτό άλλωστε αναμένεται να πέσουν κορμιά»; Άντε να τα πούμε τότε για κάτι πιο νόστιμο...

Με το ήλιο τα μπάζουμε, με τον ήλιο τα βγάζουμε, τι έχουν τα έρμα και ψοφάνε; Έλα ντε....

Μιας και που μιλάμε για αυτές τις φοβερές αντιστασιακές ενέργειες, δεν μπορούμε να ξεχνάμε την μοναδική και αξεπέραστη ενέργεια στήριξης του **ΚΚΕ**, που έγινε από τον *Ρουβίκωνα*, ο οποίος παρεξηγήθηκε, γιατί η αντιδήμαρχος του Μπακογιάννη η ***Ελίζα Έβερτ*** αποκάλεσε τρωκτικά τους ***Κουκουέδες διαδηλωτές***. Έγραψε συγκεκριμένα σχολιάζοντας φωτογραφία διαδηλωτών του ΚΚΕ ότι: «***Πρέπει να μάθουμε να συμβιώνουμε με κατσαρίδες και τρωκτικά. Έτσι είναι, έτσι ήταν και έτσι θα 'ναι***».

Η συντροφική αλληλεγγύη πάνω απ' όλα....

Έτσι, μέλη του *Ρουβίκωνα* εξαιρετικά αγανακτισμένα από την νέα αυτή προσβολή της επάρατης δεξιάς και του μοναρχοφασισμού έγραψαν έξω από την σπίτι της

πρώτα κρούσματα σε «σωφρονιστικούς» υπαλλήλους. Ο ΕΟΔΥ ...κατόρθωσε να φθάσει στις φυλακές Διαβατών και στις φυλακές της Κέρκυρας μετά από έναν μήνα, στις 6 Νοεμβρίου, και ενώ τα καταγεγραμμένα κρούσματα ξεπέρασαν τα 100 σε σωφρονιστικούς και κρατούμενους.

Συγκεκριμένα, στις 6/11/2020 πραγματοποιούνται 160 δειγματοληπτικά τεστ σε κρατούμενους. Την ίδια ημέρα ολοκληρώνεται ο έλεγχος (covid test) σε όλο το σωφρονιστικό προσωπικό της φυλακής Διαβατών (98 σωφρονιστικοί). Από τους 250 κρατουμένους που υποβάλλονται σε τεστ, περισσότεροι από εκατό βρίσκονται θετικοί, ενώ επισπεύδονται οι διαδικασίες για να πραγματοποιηθούν τεστ και στους υπόλοιπους φυλακισμένους, οι οποίοι είναι πάνω από 200. Όσο για την διαβόητη γ.γ. Αντεγκληματικής Πολιτικής, Σοφία Νικολάου, υποστήριξε ότι ...δεν υπάρχει διασπορά του ιού, δήλωση που ξεσήκωσε γενική κατακραυγή κρατουμένων και δεσμοφυλάκων.

Ας δούμε τώρα την απάντηση της κυβέρνησης.

Σύμφωνα με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο ***Σ. Πέτσα***, *«Η διακίνηση ψευδών ειδήσεων και η αμφισβήτηση των επίσημων στοιχείων τη στιγμή που η χώρα, όπως και ολόκληρη η Ευρώπη, δίνει μάχη με το δεύτερο κύμα της πανδημίας βλάπτουν την κοινή προσπάθεια. Υπάρχει ένα σύστημα καταγραφής κρουσμάτων, το Εθνικό Μητρώο COVID-19 και βρίσκεται διαρκώς στη διάθεση των επιστημόνων»*.

Εφ' όσον είναι έτσι, γιατί καθυστερεί η ποινική δίωξη των υπευθύνων της εφημερίδας ***«το Βήμα»***, αφού σε ανάλογες περιπτώσεις που χαρακτηρίστηκαν «υπονομευτικές» ανακοινώθηκε από την Εισαγγελία η διενέργεια άμεσης προκαταρκτικής εξέτασης;

Ή μήπως πρόκειται απλά για προειδοποίηση, ότι κάθε «παρέκκλιση» από την κεντρική γραμμή «ενημέρωσης» και κυβερνητικής προπαγάνδας θα ζημιώνει τους εκδότες εν όψει μάλιστα των νέων κονδυλίων αγνώστου ύψους, προφανώς πολλών δεκάδων εκατομμυρίων, που θα διατεθούν για την προπαγάνδιση της «αναγκαιότητας» ευθυ-

δράκες Εφιαλτών, που εκπροσωπούν τα πάσης φύσεως επικίνδυνα άκρα, επιχειρούν να κάνουν, όπως και κάνουν, αυτό που ομοίως διαχρονικά κάνουν. Να δηλητηριάζουν τον δημόσιο διάλογο και να διχάζουν. Τα «όπλα» τους γνωστά. Οι τερατώδεις συνωμοσιολογίες και ο μεταπρατισμός του «θρησκευτικού» φόβου. Οι σκοτεινές, βρώμικες και πρόστυχες παρασκηνιακές μεν, πλην όμως ορατές στους φύλακες, «πρακτικές» παραεκκλησιαστικών παρασίτων και τρωκτικών. Και τα αντικληρικαλιστικά τερατουργήματα και ιδεοληπτικά νευρωτικά εξαμβλώματα, πασπαλισμένα, κατά την «περιφορά» τους, είτε με το απαραίτητο καρύκευμα γιαλαντζί «κοσμοπολιτισμού» και «προοδευτικότητας» είτε με τη σος της ενδημικής στη χώρα αγοραίας δημαγωγίας».

Ανατριχιαστικά, πράγματι, όσα καταγγέλλει ο *Χάρης Κονιδάρης*, διευθυντής της ενημερώσεως και επικοινωνίας της *Αρχιεπισκοπής Αθηνών*, για τους κολασμένους που «μουτζουρώνουν» την εικόνα του παπαδαριού, για όλους αυτούς, που όπως πληροφορούμαστε από τον καθ' ύλην αρμόδιο, αποτελούν το «άκρο» των δαιμονισμένων «ευσεβών», που διακινούν, άκουσον άκουσον, εργολαβικά και με ψυχωσικό τρόπο απόψεις, που προσβάλλουν τα θεία.

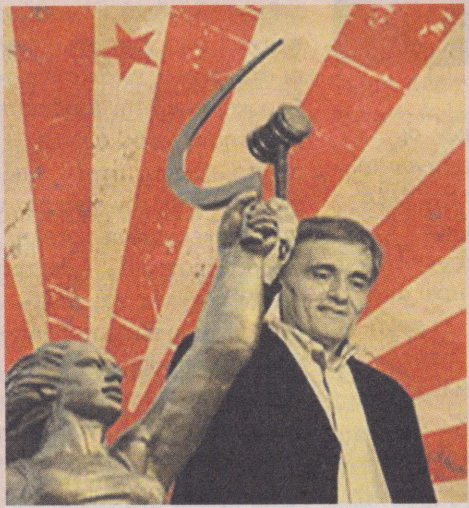
Όλα αυτά τα ***ανεπάγγελτα δαιμονισμένα παράσιτα*** και τρωκτικά, αμόρφωτα και τυχάρπαστα, πλαστογραφούν την πίστη και κοροϊδεύουν τους ευκολόπιστους ή τους αφελείς, δηλαδή τα «θρησκευτικά» αθύρματα των παραχαρακτών.

Σόδομα και Γόμορρα. Και δεν φθάνουν όλα αυτά, αλλά τούτοι οι αρουραίοι δεν δείχνουν σεβασμό ούτε στον Αρχιεπίσκοπο, ούτε στον κεκοιμισμένο Μητροπολίτη Λαγκαδά, αφού δεν σκέπτονται παρά μόνο, πως θα καταστήσουν στη συνείδηση του λαού την ευεργετιδά του *αποδιοπομπαίο τράγο*.

Φοβερή συνωμοσία. Και πως θα το πετύχουν αυτό; Σύμφωνα με τον *Κονιδάρη*, προβάλλοντας τον προκαθήμενο της Εκκλησίας ως ***φιλοτομαριστή «Ηγεμόνα»***, που *«βουτά για να σωθεί από τον κορωναϊό, στην άρτι αφιχθείσα από την Εσπερία για λογαριασμό του και μόνον, μπαμλανι-*

φής», που σίγουρα τρέμει ο Μητσοτάκης, που υπολογίζει ο Τσίπρας, αυτοί οι δίχως άλλο πραγματικοί αριστεροί, όχι σαν αυτόν τον τσαλαβούτα τον Τσίπρα, που τον έχει πάρει ο ύπνος για τα καλά, που βαριέται που ζει και με ζόρι ανοίγει το στόμα να πει κάτι ενάντια στην κυβέρνηση;

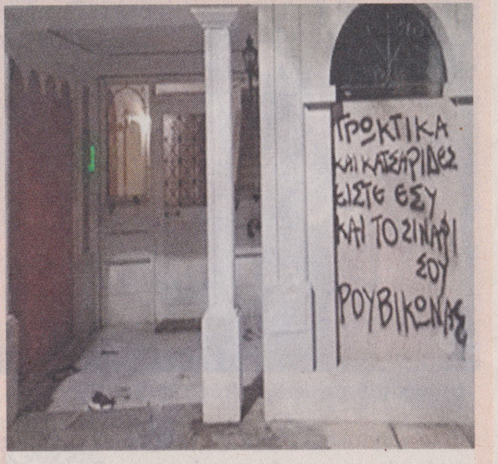
Διαβάζουμε και δακρύζουμε από την συγκίνηση: *«Η τελευταία κοινή περπατησιά των Βούτση, Σκουρλέτη, Φίλη και Τσακαλώτου αφορούσε σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, τον εορτασμό του Πολυτεχνείου και την πιθανότητα τα στελέχη του Συριζα, που βρέθηκαν στο ΕΑΤ-ΕΣΑ, να παραστούν συμβολικά μέχρι την αμερικάνικη πρεσβεία. Ο Αλέξης Τσίπρας δεν δυσκολεύθηκε να κερδίσει και τη συγκεκριμένη παρτίδα, αφού είχε μαζί του την πλειοψηφία, και έτσι κι αλλιώς η επιμονή των «τεσσάρων» δεν ήταν μεγάλη»*.

Βροντάει ο Όλυμπος, αστράφτει η Γκιώνα...

Αγωνιστική η περπατησιά των «τεσσάρων», όχι αστεία και ας μην αποφάσισε το Κόμμα να διανύσουν μερικά μέτρα, έστω συμβολικά σαν τον γλόμπο αρλεκίνο τον ***Μπαρουφάκη***. Που να τρέχεις τώρα; Αυτό θα σκέφθηκε και ο μεγάλος ηγέτης εν υπνώσει Αλεξέι Τσίπρας, που αράζει στο μαυσωλείο της Κουμουνδούρου. Είπαμε, δεν επέμειναν κιόλας, να μην τρελαθούμε και τελείως. Μόνο η ***Διαμαντοπούλου*** σκέφθηκε κάτι καλύτερο. Όλοι οι Έλληνες

με να ξεχνάμε την μοναδική και αξέπαρη στη ενέργεια στήριξης του **ΚΚΕ**, που έγινε από τον *Ρουβίκωνα*, ο οποίος παρεξηγήθηκε, γιατί η αντιδήμαρχος του Μπακογιάννη η ***Ελίζα Έβερτ*** αποκάλεσε τρωκτικά τους ***Κουκουέδες διαδηλωτές***. Έγραψε συγκεκριμένα σχολιάζοντας φωτογραφία διαδηλωτών του ΚΚΕ ότι: «***Πρέπει να μάθουμε να συμβιώνουμε με κατσαρίδες και τρωκτικά. Έτσι είναι, έτσι ήταν και έτσι θα 'ναι»***.

Η συντροφική αλληλεγγύη πάνω απ' όλα....

Έτσι, μέλη του *Ρουβίκωνα* εξαιρετικά αγανακτισμένα από την νέα αυτή προσβολή της επάρατης δεξιάς και του μοναρχοφασισμού έγραψαν έξω από την σπίτι της (πρώην πλέον) αντιδημάρχου: «***Κατσαρίδες και τρωκτικά είσαι εσύ και το σινάφι σου, Αλεξία Έβερτ» αναλαμβάνοντας μάλιστα την «ευθύνη»*** της υπεράσπισης του ***ΚΚΕ***, καθώς, όπως γράφουν, το κώμα του λαού αποφάσισε με τους άλλους διαδηλωτές να τιμήσει τη μνήμη του αγώνα!!!

Μάλιστα και μπράβο τους! Είναι ή δεν είναι, ρε διασπαστές, μέσα στο Κίνημα το ΚΚΕ; Πρέπει ή δεν πρέπει ωρέ γκρουπούσκουλα, να αναγνωριστεί και επίσημα ο ηγεμονικός του ρόλος, τώρα που ο Συριζα «σοβαρεύεται», και μετακινείται προς το πολιτικό κέντρο; Αλλά τι σκαμπάζετε εσείς από πολιτική; Ποια αναρχία ωρέ, λέμε και καμιά μαλακία για να τσιμπούν οι αφελείς και οι ηλίθιοι, όσοι απομείναν και από δαύτους.

για να πραγματοποιηθούν τεστ και στους υπόλοιπους φυλακισμένους, οι οποίοι είναι πάνω από 200. Όσο για την διαβόητη γ.γ. Αντεγκληματικής Πολιτικής, Σοφία Νικολάου, υποστήριξε ότι ...δεν υπάρχει διασπορά του ιού, δήλωση που ξεσήκωσε γενική κατακραυγή κρατουμένων και δεσμοφυλάκων.

Ας δούμε τώρα την απάντηση της κυβέρνησης.

Σύμφωνα με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο ***Σ. Πέτσα***, *«Η διακίνηση ψευδών ειδήσεων και η αμφισβήτηση των επίσημων στοιχείων τη στιγμή που η χώρα, όπως και ολόκληρη η Ευρώπη, δίνει μάχη με το δεύτερο κύμα της πανδημίας βλάπτουν την κοινή προσπάθεια. Υπάρχει ένα σύστημα καταγραφής κρουσμάτων, το Εθνικό Μητρώο COVID-19 και βρίσκεται διαρκώς στη διάθεση των επιστημόνων»*.

Εφ' όσον είναι έτσι, γιατί καθυστερεί η ποινική δίωξη των υπευθύνων της εφημερίδας ***«το Βήμα»***, αφού σε ανάλογες περιπτώσεις που χαρακτηρίστηκαν «υπονομευτικές» ανακοινώθηκε από την Εισαγγελία η διενέργεια άμεσης προκαταρκτικής εξέτασης;

Ή μήπως πρόκειται απλά για προειδοποίηση, ότι κάθε «παρέκκλιση» από την κεντρική γραμμή «ενημέρωσης» και κυβερνητικής προπαγάνδας θα ζημιώνει τους εκδότες εν όψει μάλιστα των νέων κονδυλίων αγνώστου ύψους, προφανώς πολλών δεκάδων εκατομμυρίων, που θα διατεθούν για την προπαγάνδιση της *«αναγκαιότητας»* εμβολιασμού του συνόλου του πληθυσμού;

Και ακόμα είμαστε στην αρχή...

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΔΕΣ, Ο ΚΟΡΩΝΑΪΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑ-ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ «ΠΑΡΑΣΙΤΑ»...

Με βαθιά ανησυχία παρακολουθούμε τα όσα εξελίσσονται μεταξύ των «αγίων πατέρων» ***μητροπολιτάδων*** και τις καταγγελίες για όσα ανίερα συμβαίνουν στους κόλπους της *«ιεραρχίας»*, όπου καθώς φαίνεται οι

τη σος της ενδημικής στη χώρα αγοραίας δημαγωγίας».

Ανατριχιαστικά, πράγματι, όσα καταγγέλλει ο *Χάρης Κονιδάρης*, διευθυντής της ενημερώσεως και επικοινωνίας της *Αρχιεπισκοπής Αθηνών*, για τους κολασμένους που «μουτζουρώνουν» την εικόνα του παπαδαριού, για όλους αυτούς, που όπως πληροφορούμαστε από τον καθ' ύλην αρμόδιο, αποτελούν το «άκρο» των δαιμονισμένων «ευσεβών», που διακινούν, άκουσον άκουσον, εργολαβικά και με ψυχωσικό τρόπο απόψεις, που προσβάλλουν τα θεία.

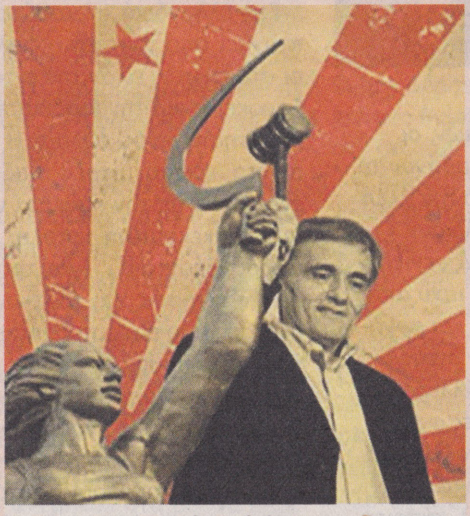
Όλα αυτά τα ***ανεπάγγελτα δαιμονισμένα παράσιτα*** και τρωκτικά, αμόρφωτα και τυχάρπαστα, πλαστογραφούν την πίστη και κοροϊδεύουν τους ευκολόπιστους ή τους αφελείς, δηλαδή τα «θρησκευτικά» αθύρματα των παραχαρακτών.

Σόδομα και Γόμορρα. Και δεν φθάνουν όλα αυτά, αλλά τούτοι οι αρουραίοι δεν δείχνουν σεβασμό ούτε στον Αρχιεπίσκοπο, ούτε στον κεκοιμισμένο Μητροπολίτη Λαγκαδά, αφού δεν σκέπτονται παρά μόνο, πως θα καταστήσουν στη συνείδηση του λαού την ευεργέτιδά του *αποδιοπομπαίο τράγο*.

Φοβερή συνωμοσία. Και πως θα το πετύχουν αυτό; Σύμφωνα με τον *Κονιδάρη*, προβάλλοντας τον προκαθήμενο της Εκκλησίας ως ***φιλοτομαριστή «Ηγεμόνα»***, που *«βουτά για να σωθεί από τον κορωναϊό, στην άρτι αφιχθείσα από την Εσπερία για λογαριασμό του και μόνον, μπαμλανιβιμάμπη ή καταναλώνει, προνομιακά, πλάσματα αίματος σε αντισώματα, την ώρα που το ποίμνιο του πεθαίνει»*.

Έχουν, όμως, γνώση οι φύλακες, προειδοποιεί ο διευθυντής Τύπου, και ξετρυπώνουν κάθε συνομωσία, παρακολουθούν τις ανίαρες κινήσεις όλων αυτών των μητροπολιτάδων, που δήθεν με ...αγωνία παρακολουθούν την κατάσταση της υγείας του Ιερώνυμου, αλλά ήδη συνομιλούν μεταξύ τους για την «επόμενη ημέρα», δηλαδή για

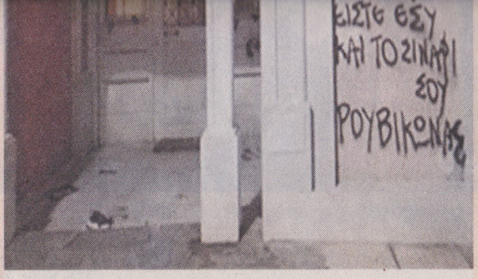
λευθηκε να κερδίσει και τη συγκεκριμένη παρτίδα, αφού είχε μαζί του την πλειοψηφία, και έτσι κι αλλιώς η επιμονή των «τεσσάρων» δεν ήταν μεγάλη».

Βροντάει ο Όλυμπος, αστράφτει η Γκιώνα...

Αγωνιστική η περπατησιά των «τεσσάρων», όχι αστεία και ας μην αποφάσισε το Κόμμα να διανύσουν μερικά μέτρα, έστω συμβολικά σαν τον γλόμπο αρλεκίνο τον ***Μπαρουφάκη***. Που να τρέχεις τώρα; Αυτό θα σκέφθηκε και ο μεγάλος ηγέτης εν υπνώσει Αλεξέι Τσίπρας, που αράζει στο μαυσωλείο της Κουμουνδούρου. Είπαμε, δεν επέμειναν κιόλας, να μην τρελαθούμε και τελείως. Μόνο η ***Διαμαντοπούλου*** σκέφθηκε κάτι καλύτερο. Όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες να βγούμε αυτή τη μέρα μ' ένα γαρύφαλλο στο αυτί στα μπαλκόνια μας για να τιμήσουμε την εξέγερση και τους νεκρούς του Νοέμβρη και να τραγουδούμε όλο χαρά: ***Γαρύφαλλο στ' αυτί και τσαχπινιά στο μάτι, η τσέπη πάντα αδειανή μα η καρδιά γεμάτη***....

Τι έγινε; Δεν ενδιαφέρει ούτε την γάτα σας, ποιοι είναι οι βασικοί μέτοχοι του Συριζα, ούτε τι θα γίνει στο επόμενο συνέδριο, όταν *«όλα τα στελέχη του κόμματος*

Η συντροφική αλληλεγγύη πάνω απ' όλα....

Έτσι, μέλη του *Ρουβίκωνα* εξαιρετικά αγανακτισμένα από την νέα αυτή προσβολή της επάρατης δεξιάς και του μοναρχοφασισμού έγραψαν έξω από την σπίτι της (πρώην πλέον) αντιδημάρχου: ***«Κατσαρίδες και τρωκτικά είσαι εσύ και το σινάφι σου, Αλεξία Έβερτ» αναλαμβάνοντας μάλιστα την «ευθύνη»*** της υπεράσπισης του ***ΚΚΕ***, καθώς, όπως γράφουν, το κώμα του λαού αποφάσισε με τους άλλους διαδηλωτές να τιμήσει τη μνήμη του αγώνα!!!

Μάλιστα και μπράβο τους! Είναι ή δεν είναι, ρε διασπαστές, μέσα στο Κίνημα το ΚΚΕ; Πρέπει ή δεν πρέπει ωρέ γκρουπούσκουλα, να αναγνωριστεί και επίσημα ο ηγεμονικός του ρόλος, τώρα που ο Συριζα «σοβαρεύεται», και μετακινείται προς το πολιτικό κέντρο; Αλλά τι σκαμπάζετε εσείς από πολιτική; Ποια αναρχία ωρέ, λέμε και καμιά μαλακία για να τσιμπούν οι αφελείς και οι ηλίθιοι, όσοι απομείναν και από δαύτους.

Μάλιστα αυτό κάνει, αγράμματοι και ανιστόρητοι πουθενάδες, το ***ΚΚΕ*** κάθε χρόνο τέτοιες ημέρες, τιμά την μνήμη του αγώνα. Ποιου αγώνα; Αυτουνού που κατέστειλε, συκοφάντησε, χειραγώγησε εδώ και 47 χρόνια.

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες της ***Διαδρομής Ελευθερίας,*** εκεί στον Περισσό έγινε χαμός, και μάλιστα τα κομματόσκυλα γύρω από τον ***Κουτσούμπα*** έσπευσαν να ζητήσουν έκτακτη σύγκληση της Κεντρικής

Επιτροπής. Προτάθηκε μάλιστα να καταγγελθεί η προβοκάτσια του Ρουβίκωνα.

Δεν πρόκειται για την Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ. Στο έργο σύμφωνα με τον καλλιτέχνη κυριαρχεί η στολή του αξιωματικού του ναυτικού, τα γαλόνια, τα χρυσά κουμπιά, τα πηλήκια και ένα σωρό άλλα αυτοβιογραφικά και συμβολικά στοιχεία. «Όλα αυτά που υποδηλώνουν την εξουσία, τη φιλοδοξία, τη ματαιότητα», εξηγεί ο ίδιος χαμογελώντας

Γιατί, σου λέει, εδώ και 47 χρόνια προσπαθούμε να θάψουμε το νόημα, την ιστορία και τους αγώνες του Νοέμβρη, κάναμε κάθε προσπάθεια να καταστείλουμε όλους εκείνους, που εμπνεύστηκαν απ' την εξέγερση του Νοέμβρη του '73 και τώρα ο *Ρουβίκωνας* ισχυρίζεται ότι διαδηλώνουμε για να τιμήσουμε την μνήμη του αγώνα;;;

στικό έργο στα μέλη του *Ρουβίκωνα*, αλλά και σε κάθε ενδιαφερόμενο ύστερα και από τις τελευταίες εξελίξεις και τις νέες προοπτικές που ανοίγονται. Ο *Κουτσούμπας* μάλιστα σε αυστηρό τόνο ρώτησε, εάν εν αγνοία του το Κόμμα έχει ήδη διεισδύσει στους *«περιθωριακούς»* των Εξαρχείων εξασφαλίζοντας την αγωνιστική του αναγνώριση ή το έχουν ρίξει στον μαρξισμό-λενινισμό από μόνοι τους. Η απάντηση που έλαβε ήταν αρνητική, αφού όπως ειπώθηκε δεν φαινόταν να χρειάζεται μέχρι τώρα, αφού τόσα για τον κομμουνισμό διαβάζουμε μόνο στα ***Επίσημα Κείμενα του ΚΚΕ***.

Σημειωτέον, για όσους δεν το γνωρίζουν, ότι ο δήμαρχος Αθηναίων Κ. Μπακογιάννης ανάγκασε σε παραίτηση την Α. Έβερτ πριν την κίνηση στήριξης: «*Με το ΚΚΕ μας χωρίζει ιδεολογική άβυσσος και η χθεσινή του κινητοποίηση, την ώρα που η πανδημία σαρώνει τη χώρα και το σύστημα υγείας δοκιμάζεται, ήταν απαράδεκτη πράξη πολιτικής ανευθυνότητας και ως τέτοια αντιμετωπίστηκε από την μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας. Σε μια Δημοκρατία ωστόσο, όσο και αν διαφωνούμε οφείλουμε να συνυπάρχουμε. Ιδιαίτερα όταν καλούμαστε όλοι μαζί να ξεπεράσουμε μια πανδημία. Ασφαλώς οι αντιθέσεις, ακόμα και οι πολιτικές συγκρούσεις, δεν είναι μόνο αναγκαίες αλλά και θεμιτές. Διεξάγονται όμως, όσο σκληρά κι αν χρειαστεί, επί προγραμμάτων, θέσεων* ... *συνανθρώπους τους. Δεν σέβονται τους διασωληνωμένους στην εντατική, δεν σέβονται τους νεκρούς. Την ανάρτηση της Πέπη Ραγκούση την είδα από το κινητό μου τηλέφωνο, σε μικρή οθόνη και δεν παρατήρησα ούτε έδωσα σημασία στη φωτογραφία, (αεροφωτογραφία από drown). [...]* ***Να με συγχωρέσει το ΚΚΕ που το απασχόλησα και πήρε πάνω του ένα θέμα, μία προσωπική μου άποψη που δεν τους αφορούσε. Λυπάμαι για τη φαιά ουσία, που ξόδεψαν για πάρτη μου με το ουκ άνευ «lobbying» που έκαναν με σκοπό να με ...καθαιρέσουν***».

Τελικά, ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο ρε λεβέντες;;;; Έλα μου ντε....

Ο αγώνας των ΜΑΤ για την προστασία της δημόσιας υγείας συνεχίζεται...

Ο ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ, ΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΡΙΨΗ ΧΗΜΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ... ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΟ ΚΟΡΩΝΑΪΟ

Διαβάζουμε την είδηση από την Εφημερίδα των Συντακτών (27-11-2020) σχετικά με την επιστολή-ανακοίνωση της ***Ελληνικής Εταιρείας Θεραπείας Πόνου και Παρηγορητικής Φροντίδας*** (ΠΑΡΗ.ΣΥ.Α) προς των υπουργό καταστολής στον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη:

«*Δεδομένου ότι ο Covid-19 εξαπλώνεται μέσω σταγονιδίων σιέλου ή βλέννας, η χρήση δακρυγόνων με τον βήχα, τα δάκρυα, την παραγωγή σιέλου και την εκροή βλέννας που προκαλεί, πολλαπλασιάζει τη μετάδοσή του ιού. Παράλληλα, οι χημικές ουσίες που περιέχουν τα δακρυγόνα, ερεθίζουν τη μύτη, το στόμα και τους πνεύμονες προκαλώντας φλεγμονή, η* ... μάτια του κόσμου κάτι τέτοιο, προανήγγειλε αλλαγή του επιχειρησιακού δόγματος τονίζοντας ότι ***«θα υπάρξει καινούργιο επιχειρησιακό δόγμα, θα υποχωρήσουμε σε ό,τι αφορά τη χρήση χημικών. Θα υπάρξουν άλλα πράγματα πιο ήπια έτσι ώστε να αλλάξουμε ριζικά όλο αυτό το επιχειρησιακό δόγμα της αστυνομίας που χρησιμοποίησε κατά κόρον ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έριξε 3 φορές περισσότερα χημικά σε έναν χρόνο από ό,τι έχουμε ρίξει εμείς σε έναν χρόνο».***

Πυρ και μανία με τον Χρυσοχοΐδη ακόμα και οι αστυνομικές ενώσεις με τον ίδιο πάντως να μην πτοείται: «*η Αστυνομία αυτή τη στιγμή έχει γύρω στα 500 κρούσματα. Ελάχιστοι, νομίζω μετρούνται στα δάχτυλα μιας παλάμης, νοσηλεύονται γιατί είναι νέοι άνθρωποι. Δυστυχώς, όλο το πρόβλημα έρχεται από φιλικό και οικογενειακό περιβάλλον, όχι από το υπηρεσιακό. Και δεύτερον οι άνθρωποι που αναπτύχθηκαν στο Πολυτεχνείο, φορούσαν όλοι μάσκες, ήταν αραιά ο ένας από τον άλλον βάσει οδηγίας που δόθηκε και ήταν έξω.* ***Δεν μεταδίδεται έξω, στην ατμόσφαιρα, ο ιός, Ο ιός μεταδίδεται σε κλειστούς χώρους.*** *Γίνονται τα πάντα και λαμβάνονται πολύ αυστηρά μέ-*

Δεν πρόκειται για την Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ. Στο έργο σύμφωνα με τον καλλιτέχνη κυριαρχεί η στολή του αξιωματικού του ναυτικού, τα γαλόνια, τα χρυσά κουμπιά, τα πηλήκια και ένα σωρό άλλα αυτοβιογραφικά και συμβολικά στοιχεία. «Όλα αυτά που υποδηλώνουν την εξουσία, τη φιλοδοξία, τη ματαιότητα», εξηγεί ο ίδιος χαμογελώντας

Γιατί, σου λέει, εδώ και 47 χρόνια προσπαθούμε να θάψουμε το νόημα, την ιστορία και τους αγώνες του Νοέμβρη, κάναμε κάθε προσπάθεια να καταστείλουμε όλους εκείνους, που εμπνεύστηκαν απ' την εξέγερση του Νοέμβρη του '73 και τώρα ο *Ρουβίκωνας* ισχυρίζεται ότι διαδηλώνουμε για να τιμήσουμε την μνήμη του αγώνα;;;

Πορεία Πολυτεχνείου 1998: Το ΚΚΕ τιμά την μνήμη του αγώνα... Τα ΚΝΑΤ σε κοινή επιχείρηση με τα ΜΑΤ εγκλωβίζουν και συλλαμβάνουν 153 νεαρούς κυρίως συντρόφους. Δεκάδες ξυλοκοπούνται άγρια. Σύμφωνα με τον τότε υπουργό δημόσιας τάξης Φ. Πετσάλνικο: «Δεν υπήρξε προληπτική κα-

στους «*περιθωριακούς*» των Εξαρχείων εξασφαλίζοντας την αγωνιστική του αναγνώριση ή το έχουν ρίξει στον μαρξισμό-λενινισμό από μόνοι τους. Η απάντηση που έλαβε ήταν αρνητική, αφού όπως ειπώθηκε δεν φαινόταν να χρειάζεται μέχρι τώρα, αφού τόσα για τον κομμουνισμό διαβάζουμε μόνο στα ***Επίσημα Κείμενα του ΚΚΕ***.

Σημειωτέον, για όσους δεν το γνωρίζουν, ότι ο δήμαρχος Αθηναίων Κ. Μπακογιάννης ανάγκασε σε παραίτηση την Α. Έβερτ πριν την κίνηση στήριξης: «*Με το ΚΚΕ μας χωρίζει ιδεολογική άβυσσος και η χθεσινή του κινητοποίηση, την ώρα που η πανδημία σαρώνει τη χώρα και το σύστημα υγείας δοκιμάζεται, ήταν απαράδεκτη πράξη πολιτικής ανευθυνότητας και ως τέτοια αντιμετωπίστηκε από την μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας. Σε μια Δημοκρατία ωστόσο, όσο και αν διαφωνούμε οφείλουμε να συνυπάρχουμε. Ιδιαίτερα όταν καλούμαστε όλοι μαζί να ξεπεράσουμε μια πανδημία. Ασφαλώς οι αντιθέσεις, ακόμα και οι πολιτικές συγκρούσεις, δεν είναι μόνο αναγκαίες αλλά και θεμιτές. Διεξάγονται όμως, όσο σκληρά κι αν χρειαστεί, επί προγραμμάτων, θέσεων και ιδεών. Στο πλαίσιο αυτό, υπάρχουν χαρακτηρισμοί που δεν χωρούν στην πολιτική αντίληψη αυτής της δημοτικής αρχής. Ζήτησα από την Αλεξία Έβερτ την παραίτηση της και την ευχαρίστησα για τη σημαντική της προσφορά από την θέση της Αντιδημάρχου. Η ίδια μου εξέφρασε την επιθυμία της να παραιτηθεί και από τη θέση της δημοτικής συμβούλου*».

Καλά αυτό το ξέραμε, ότι δηλαδή οι, πως τις είπαμε; Α ναι, αστικές πολιτικές δυνά-

νη και δεν παρατήρησα ούτε έδωσα σημασία στη φωτογραφία, (αεροφωτογραφία από drown). [...] ***Να με συγχωρέσει το ΚΚΕ που το απασχόλησα και πήρε πάνω του ένα θέμα, μία προσωπική μου άποψη που δεν τους αφορούσε. Λυπάμαι για τη φαιά ουσία, που ξόδεψαν για πάρτη μου με το ουκ άνευ «lobbying» που έκαναν με σκοπό να με ...καθαιρέσουν***».

Τελικά, ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο ρε λεβέντες;;;; Έλα μου ντε....

Ο ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ, ΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΡΙΨΗ ΧΗΜΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ... ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΟ ΚΟΡΩΝΑΪΟ

Διαβάζουμε την είδηση από την Εφημερίδα των Συντακτών (27-11-2020) σχετικά με την επιστολή-ανακοίνωση της ***Ελληνικής Εταιρείας Θεραπείας Πόνου και Παρηγορητικής Φροντίδας*** (ΠΑΡΗ.ΣΥ.Α) προς των υπουργό καταστολής στον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη:

«*Δεδομένου ότι ο Covid-19 εξαπλώνεται μέσω σταγονιδίων σιέλου ή βλέννας, η χρήση δακρυγόνων με τον βήχα, τα δάκρυα, την παραγωγή σιέλου και την εκροή βλέννας που προκαλεί, πολλαπλασιάζει τη μετάδοσή του ιού. Παράλληλα, οι χημικές ουσίες που περιέχουν τα δακρυγόνα, ερεθίζουν τη μύτη, το στόμα και τους πνεύμονες προκαλώντας φλεγμονή, η οποία ενδέχεται να αποδυναμώσει την ικανότητα του ανθρώπινου οργανισμού να αντιστέκεται στη μόλυνση. Επιστημονικές έρευνες έχουν τεκμηριώσει ερεθισμό και βλάβες στους πνεύμονες μετά από έκθεση σε υψηλές ποσότητες δακρυγόνων, υψηλότερο κίνδυνο προσβολής από αναπνευστικές ασθένειες, όπως η γρίπη και η πνευμονία ενώ έχουν αναφερθεί και αποβολές εμβρύων. Είναι εξ άλλου γνωστό πως τα δακρυγόνα μπορούν να αποβούν θανατηφόρα για τους ηλικιωμένους και τα άτομα με υποκείμενα νοσήματα, όπως το άσθμα*».

Η ΠΑΡΗ.ΣΥ.Α. τυγχάνει επιστημονικός φορέας του οποίου μέλη είναι αναισθη-

Ο αγώνας των ΜΑΤ για την προστασία της δημόσιας υγείας συνεχίζεται...

μάτια του κόσμου κάτι τέτοιο, προαναγγείλε αλλαγή του επιχειρησιακού δόγματος τονίζοντας ότι ***«θα υπάρξει καινούργιο επιχειρησιακό δόγμα, θα υποχωρήσουμε σε ό,τι αφορά τη χρήση χημικών. Θα υπάρξουν άλλα πράγματα πιο ήπια έτσι ώστε να αλλάξουμε ριζικά όλο αυτό το επιχειρησιακό δόγμα της αστυνομίας που χρησιμοποίησε κατά κόρον ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έριξε 3 φορές περισσότερα χημικά σε έναν χρόνο από ό,τι έχουμε ρίξει εμείς σε έναν χρόνο»***.

Πυρ και μανία με τον Χρυσοχοΐδη ακόμα και οι αστυνομικές ενώσεις με τον ίδιο πάντως να μην πτοείται: «*η Αστυνομία αυτή τη στιγμή έχει γύρω στα 500 κρούσματα. Ελάχιστοι, νομίζω μετρούνται στα δάχτυλα μιας παλάμης, νοσηλεύονται γιατί είναι νέοι άνθρωποι. Δυστυχώς, όλο το πρόβλημα έρχεται από φιλικό και οικογενειακό περιβάλλον, όχι από το υπηρεσιακό. Και δεύτερον οι άνθρωποι που αναπτύχθηκαν στο Πολυτεχνείο, φορούσαν όλοι μάσκες, ήταν αραιά ο ένας από τον άλλον βάσει οδηγίας που δόθηκε και ήταν έξω.* ***Δεν μεταδίδεται έξω, στην ατμόσφαιρα, ο ιός, Ο ιός μεταδίδεται σε κλειστούς χώρους.*** *Γίνονται τα πάντα και λαμβάνονται πολύ αυστηρά μέτρα και υπάρχουν εντολές προς τους διοικητές των υπηρεσιών για την τήρηση των μέτρων*».

Τώρα, αφού ο ιός μεταδίδεται μόνον σε κλειστούς χώρους, γιατί αποκλείεται η μετάδοση του μέσα στα αστυνομικά τμήματα; Αφού ο ιός δεν μεταδίδεται σε εξωτερικούς χώρους, γιατί υποχρεωνόμαστε να φοράμε μάσκες και γιατί απαγορεύονται οι διαδηλώσεις; Και αφού η μάσκα προστατεύει, πόσο εγκληματικό είναι να υποχρεώνονται οι διαδηλωτές να την αφαιρούν, γιατί δεν μπορούν να αναπνεύσουν και βήχουν ασταμάτητα από τα δακρυγόνα, που παντελώς δολοφονικά και μάλιστα ακόμα και για λόγους καταστολής ήταν

κάναμε κάθε προσπάθεια να καταστείλουμε όλους εκείνους, που εμπνεύστηκαν απ' την εξέγερση του Νοέμβρη του '73 και τώρα ο *Ρουβίκωνας* ισχυρίζεται ότι διαδηλώνουμε για να τιμήσουμε την μνήμη του αγώνα;;;

Πορεία Πολυτεχνείου 1998: Το ΚΚΕ τιμά την μνήμη του αγώνα... Τα ΚΝΑΤ σε κοινή επιχείρηση με τα ΜΑΤ εγκλωβίζουν και συλλαμβάνουν 153 νεαρούς κυρίως συντρόφους. Δεκάδες ξυλοκοπούνται άγρια. Σύμφωνα με τον τότε υπουργό δημόσιας τάξης Φ. Πετσάλνικο: *«Δεν υπήρξε προληπτική καταστολή. Υπήρξε μια συνεχής και πολύ αποτελεσματική συνεργασία της αστυνομίας με τις ομάδες περιφρούρησης»*.

Μετά από μεγάλη, όπως πληροφορούμαστε, περισυλλογή αποφασίστηκε ότι δεν πρόκειται για προβοκάτσια και αναγγέλθηκε εκ νέου επαγρύπνηση, ενώ εντύπωση προκάλεσε σύμφωνα με εξ ίσου ασφαλείς πληροφορίες η πρόταση του καπετάν *Κουτσούμπα* να σταλεί άμεσα καθοδηγητικό κλιμάκιο στην πλατεία Εξαρχείων για να αναλάβει επειγόντως διαφωτι-

κινητοποίηση, την ώρα που η πανδημία σαρώνει τη χώρα και το σύστημα υγείας δοκιμάζεται, ήταν απαράδεκτη πράξη πολιτικής ανευθυνότητας και ως τέτοια αντιμετωπίστηκε από την μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας. Σε μια Δημοκρατία ωστόσο, όσο και αν διαφωνούμε οφείλουμε να συνυπάρχουμε. Ιδιαίτερα όταν καλούμαστε όλοι μαζί να ξεπεράσουμε μια πανδημία. Ασφαλώς οι αντιθέσεις, ακόμα και οι πολιτικές συγκρούσεις, δεν είναι μόνο αναγκαίες αλλά και θεμιτές. Διεξάγονται όμως, όσο σκληρά κι αν χρειαστεί, επί προγραμμάτων, θέσεων και ιδεών. Στο πλαίσιο αυτό, υπάρχουν χαρακτηρισμοί που δεν χωρούν στην πολιτική αντίληψη αυτής της δημοτικής αρχής. Ζήτησα από την Αλεξία Έβερτ την παραίτηση της και την ευχαρίστησα για τη σημαντική της προσφορά από την θέση της Αντιδημάρχου. Η ίδια μου εξέφρασε την επιθυμία της να παραιτηθεί και από τη θέση της δημοτικής συμβούλου».

Καλά αυτό το ξέραμε, ότι δηλαδή οι, πως τις είπαμε; Α ναι, αστικές πολιτικές δυνάμεις δεν ανέχονται προσβολή, ούτε για δείγμα ενάντια στο ΚΚΕ. Αλλά το κερασάκι στην τούρτα ήταν ότι ***η ΝΔ έβαλε την Αλεξία Έβερτ να προβεί σε δήλωση μετάνοιας, ναι όπως το ακούτε***.

Διαβάζουμε, λοιπόν, από την σχετική δήλωση μετάνοιας που υποχρεώθηκε να υπογράψει από το κόμμα της την ΝΔ: *«Ανέφερα ότι οι χαρακτηρισμοί μου δεν αφορούσαν το ΚΚΕ. Το σχόλιό μου αφορούσε όλους όσοι προκαλούν και δεν σέβονται τους νόμους και κατ' επέκταση τους*

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΟ ΚΟΡΩΝΑΪΟ

Διαβάζουμε την είδηση από την Εφημερίδα των Συντακτών (27-11-2020) σχετικά με την επιστολή-ανακοίνωση της ***Ελληνικής Εταιρείας Θεραπείας Πόνου και Παρηγορητικής Φροντίδας*** (ΠΑΡΗ.ΣΥ.Α) προς των υπουργό καταστολής στον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη:

«Δεδομένου ότι ο Covid-19 εξαπλώνεται μέσω σταγονιδίων σιέλου ή βλέννας, η χρήση δακρυγόνων με τον βήχα, τα δάκρυα, την παραγωγή σιέλου και την εκροή βλέννας που προκαλεί, πολλαπλασιάζει τη μετάδοσή του ιού. Παράλληλα, οι χημικές ουσίες που περιέχουν τα δακρυγόνα, ερεθίζουν τη μύτη, το στόμα και τους πνεύμονες προκαλώντας φλεγμονή, η οποία ενδέχεται να αποδυναμώσει την ικανότητα του ανθρώπινου οργανισμού να αντιστέκεται στη μόλυνση. Επιστημονικές έρευνες έχουν τεκμηριώσει ερεθισμό και βλάβες στους πνεύμονες μετά από έκθεση σε υψηλές ποσότητες δακρυγόνων, υψηλότερο κίνδυνο προσβολής από αναπνευστικές ασθένειες, όπως η γρίπη και η πνευμονία ενώ έχουν αναφερθεί και αποβολές εμβρύων. Είναι εξ άλλου γνωστό πως τα δακρυγόνα μπορούν να αποβούν θανατηφόρα για τους ηλικιωμένους και τα άτομα με υποκείμενα νοσήματα, όπως το άσθμα».

Η ΠΑΡΗ.ΣΥ.Α. τυγχάνει επιστημονικός φορέας του οποίου μέλη είναι αναισθησιολόγοι, εντατικολόγοι και άλλοι γιατροί και επαγγελματίες υγείας που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης κατά του Covid-19.

Στην συνέχεια της ανακοίνωσης καλείται ο υπουργός καταστολής να λάβει τις απαραίτητες αποφάσεις για την εξάλειψη της χρήσης συγκεκριμένων χημικών και τον περιορισμό της χρήσης των δακρυγόνων, όπως έπραξαν υπό την απειλή της πανδημίας αξιωματούχοι σε πόλεις των ΗΠΑ.

Μόλις διάβασε ο Χρυσοχοΐδης ότι οι αμερικανοί «φίλοι» έκαναν, έστω και για τα

σε έναν χρόνο».

Πυρ και μανία με τον Χρυσοχοΐδη ακόμα και οι αστυνομικές ενώσεις με τον ίδιο πάντως να μην πτοείται: «*η Αστυνομία αυτή τη στιγμή έχει γύρω στα 500 κρούσματα. Ελάχιστοι, νομίζω μετρούνται στα δάχτυλα μιας παλάμης, νοσηλεύονται γιατί είναι νέοι άνθρωποι. Δυστυχώς, όλο το πρόβλημα έρχεται από φιλικό και οικογενειακό περιβάλλον, όχι από το υπηρεσιακό. Και δεύτερον οι άνθρωποι που αναπτύχθηκαν στο Πολυτεχνείο, φορούσαν όλοι μάσκες, ήταν αραιά ο ένας από τον άλλον βάσει οδηγίας που δόθηκε και ήταν έξω.* ***Δεν μεταδίδεται έξω, στην ατμόσφαιρα, ο ιός, Ο ιός μεταδίδεται σε κλειστούς χώρους.*** *Γίνονται τα πάντα και λαμβάνονται πολύ αυστηρά μέτρα και υπάρχουν εντολές προς τους διοικητές των υπηρεσιών για την τήρηση των μέτρων*».

Τώρα, αφού ο ιός μεταδίδεται μόνον σε κλειστούς χώρους, γιατί αποκλείεται η μετάδοση του μέσα στα αστυνομικά τμήματα; Αφού ο ιός δεν μεταδίδεται σε εξωτερικούς χώρους, γιατί υποχρεωνόμαστε να φοράμε μάσκες και γιατί απαγορεύονται οι διαδηλώσεις; Και αφού η μάσκα προστατεύει, πόσο εγκληματικό είναι να υποχρεώνονται οι διαδηλωτές να την αφαιρούν, γιατί δεν μπορούν να αναπνεύσουν και βήχουν ασταμάτητα από τα δακρυγόνα, που παντελώς δολοφονικά και μάλιστα ακόμα και για λόγους καταστολής ήταν εντελώς αχρείαστα; Όχι, δεν πρόκειται για ένα ακόμα παραλήρημα του υπουργού καταστολής, μια ακόμα επίδειξη μεγαλομανίας και αλαζονείας ή μια επίδειξη πυγμής μέσω του πλέον ολοφάνερου παραλογισμού. Είναι ένα μικρό δείγμα για το τι θα ακολουθήσει όταν οι κοινωνικές αντιδράσεις θα ξεσπάσουν...

Λεόν

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ, ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ...

ΤΕΛΙΚΑ υπάρχουν συνομωσίες, ή δεν υπάρχουν; Όσοι απαντούν καταφατικά στο ερώτημα είναι όλοι «*ψεκασμένοι*», το ίδιο και όσοι απλά, αλλά με σταθερότητα και επιχειρήματα αμφισβητούν τις «καλές» προθέσεις κάθε εξουσίας, όλοι εκείνοι που διαβάζουν δεύτερη και τρίτη και τέταρτη φορά τα κρατικά «*στοιχεία*», που διαβεβαιώνουν για την δήθεν απόλυτη αλήθεια κάθε εξουσιαστικού ισχυρισμού και για το αγαθόν των προθέσεων;

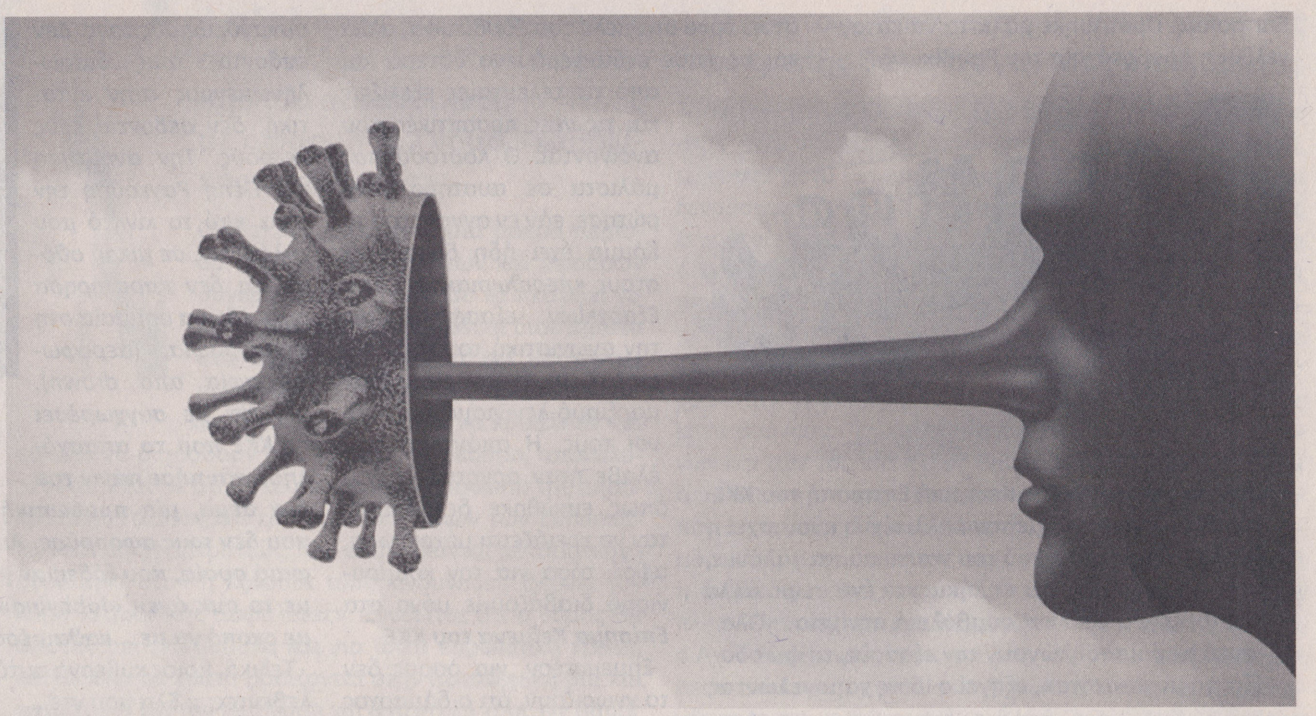
Δεν είναι δύσκολο να κατανοήσει κάποιος την σκοπιμότητα αυτής της ταύτισης. Η ευκαιρία είναι μεγάλη, για να πεταχθεί στα σκουπίδια. Η ομογενοποίηση κάτω ή πίσω από την ετικέτα του «*ψεκασμένου*», λόγου χάριν των «*αντιεμβολιαστών*», των οπαδών του Τραμπ, των οπαδών κάθε απίθανης θεωρίας συνωμοσίας, και κάθε ανθρώπου που στέκεται, έστω κριτικά, στις άνευ προηγουμένου απαγορεύσεις, που επιβλήθηκαν παγκοσμίως με αφορμή την εμφάνιση του *Covid-19*, συνεχίζεται μεθοδικά και σταθερά.

Ας δούμε μια απλή αιτία αυτής της επιμονής. Έχουμε τονίσει επανειλημμένα την δημόσια ικανοποίηση διαφόρων κρατικών αξιωματούχων, δημοσιολόγων και αναλυτών για την επανεκδήλωση της εμπιστοσύνης, όπως οι ίδιοι παρατηρούν, μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού προς τους κυβερνώντες λόγω της «*παγκόσμιας κρίσης στο τομέα της υγείας*».

Τι σημαίνει αυτό; Αφού κερδίσαμε την εμπιστοσύνη σας, αφού μας εμπιστεύεστε ξανά ή έτσι μας βολεύει να διαβεβαιώνουμε, τότε θα μας εμπιστευθείτε ό,τι και να λέμε, ό,τι και να κάνουμε, εφ' όσον βέβαια εμφανιζόμαστε ότι ανήκουμε στο στρατόπεδο των λεγόμενων ορθολογιστών κυβερνώντων και όχι σε εκείνο των «*λαϊκιστών*». Ή μαζί μας δίχως αντιρρήσεις, ή με τους «*ψεκασμένους*»! Άλλη επιλογή δεν υπάρχει. Η κρατική προπαγάνδα χτίζεται πάνω σ' αυτή την απλή, αλλά σταθερή για τις εξουσιαστικές επιδιώξεις βάση.

Τελικά, όμως, υπάρχουν ή δεν υπάρχουν συνωμοσίες; Ας δούμε την γνώμη του φιλελεύθερου ιστορικού και συγγραφέα *Γιουβάλ Νόα Χαράρι*, ο οποίος γράφει μεταξύ άλλων στους *New York Times*:

«*Είναι βέβαιο ότι πολλές συνωμοσίες εξυφαίνονται αυτή τη στιγμή στον κόσμο. Άτομα, εταιρείες, οργανώσεις, εκκλησίες, φράξιες και κυβερνήσεις εκπονούν συ-*

εργασία μας, αλλά αντιτίθεται στην ύπαρξη μιας κρυφής παγκόσμιας συνωμοσίας από μια ενιαία ομάδα ατόμων».

Ο *Χαράρι* τονίζει ακόμη και πολύ σωστά ότι ιστορικά κάθε προσπάθεια συγκέντρωσης υπερβολικής εξουσίας είτε από κυβερνητική είτε από εταιρική οντότητα συνοδεύεται πάντα από μεγάλη προβολή. Επομένως, η ιδέα ότι λόγου χάριν ο ***Στάλιν*** ή ο ***Λένιν*** ή ο ***Χίτλερ*** είναι αχυράνθρωποι, ή απλά βιτρίνα πίσω από την οποία κρύβονταν οι πραγματικοί αόρατοι ηγέτες, στερείται ακόμα και κάθε ίχνους αλήθειας. Άλλο τόσο, όμως, αληθεύει ότι η προοπτική της ανόδου στην εξουσία των ***Μπολσεβίκων***, όχι μόνο δεν δυσαρεστούσε τότε το γερμανικό κράτος, αλλά αντίθετα κινήθηκε έμπρακτα στην κατεύθυνση της ενίσχυσή της.

Θα πει κάποιος ότι μέχρι εδώ δεν μαθαίνουμε και κάτι καινούργιο, παρ' ότι η αφετηρία του *Χαράρι* είναι πράγματι διαφορετική από εκείνη που ορίζει η κρατική προπαγάνδα, όπως την περιγράψαμε ήδη προηγουμένως και η οποία τείνει λίγο πολύ να εξαφανίζει κάθε πιθανότητα συνωμοσίας.

σύσκεψη της ***Λέσχης Μπίλντεμπεργκ***. Διόλου απίθανο θα πει κάποιος, αφού έχει συμβεί πολλές φορές. Αυτός ο ίδιος, όμως, ***υπουργός Εξωτερικών*** αυτού του κράτους έχει προνομιακές σχέσεις και με εταιρείες εξοπλιστικών προγραμμάτων, ενώ επίσης έχει συναντηθεί πολλάκις με τον επικεφαλής ας πούμε της ***Google*** για ζητήματα ασφαλείας, που προέκυψαν στο διαδίκτυο και άπτονται με τις σχέσεις με συμμαχικά ή μη κράτη σχετιζόμενα με την εκλογική τους διαδικασία. Ο ίδιος ***υπουργός εξωτερικών*** μαθαίνει είτε από κοντά είτε μέσω ανοικτών διαύλων για τις προθέσεις του τάδε ***μεγαλοεπενδυτή*** να κερδοσκοπήσει στο νόμισμα του κράτους, του οποίου επιδιώκει την αποσταθεροποίηση ή κάποιου άλλου λόγου χάριν από τις χαρακτηριζόμενες ***ασιατικές τίγρεις***. Εκτός όλων αυτών, ο συγκεκριμένος υπουργός εξωτερικών, ο οποίος συνδέεται και με ***πετρελαϊκές εταιρείες***, που δραστηριοποιούνται στον ***Περσικό Κόλπο***, είναι ανάμεσα στα ***γεράκια*** που επιμένουν να βομβαρδιστεί ένα κράτος-παρίας στην ***Μέση Ανατολή***, επειδή σύμφωνα με την «*πληροφόρηση*» που δίνουν οι ***μυστικές υπηρεσίες***, ο δικτάτορας,

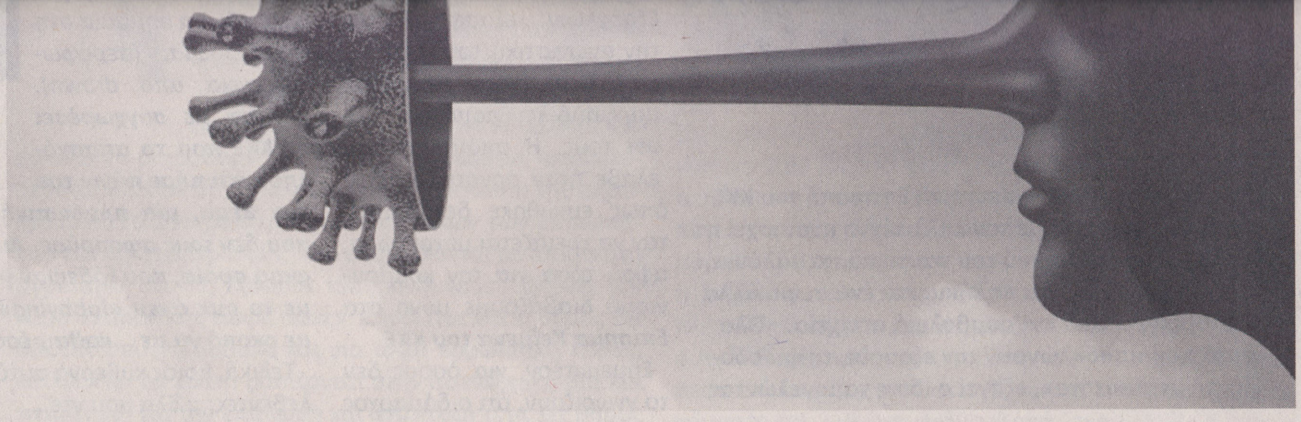
τητα αυτής της ταύτισης. Η ευκαιρία είναι μεγάλη, για να πεταχθεί στα σκουπίδια. Η ομογενοποίηση κάτω ή πίσω από την ετικέτα του «*ψεκασμένου*», λόγου χάριν των «*αντιεμβολιαστών*», των οπαδών του Τραμπ, των οπαδών κάθε απίθανης θεωρίας συνωμοσίας, και κάθε ανθρώπου που στέκεται, έστω κριτικά, στις άνευ προηγουμένου απαγορεύσεις, που επιβλήθηκαν παγκοσμίως με αφορμή την εμφάνιση του *Covid-19*, συνεχίζεται μεθοδικά και σταθερά.

Ας δούμε μια απλή αιτία αυτής της επιμονής. Έχουμε τονίσει επανειλημμένα την δημόσια ικανοποίηση διαφόρων κρατικών αξιωματούχων, δημοσιολόγων και αναλυτών για την επανεκδήλωση της εμπιστοσύνης, όπως οι ίδιοι παρατηρούν, μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού προς τους κυβερνώντες λόγω της «*παγκόσμιας κρίσης στο τομέα της υγείας*».

Τι σημαίνει αυτό; Αφού κερδίσαμε την εμπιστοσύνη σας, αφού μας εμπιστεύεστε ξανά ή έτσι μας βολεύει να διαβεβαιώνουμε, τότε θα μας εμπιστευθείτε ό,τι και να λέμε, ό,τι και να κάνουμε, εφ' όσον βέβαια εμφανιζόμαστε ότι ανήκουμε στο στρατόπεδο των λεγόμενων ορθολογιστών κυβερνώντων και όχι σε εκείνο των «*λαϊκιστών*». Ή μαζί μας δίχως αντιρρήσεις, ή με τους «*ψεκασμένους*»! Άλλη επιλογή δεν υπάρχει. Η κρατική προπαγάνδα χτίζεται πάνω σ' αυτή την απλή, αλλά σταθερή για τις εξουσιαστικές επιδιώξεις βάση.

Τελικά, όμως, υπάρχουν ή δεν υπάρχουν συνωμοσίες; Ας δούμε την γνώμη του φιλελεύθερου ιστορικού και συγγραφέα *Γιουβάλ Νόα Χαράρι*, ο οποίος γράφει μεταξύ άλλων στους *New York Times*:

«*Είναι βέβαιο ότι πολλές συνωμοσίες εξυφαίνονται αυτή τη στιγμή στον κόσμο. Άτομα, εταιρείες, οργανώσεις, εκκλησίες, φράξιες και κυβερνήσεις εκπονούν συνεχώς διάφορα σχέδια. Αυτός είναι μάλιστα ο λόγος, για τον οποίο είναι τόσο δύσκολο να προβλέψουμε και να ελέγξουμε τον πλανήτη. Τη δεκαετία του 1930, η Σοβιετική Ένωση συνωμοτούσε με στόχο το ξέσπασμα κομμουνιστικών επαναστάσεων σε όλο τον κόσμο, καπιταλιστικές τράπεζες αξιοποιούσαν κάθε είδους παράνομης πρακτικής, η κυβέρνηση Ρούζβελτ σχεδίαζε τη ριζική αναμόρφωση της αμερικανικής κοινωνίας μέσα από το Νιου Ντηλ, ενώ το σιωνιστικό κίνημα έθετε σε εφαρμογή τα σχέδιά του για δημιουργία κράτους στην Παλαιστίνη. Αυτά και αναρίθμητα άλλα σχέδια συγκρούσθηκαν μεταξύ τους, ενώ καμία ομάδα ανθρώπων δεν κατάφερε να ελέγξει όλο τον κόσμο. Σήμερα ο καθένας μπορεί να είναι στόχος συνωμοσίας. Οι συνάδελφοί μας στην δουλειά μπορεί να προσπαθούν να στρέψουν το αφεντικό εναντίον μας. Μεγάλη φαρμακευτική εταιρεία ίσως δωροδοκεί ιατρούς να μας χορηγούν βλαβερά οπιοειδή. Άλλη εταιρεία ενδέχεται*

εργασία μας, αλλά αντιτίθεται στην ύπαρξη μιας κρυφής παγκόσμιας συνωμοσίας από μια ενιαία ομάδα ατόμων.

Ο *Χαράρι* τονίζει ακόμη και πολύ σωστά ότι ιστορικά κάθε προσπάθεια συγκέντρωσης υπερβολικής εξουσίας είτε από κυβερνητική είτε από εταιρική οντότητα συνοδεύεται πάντα από μεγάλη προβολή. Επομένως, η ιδέα ότι λόγου χάριν ο ***Στάλιν*** ή ο ***Λένιν*** ή ο ***Χίτλερ*** είναι αχυράνθρωποι, ή απλά βιτρίνα πίσω από την οποία κρύβονταν οι πραγματικοί αόρατοι ηγέτες, στερείται ακόμα και κάθε ίχνους αλήθειας. Άλλο τόσο, όμως, αληθεύει ότι η προοπτική της ανόδου στην εξουσία των ***Μπολσεβίκων***, όχι μόνο δεν δυσαρεστούσε τότε το γερμανικό κράτος, αλλά αντίθετα κινήθηκε έμπρακτα στην κατεύθυνση της ενίσχυσή της.

Θα πει κάποιος ότι μέχρι εδώ δεν μαθαίνουμε και κάτι καινούργιο, παρ' ότι η αφετηρία του *Χαράρι* είναι πράγματι διαφορετική από εκείνη που ορίζει η κρατική προπαγάνδα, όπως την περιγράψαμε ήδη προηγουμένως και η οποία τείνει λίγο πολύ να εξαφανίζει κάθε πιθανότητα συνωμοσίας.

Ο *Χαράρι*, όμως, κάνει ένα σημαντικό λάθος είτε ηθελημένα είτε αθέλητα, αν και λίγο δύσκολο να γίνει πιστευτό σαν λάθος. Οι συνωμοσίες, γράφει, έχουν εμφανιστεί εδώ και χιλιάδες χρόνια και κάποιες απ' αυτές είχαν μάλιστα τεράστιο αντίκτυπο στην ιστορία. Ορθότατα. Άρα και οι συνωμοσίες, που περιγράφει και εξυφαίνονται τώρα σ' όλα τα πεδία, τουλάχιστον εκ μέρους σημαντικών κέντρων, που ασκούν κυριαρχία, προφανώς έχουν και τώρα σημαντικό αντίκτυπο στην ιστορία.

Αυτή είναι η ουσία και όχι εάν μπορεί μια συγκεκριμένη ομάδα εξουσίας να φέρει κρυφά εις πέρας αποκλειστικά μόνη της ένα ενιαίο παγκόσμιο σχέδιο συνωμοσίας. Εξ ίσου σημαντικό, όμως είναι το εξής και ο *Χαράρι* το γνωρίζει πολύ καλά: η διασύνδεση ενός παγκοσμιοποιημένου κόσμου, όχι μόνο επιτρέπει, αλλά ευνοεί την διαδραστικότητα των επιμέρους σχεδίων. Έτσι, μπορεί οι διάφορες συνωμοσίες, όπως σωστά ισχυρίζεται ο Χαράρι,

σύσκεψη της ***Λέσχης Μπιλντεμπεργκ***. Διόλου απίθανο θα πει κάποιος, αφού έχει συμβεί πολλές φορές. Αυτός ο ίδιος, όμως, ***υπουργός Εξωτερικών*** αυτού του κράτους έχει προνομιακές σχέσεις και με εταιρείες εξοπλιστικών προγραμμάτων, ενώ επίσης έχει συναντηθεί πολλάκις με τον επικεφαλής ας πούμε της ***Google*** για ζητήματα ασφαλείας, που προέκυψαν στο διαδίκτυο και άπτονται με τις σχέσεις με συμμαχικά ή μη κράτη σχετιζόμενα με την εκλογική τους διαδικασία. Ο ίδιος ***υπουργός εξωτερικών*** μαθαίνει είτε από κοντά είτε μέσω ανοικτών διαύλων για τις προθέσεις του τάδε ***μεγαλοεπενδυτή*** να κερδοσκοπήσει στο νόμισμα του κράτους, του οποίου επιδιώκει την αποσταθεροποίηση ή κάποιου άλλου λόγου χάριν από τις χαρακτηριζόμενες ***ασιατικές τίγρεις***. Εκτός όλων αυτών, ο συγκεκριμένος υπουργός εξωτερικών, ο οποίος συνδέεται και με ***πετρελαϊκές εταιρείες***, που δραστηριοποιούνται στον ***Περσικό Κόλπο***, είναι ανάμεσα στα ***γεράκια*** που επιμένουν να βομβαρδιστεί ένα κράτος-παρίας στην ***Μέση Ανατολή***, επειδή σύμφωνα με την «*πληροφόρηση*» που δίνουν οι ***μυστικές υπηρεσίες***, ο δικτάτορας, που κυβερνά αυτή την χώρα σκοπεύει να εξαπολύσει σ' ολόκληρο τον πλανήτη τον ***Covid44***. Όταν, λοιπόν, ανάψει το φυτίλι, οικονομίες θα καταρρεύσουν, το ***ΔΝΤ*** θα επιβάλλει τα γνωστά μέτρα μ' αποτέλεσμα άγριες κοινωνικές αναταραχές, ενώ «λίγο» πιο κάτω ένας «*παράφρων δικτάτορας*» θα αποκαθηλώνεται, ο πληθυσμός θα σφαγιάζεται, εκατομμύρια πρόσφυγες θα απομακρύνονται, με αποτέλεσμα την αποσταθεροποίηση ή την ενίσχυση του περιφερειακού ρόλου άλλων κρατών, ταυτόχρονα ***ΜΚΟ*** θα αναλαμβάνουν δράση ως μη κρατικές οντότητες, ενώ οι φαρμακοβιομηχανίες θα σπεύσουν να δοκιμάσουν «δωρεάν» τα εμβόλιά τους στον εξαθλιωμένο πληθυσμό.

Είπε κάποιος ότι χρειάζεται να έχει τον έλεγχο μια μικρή ομάδα συνωμοτών; Ή όλα τα παραπάνω αποτελούν καταστάσεις, που προκύπτουν από την «φαντασία» την δική μας ή οποιουδήποτε άλλου; Και μια τελευταία παρατήρηση.

Τι σημαίνει αυτό; Αφού κερδίσαμε την εμπιστοσύνη σας, αφού μας εμπιστεύεστε ξανά ή έτσι μας βολεύει να διαβεβαιώνουμε, τότε θα μας εμπιστευθείτε ό,τι και να λέμε, ό,τι και να κάνουμε, εφ' όσον βέβαια εμφανιζόμαστε ότι ανήκουμε στο στρατόπεδο των λεγόμενων ορθολογιστών κυβερνώντων και όχι σε εκείνο των «*λαϊκιστών*». Ή μαζί μας δίχως αντιρρήσεις, ή με τους «*ψεκασμένους*»! Άλλη επιλογή δεν υπάρχει. Η κρατική προπαγάνδα χτίζεται πάνω σ' αυτή την απλή, αλλά σταθερή για τις εξουσιαστικές επιδιώξεις βάση.

Τελικά, όμως, υπάρχουν ή δεν υπάρχουν συνωμοσίες; Ας δούμε την γνώμη του φιλελεύθερου ιστορικού και συγγραφέα *Γιουβάλ Νόα Χαράρι*, ο οποίος γράφει μεταξύ άλλων στους *New York Times*:

«*Είναι βέβαιο ότι πολλές συνωμοσίες εξυφαίνονται αυτή τη στιγμή στον κόσμο. Άτομα, εταιρείες, οργανώσεις, εκκλησίες, φράξιες και κυβερνήσεις εκπονούν συνεχώς διάφορα σχέδια. Αυτός είναι μάλιστα ο λόγος, για τον οποίο είναι τόσο δύσκολο να προβλέψουμε και να ελέγξουμε τον πλανήτη. Τη δεκαετία του 1930, η Σοβιετική Ένωση συνωμοτούσε με στόχο το ξέσπασμα κομμουνιστικών επαναστάσεων σε όλο τον κόσμο, καπιταλιστικές τράπεζες αξιοποιούσαν κάθε είδους παράνομης πρακτικής, η κυβέρνηση Ρούζβελτ σχεδίαζε τη ριζική αναμόρφωση της αμερικανικής κοινωνίας μέσα από το Νιου Ντηλ, ενώ το σιωνιστικό κίνημα έθετε σε εφαρμογή τα σχέδιά του για δημιουργία κράτους στην Παλαιστίνη. Αυτά και αναρίθμητα άλλα σχέδια συγκρούσθηκαν μεταξύ τους, ενώ καμία ομάδα ανθρώπων δεν κατάφερε να ελέγξει όλο τον κόσμο. Σήμερα ο καθένας μπορεί να είναι στόχος συνωμοσίας. Οι συνάδελφοί μας στην δουλειά μπορεί να προσπαθούν να στρέψουν το αφεντικό εναντίον μας. Μεγάλη φαρμακευτική εταιρεία ίσως δωροδοκεί ιατρούς να μας χορηγούν βλαβερά οπιοειδή. Άλλη εταιρεία ενδέχεται να πιέζει πολιτικούς να αναστείλουν περιβαλλοντικούς κανονισμούς. Κάποιος κολοσσός της τεχνολογίας μπορεί να υποκλέπτει τα προσωπικά μας δεδομένα, ενώ μια ξένη κυβέρνηση μπορεί να απεργάζεται την αποσταθεροποίηση της χώρας. Όλες αυτές μπορεί να είναι υπαρκτές συνωμοσίες, αλλά δεν αποτελούν μέρος ενιαίου παγκόσμιου σχεδίου*».

Μ' άλλα λόγια, ο *Χαράρι* αποδέχεται μεν και μάλιστα αναντίρρητα την ύπαρξη συνωμοσιών, που εξυφαίνονται από κυβερνήσεις, από φαρμακευτικές εταιρείες, από τεχνοβιομηχανικούς κολοσσούς και παγκόσμια χρηματοπιστωτικά μεγαθήρια, ακόμα και από συναδέλφους στην κάθε προσπάθεια συγκέντρωσης υπερβολικής εξουσίας είτε από κυβερνητική είτε από εταιρική οντότητα συνοδεύεται πάντα από μεγάλη προβολή. Επομένως, η ιδέα ότι λόγου χάριν ο ***Στάλιν*** ή ο ***Λένιν*** ή ο ***Χίτλερ*** είναι αχυράνθρωποι, ή απλά βιτρίνα πίσω από την οποία κρύβονταν οι πραγματικοί αόρατοι ηγέτες, στερείται ακόμα και κάθε ίχνους αληθείας. Άλλο τόσο, όμως, αληθεύει ότι η προοπτική της ανόδου στην εξουσία των ***Μπολσεβίκων***, όχι μόνο δεν δυσαρεστούσε τότε το γερμανικό κράτος, αλλά αντίθετα κινήθηκε έμπρακτα στην κατεύθυνση της ενίσχυσή της.

Θα πει κάποιος ότι μέχρι εδώ δεν μαθαίνουμε και κάτι καινούργιο, παρ' ότι η αφετηρία του *Χαράρι* είναι πράγματι διαφορετική από εκείνη που ορίζει η κρατική προπαγάνδα, όπως την περιγράψαμε ήδη προηγουμένως και η οποία τείνει λίγο πολύ να εξαφανίζει κάθε πιθανότητα συνωμοσίας.

Ο *Χαράρι*, όμως, κάνει ένα σημαντικό λάθος είτε ηθελημένα είτε αθέλητα, αν και λίγο δύσκολο να γίνει πιστευτό σαν λάθος. Οι συνωμοσίες, γράφει, έχουν εμφανιστεί εδώ και χιλιάδες χρόνια και κάποιες απ' αυτές είχαν μάλιστα τεράστιο αντίκτυπο στην ιστορία. Ορθότατα. Άρα και οι συνωμοσίες, που περιγράφει και εξυφαίνονται τώρα σ' όλα τα πεδία, τουλάχιστον εκ μέρους σημαντικών κέντρων, που ασκούν κυριαρχία, προφανώς έχουν και τώρα σημαντικό αντίκτυπο στην ιστορία.

Αυτή είναι η ουσία και όχι εάν μπορεί μια συγκεκριμένη ομάδα εξουσίας να φέρει κρυφά εις πέρας αποκλειστικά μόνη της ένα ενιαίο παγκόσμιο σχέδιο συνωμοσίας. Εξ ίσου σημαντικό, όμως είναι το εξής και ο *Χαράρι* το γνωρίζει πολύ καλά: η διασύνδεση ενός παγκοσμιοποιημένου κόσμου, όχι μόνο επιτρέπει, αλλά ευνοεί την διαδραστικότητα των επιμέρους σχεδίων. Έτσι, μπορεί οι διάφορες συνωμοσίες, όπως σωστά ισχυρίζεται ο Χαράρι, πολλές φορές να συγκρούονται, όμως άλλες τόσες φορές επικοινωνούν και αλληλοεπηρεάζονται, όχι εν αγνοία, αλλά εν γνώσει των εμπνευστών τους, αφού εκφράζουν σε μεγάλο βαθμό και αλληλοεπικαλυπτόμενα συμφέροντα.

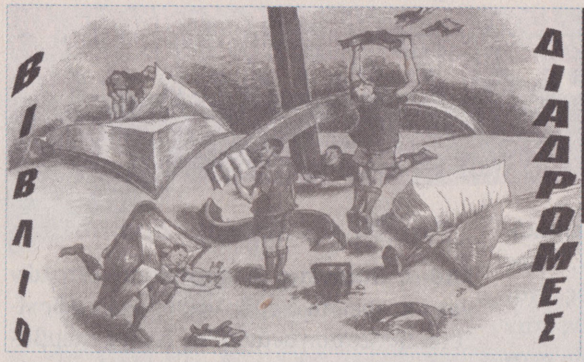
Και για να συνωμοσιολογήσουμε και εμείς λιγάκι, ας μας επιτραπεί να φανταστούμε τα εξής:

Ένας υπουργός Εξωτερικών ενός κράτους συμμετέχει λόγου χάριν στην συνωμοσία της χώρας του για την αποσταθεροποίηση μιας άλλης, ταυτόχρονα ο ίδιος συμμετέχει στις συσκέψεις των ***G8***, ενώ λίγο αργότερα ή λίγο νωρίτερα είναι προσωπικά προσκεκλημένος για την ετήσια έχει προνομιακές σχέσεις και με εταιρείες εξοπλιστικών προγραμμάτων, ενώ επίσης έχει συναντηθεί πολλάκις με τον επικεφαλής ας πούμε της ***Google*** για ζητήματα ασφαλείας, που προέκυψαν στο διαδίκτυο και άπτονται με τις σχέσεις με συμμαχικά ή μη κράτη σχετιζόμενα με την εκλογική τους διαδικασία. Ο ίδιος ***υπουργός εξωτερικών*** μαθαίνει είτε από κοντά είτε μέσω ανοικτών διαύλων για τις προθέσεις του τάδε ***μεγαλοεπενδυτή*** να κερδοσκοπήσει στο νόμισμα του κράτους, του οποίου επιδιώκει την αποσταθεροποίηση ή κάποιου άλλου λόγου χάριν από τις χαρακτηριζόμενες ***ασιατικές τίγρεις***. Εκτός όλων αυτών, ο συγκεκριμένος υπουργός εξωτερικών, ο οποίος συνδέεται και με ***πετρελαϊκές εταιρείες***, που δραστηριοποιούνται στον ***Περσικό Κόλπο***, είναι ανάμεσα στα ***γεράκια*** που επιμένουν να βομβαρδιστεί ένα κράτος-παρίας στην ***Μέση Ανατολή***, επειδή σύμφωνα με την «*πληροφόρηση*» που δίνουν οι ***μυστικές υπηρεσίες***, ο δικτάτορας, που κυβερνά αυτή την χώρα σκοπεύει να εξαπολύσει σ' ολόκληρο τον πλανήτη τον ***Covid44***. Όταν, λοιπόν, ανάψει το φυτίλι, οικονομίες θα καταρρεύσουν, το ***ΔΝΤ*** θα επιβάλλει τα γνωστά μέτρα μ' αποτέλεσμα άγριες κοινωνικές αναταραχές, ενώ «λίγο» πιο κάτω ένας «*παράφρων δικτάτορας*» θα αποκαθηλώνεται, ο πληθυσμός θα σφαγιάζεται, εκατομμύρια πρόσφυγες θα απομακρύνονται, με αποτέλεσμα την αποσταθεροποίηση ή την ενίσχυση του περιφερειακού ρόλου άλλων κρατών, ταυτόχρονα ***ΜΚΟ*** θα αναλαμβάνουν δράση ως μη κρατικές οντότητες, ενώ οι φαρμακοβιομηχανίες θα σπεύσουν να δοκιμάσουν «δωρεάν» τα εμβόλια τους στον εξαθλιωμένο πληθυσμό.

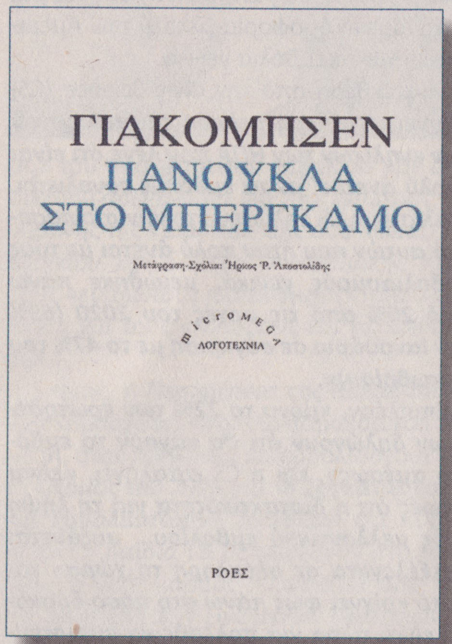
Είπε κάποιος ότι χρειάζεται να έχει τον έλεγχο μια μικρή ομάδα συνωμοτών; Ή όλα τα παραπάνω αποτελούν καταστάσεις, που προκύπτουν από την «φαντασία» την δική μας ή οποιουδήποτε άλλου; Και μια τελευταία παρατήρηση. Η δυνατότητα να αναγνωρίζουμε τις αντικρουόμενες δυνάμεις του «κόσμου μας» είναι πράγματι σημαντική. Όχι, όμως, για να διαλέξουμε ποια πλευρά θα υποστηρίξουμε, όπως προτείνει ο *Χαράρι*, αλλά για να τις πολεμήσουμε αποτελεσματικότερα, επειδή έχουμε την αταλάντευτη πεποίθηση ότι εγκληματούν, όποιο προσωπείο και αν φορούν.

Αλλά, βέβαια, εγκληματίες χαρακτηρίζονται ήδη όσοι δεν σκοπεύουν να κάνουν το εμβόλιο, αυτοί οι βιτρομοκράτες, τα αντικοινωνικά στοιχεία, όπως χαρακτηρίζονται ήδη, που γύρευε σε τι συνωμοσία συμμετέχουν...

Συσπείρωση Αναρχικών

ΓΙΑΚΟΜΠΣΕΝ
ΠΑΝΟΥΚΛΑ ΣΤΟ ΜΠΕΡΓΚΑΜΟ

Μτφ.-Σχόλια: Ήρκος Ρ. Αποστολίδης
Α΄ έκδοση Νοέμβριος 2019 / σελ. 111
Εκδόσεις ΡΟΕΣ

«Ως προς την ουσία, η εικονοκλαστική, αντιθρησκευτική - ανθρωποκεντρική θεώρηση της πράξης του Χριστού απέναντι στον κόσμο στην Πανούκλα στο Μπέργκαμο –ξεκάθαρη άρνηση της κοινωνίας απ' την πλευρά του Σωτήρα- η πρωτοτυπία της έμπνευσης και το βαθύ νόημα –πέραν της Στυλιστικής και των καθαυτό «κινηματογραφικών» σκηνών, με τις φωτοσκιάσεις ή το παραλήρημα των προσώπων- το κατατάσσουν με τα πιο απαιτητικά κριτήρια ρηξικέλευθη «λύση», την καθαυτό επαναστατική πρόταση, υπό τον μανδύα ενός τάχα πιστού. Το κομμάτι, μες στην συντομία του, έχει ρωμαλέες ιδεολογικές διαστάσεις, μπήγει βαθιά πιρούνια στην κρατούσα ηθική, που κανονικά θα χρειάζονταν μυθιστόρημα ολάκερο για να δοθούν επαρκώς και να αναπτυχθούν…».

(Από την Εισαγωγή της έκδοσης)

Ο Δανός *Jens Peter Jacobsen* (1847-1885) ήδη πολύ νέος επαμφοτερίζει ανάμεσα στην ποίηση και την βοτανολογία όντας θερμός υποστηρικτής του *Δαρβίνου*. Εγγράφεται στο Τμήμα Βοτανικής του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης, γράφει άρθρα για τον *Δαρβίνο*, μεταφράζει την *Εξέλιξη των Ειδών*, ενώ ταυτόχρονα μπαίνει σε φιλολογικούς κύκλους και μυείται στις ιδέες των Γάλλων ρεαλιστών. Το 1872 δημοσιεύεται το πρώτο το διήγημα το οποίο και εισάγει τον νατουραλισμό στην Δανία, την επόμενη χρονιά βραβεύεται για την διατριβή του πάνω στα φύκια, αλλά και προσβάλλεται από φυματίωση κατά την διάρκεια ερευνών και παρατηρήσεων για την βλάστηση των βαλτότοπων. Ταξιδεύει στην Γερμανία, στην Τσεχοσλοβακία, την Αυστρία και στην Ιταλία, αλλά και συνεχίζει την συγγραφή μυθιστορημάτων και διηγημάτων, ενώ το 1875 μεταφράζει την *Καταγωγή του Ανθρώπου* του *Κάρολου Δαρβίνου*. Το συγγραφικό του έργο δεν σταματά παρά ο θάνατός του. Η παρούσα έκδοση εκτός της ***Πανούκλας στο Μπέργκαμο*** περιλαμβάνει και το διήγημα ***Εδώ θα πρέπει να 'ταν Ρόδα***.

Το «Κακό» (η Πανούκλα) ...

κάποια προειδοποίηση και απλώνεται ασυνήθιστα γοργά στο παλαιό υψωμένο κατάκορφα σ' ένα μικρό βουνό *Μπέργκαμο*. Οι άνθρωποι αρχίζουν να πεθαίνουν, άλλοι εγκαταλείπουν την πόλη και σκορπίζονται στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα σαν κυνηγημένα αγρίμια. Οι της πάνω πόλης κάθε ξένο που γυροφέρνει τα κτήματά τους τον καταδιώκουν δίχως έλεος, τον πετροβολούν δίχως οίκτο, τον τσακίζουν σαν σκυλί λυσσασμένο. Στην αρχή οι κάτοικοι προσπάθησαν να μείνουν ενωμένοι, φρόντιζαν να θάβωνται με τάξη και με τιμή τα πτώματα, άναβαν πελώριες φωτιές για να απλώνεται παντού ο θεράπιος καπνός, αιθέρια έλαια και ξύδι μοιράζονταν στους φτωχούς, ενώ περισσότερο απ' όλα έτρεχαν στις εκκλησίες, έκαναν λιτανείες, νηστείες, τάματα, εκθέταν λείψανα για εξιλέωση.

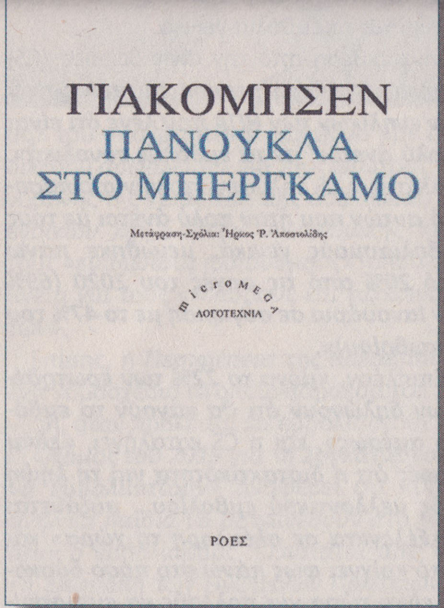
Μάταια όμως όλα αυτά. Και τότε *«η αμαρτία, από βουβή, ύπουλη αρρώστια,*

πέρα από το διάβα των γερών – τρομάρα τους!»

Και ενώ η πανούκλα θερίζει, ο ήλιος πυρώνει τη χώρα ολάκερη, στάλα βροχής δεν πέφτει, ούτε ένα μικρό αεράκι δεν φυσά ν' απαλύνει την αφόρητη μπόχα από τα πτώματα και ο πνιγηρός αγέρας μαζεύει σμήνη από κάθε λογής όρνεα, που καραδοκούν λαίμαργα την στιγμή που η δύ-

Καραβάτζιο: «Οι Επτά Πράξεις του Ελέους» (1606-1607).
Ένα από τα πιο τρομερά αποτελέσματα της πρώτης πανδημίας στην Ευρώπη ήταν το ότι οι νεκροί δεν θάβονταν με αξιοπρέπεια. Αυτή ήταν μια βασική «πράξη ελέους» μιας χριστιανικής κοινότητας, όπως δείχνει ο Καραβάτζιο σ' αυτό το σκοτεινό όραμα ανθρώπων που κάνουν καλές πράξεις στα κακόφημα στενά της Νάπολης. Στο αριστουργηματικό έργο του, που κοσμεί την αγία τράπεζα της εκκλησίας Pio Monte della Misericordia στην καρδιά της Νάπολης, ένας ιερέας κρατάει έναν πυρσό καθώς ένας άνδρας μεταφέρεται για να ταφεί μέσα στη νύχτα, και μόνο τα πόδια του φαίνονται έξω από το σάβανό του.

Μτφ.-Σχόλια: Ήρκος Ρ. Αποστολίδης
Α΄ έκδοση Νοέμβριος 2019 / σελ. 111
Εκδόσεις ΡΟΕΣ

«Ως προς την ουσία, η εικονοκλαστική, αντιθρησκευτική - ανθρωποκεντρική θεώρηση της πράξης του Χριστού απέναντι στον κόσμο στην Πανούκλα στο Μπέργκαμο –ξεκάθαρη άρνηση της κοινωνίας απ' την πλευρά του Σωτήρα- η πρωτοτυπία της έμπνευσης και το βαθύ νόημα –πέραν της Στυλιστικής και των καθαυτό «κινηματογραφικών» σκηνών, με τις φωτοσκιάσεις ή το παραλήρημα των προσώπων- το κατατάσσουν, με τα πιο απαιτητικά κριτήρια ανάμεσα στ' αριστουργήματα του είδους, ως αξονικό της σύνολης ευρωπαϊκής διηγηματογραφίας. Ασχέτως όμως του εντυπωσιακού «μέταλλου» του γραψίματος και της γενναίας σύλληψης, το διήγημα αφήνει έμμεσα περιθώριο εικασιών για την προσωπικότητα ή τις ιδέες του ποιητή-δημιουργού. Αν και κριτικός, αμφισβητίας –και υποδορικός σαρκαστής ενίοτε της κατεστημένης οπτικής και ερμηνείας του κόσμου. Ο Γιάκομπσεν δε μοιάζει να θέλη ν' αντιταχτή, στην κοινωνία με το απόλυτο νιτσεϊκό ή ιψενικό Εγώ (του Μπραντ ή του Εχθρού του Λαού)... Ο Δανός νατουραλιστής παρατηρεί και θέλει να πείσει ότι επέχει. Παίρνει θέση, μα με τον

μπήγει βαθιά πιρούνια στην κρατούσα ηθική, που κανονικά θα χρειάζονταν μυθιστόρημα ολάκερο για να δοθούν επαρκώς και να αναπτυχθούν...».

(Από την Εισαγωγή της έκδοσης)

Ο Δανός *Jens Peter Jacobsen* (1847-1885) ήδη πολύ νέος επαμφοτερίζει ανάμεσα στην ποίηση και την βοτανολογία όντας θερμός υποστηρικτής του *Δαρβίνου*. Εγγράφεται στο Τμήμα Βοτανικής του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης, γράφει άρθρα για τον *Δαρβίνο*, μεταφράζει την *Εξέλιξη των Ειδών*, ενώ ταυτόχρονα μπαίνει σε φιλολογικούς κύκλους και μυείται στις ιδέες των Γάλλων ρεαλιστών. Το 1872 δημοσιεύεται το πρώτο το διήγημα το οποίο και εισάγει τον νατουραλισμό στην Δανία, την επόμενη χρονιά βραβεύεται για την διατριβή του πάνω στα φύκια, αλλά και προσβάλλεται από φυματίωση κατά την διάρκεια ερευνών και παρατηρήσεων για την βλάστηση των βαλτότοπων. Ταξιδεύει στην Γερμανία, στην Τσεχοσλοβακία, την Αυστρία και στην Ιταλία, αλλά και συνεχίζει την συγγραφή μυθιστορημάτων και διηγημάτων, ενώ το 1875 μεταφράζει την *Καταγωγή του Ανθρώπου* του *Κάρολου Δαρβίνου*. Το συγγραφικό του έργο δεν σταματά παρά ο θάνατός του. Η παρούσα έκδοση εκτός της ***Πανούκλας στο Μπέργκαμο*** περιλαμβάνει και το διήγημα ***Εδώ θα πρέπει να 'ταν Ρόδα***.

Το «Κακό» (η Πανούκλα) εμφανίζεται κάτω στο νέο *Μπέργκαμο* ξαφνικά, δίχως

άλλοι εγκαταλείπουν την πόλη και σκορπίζονται στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα σαν κυνηγημένα αγρίμια. Οι της πάνω πόλης κάθε ξένο που γυροφέρνει τα κτήματά τους τον καταδιώκουν δίχως έλεος, τον πετροβολούν δίχως οίκτο, τον τσακίζουν σαν σκυλί λυσσασμένο. Στην αρχή οι κάτοικοι προσπάθησαν να μείνουν ενωμένοι, φρόντιζαν να θάβωνται με τάξη και με τιμή τα πτώματα, άναβαν πελώριες φωτιές για να απλώνεται παντού ο θεράπιος καπνός, αιθέρια έλαια και ξύδι μοιράζονταν στους φτωχούς, ενώ περισσότερο απ' όλα έτρεχαν στις εκκλησίες, έκαναν λιτανείες, νηστείες, τάματα, εκθέταν λείψανα για εξιλέωση.

Καραβάτζιο: «Οι Επτά Πράξεις του Ελέους» (1606-1607).
Ένα από τα πιο τρομερά αποτελέσματα της πρώτης πανδημίας στην Ευρώπη ήταν το ότι οι νεκροί δεν θάβονταν με αξιοπρέπεια. Αυτή ήταν μια βασική «πράξη ελέους» μιας χριστιανικής κοινότητας, όπως δείχνει ο Καραβάτζιο σ' αυτό το σκοτεινό όραμα ανθρώπων που κάνουν καλές πράξεις στα κακόφημα στενά της Νάπολης. Στο αριστουργηματικό έργο του, που κοσμεί την αγία τράπεζα της εκκλησίας Pio Monte della Misericordia στην καρδιά της Νάπολης, ένας ιερέας κρατάει έναν πυρσό καθώς ένας άνδρας μεταφέρεται για να ταφεί μέσα στη νύχτα, και μόνο τα πόδια του φαίνονται έξω από το σάβανό του.

Μάταια όμως όλα αυτά. Και τότε *«η αμαρτία, από βουβή, ύπουλη αρρώστια, έμοιαζε να το 'χε γυρίσει σε κακιά, μανιασμένη πανούκλα, που, χέρι-χέρι με το ξεκλήρισμα πάσκιζε και τις ψυχές τους να σκοτώση –όπως τσάκισε τα κορμιά»*. Η αρρώστια πλέον θεριεύει και μαζί της κάθε «αφανέρωτη» ως τώρα «αμαρτία». Αχαλίνωτοι οι άνθρωποι με τις βλαστήμιες τους να διασχίζουν τον αγέρα, ρίχνονται στο ποτό και στο φαγητό, τύφλα στο μεθύσι βογκούν αποκτηνωμένοι. Η συμπόνια απουσιάζει, η αλληλεγ-

ει σμήνη από κάθε λογής όρνεα, που καραδοκούν λαίμαργα την στιγμή που η δύσμοιρη πόλη θα δώσει τελικά την θέση της σ' έναν απέραντο λάκκο με ψοφίμια.

Και τότε η μονοτονία έξαφνα θρυμματίζεται.

«Έντεκα βδομάδες είχαν περάσει ακριβώς αφότου πλάκωσε το θανατικό, και μια μέρα οι βαρδιάτορες των πύργων, μα κι όσοι 'ταν απάνω στους προμαχώνες, ξεδιάκριναν μιαν απόκοσμη πομπή, που τράβαε απ' την πεδιάδα μες στα στενορύμια της νέας πόλης, περπατώντας κατά μήκος των σκότεινων απ' την κάπνα πέτρινων τειχών, πάνω σε σωρούς στάχτες».

Οι νεοφερμένοι με τις καφετιές, γκρίζες ή μαύρες φορεσιές τους φέρουν τον κόκκινο σταυρό στο στήθος, κουβαλούν κόκκινα λάβαρα και μαύρους σταυρούς, έχουν μα-

Μτφ.-Σχόλια: Ήρκος Ρ. Αποστολίδης
Α΄ έκδοση Νοέμβριος 2019 / σελ. 111
Εκδόσεις ΡΟΕΣ

«Ως προς την ουσία, η εικονοκλαστική, αντιθρησκευτική - ανθρωποκεντρική θεώρηση της πράξης του Χριστού απέναντι στον κόσμο στην Πανούκλα στο Μπέργκαμο –ξεκάθαρη άρνηση της κοινωνίας απ' την πλευρά του Σωτήρα- η πρωτοτυπία της έμπνευσης και το βαθύ νόημα –πέραν της Στυλιστικής και των καθαυτό «κινηματογραφικών» σκηνών, με τις φωτοσκιάσεις ή το παραλήρημα των προσώπων- το κατατάσσουν, με τα πιο απαιτητικά κριτήρια ανάμεσα στ' αριστουργήματα του είδους, ως αξονικό της σύνολης ευρωπαϊκής διηγηματογραφίας. Ασχέτως όμως του εντυπωσιακού «μέταλλου» του γραψίματος και της γενναίας σύλληψης, το διήγημα αφήνει έμμεσα περιθώριο εικασιών για την προσωπικότητα ή τις ιδέες του ποιητή-δημιουργού. Αν και κριτικός, αμφισβητίας –και υποδορικός σαρκαστής ενίοτετης κατεστημένης οπτικής και ερμηνείας του κόσμου. Ο Γιάκομπσεν δε μοιάζει να θέλη ν' αντιταχτή, στην κοινωνία με το απόλυτο νιτσεϊκό ή ιψενικό Εγώ (του Μπραντ ή του Εχθρού του Λαού)... Ο Δανός νατουραλιστής παρατηρεί και θέλει να πείσει ότι επέχει. Παίρνει θέση, μα με τον παράδοξο, προσωπικό του τρόπο... Ταράσσει συθέμελα, δίχως κραυγές ή μηδενιστικού τύπου διακηρύξεις, την καθεστηκυία θρησκευτική τάξη, προβάλλοντας δικές του αντιδογματικές παραλλαγές απέναντι στον επίσημα παραδιδόμενο Μύθο της Σταύρωσης [...] Η σπουδαιότητα του διηγήματος έγκειται όχι μόνο στην εικονική δύναμη, την ανατομία της πίστης και των πιστών, την κοινωνική διάσταση που αναδεικνύεται και τη θεματική πρωτοτυπία ή την ισχυρή Εκφραστική, μα, κυριώτατα στη

και εισάγει τον νατουραλισμό στην Δανία, την επόμενη χρονιά βραβεύεται για την διατριβή του πάνω στα φύκια, αλλά και προσβάλλεται από φυματίωση κατά την διάρκεια ερευνών και παρατηρήσεων για την βλάστηση των βαλτότοπων. Ταξιδεύει στην Γερμανία, στην Τσεχοσλοβακία, την Αυστρία και στην Ιταλία, αλλά και συνεχίζει την συγγραφή μυθιστορημάτων και διηγημάτων, ενώ το 1875 μεταφράζει την *Καταγωγή του Ανθρώπου* του *Κάρολου Δαρβίνου*. Το συγγραφικό του έργο δεν σταματά παρά ο θάνατός του. Η παρούσα έκδοση εκτός της ***Πανούκλας στο Μπέργκαμο*** περιλαμβάνει και το διήγημα ***Εδώ θα πρέπει να 'ταν Ρόδα***.

Το «Κακό» (η Πανούκλα) εμφανίζεται κάτω στο νέο *Μπέργκαμο* ξαφνικά, δίχως

Πέτερ Μπρέγκελ, Ο θρίαμβος του θανάτου. *«Ταγμένα τα ριζιμιά λιθάρια του αρχαίου Μπέργκαμο να κάτσουν στον τόπο τους. Αλλά μέρα τη μέρα η ζέστη γίνονταν πιο αφόρητη, και, σαν να μην έφτανε, το φρικαλέο μίασμα ολοένα θέριευε. Ωσότου ο τρόμος ζύγωσε την τρέλλα... Λες και βάλθηκε η γης να καταπιή κάθε τάξη και Νόμο, ξεσκεπάζοντας τα κατώτερα ένστικτα της ανθρώπινης φύσης..».*

νται με τάξη και με τιμή τα πτώματα, άναβαν πελώριες φωτιές για να απλώνεται παντού ο θεράπιος καπνός, αιθέρια έλαια και ξύδι μοιράζονταν στους φτωχούς, ενώ περισσότερο απ' όλα έτρεχαν στις εκκλησίες, έκαναν λιτανείες, νηστείες, τάματα, εκθέταν λείψανα για εξιλέωση.

Καραβάτζιο: «Οι Επτά Πράξεις του Ελέους» (1606-1607).
Ένα από τα πιο τρομερά αποτελέσματα της πρώτης πανδημίας στην Ευρώπη ήταν το ότι οι νεκροί δεν θάβονταν με αξιοπρέπεια. Αυτή ήταν μια βασική «πράξη ελέους» μιας χριστιανικής κοινότητας, όπως δείχνει ο Καραβάτζιο σ' αυτό το σκοτεινό όραμα ανθρώπων που κάνουν καλές πράξεις στα κακόφημα στενά της Νάπολης. Στο αριστουργηματικό έργο του, που κοσμεί την αγία τράπεζα της εκκλησίας Pio Monte della Misericordia στην καρδιά της Νάπολης, ένας ιερέας κρατάει έναν πυρσό καθώς ένας άνδρας μεταφέρεται για να ταφεί μέσα στη νύχτα, και μόνο τα πόδια του φαίνονται έξω από το σάβανό του.

Μάταια όμως όλα αυτά. Και τότε *«η αμαρτία, από βουβή, ύπουλη αρρώστια, έμοιαζε να 'χε γυρίσει σε κακιά, μανιασμένη πανούκλα, που, χέρι-χέρι με το ξεκλήρισμα πάσκιζε και τις ψυχές τους να σκοτώση –όπως τσάκισε τα κορμιά».* Η αρρώστια πλέον θεριεύει και μαζί της κάθε «αφανέρωτη» ως τώρα «αμαρτία». Αχαλίνωτοι οι άνθρωποι με τις βλαστήμιες τους να διασχίζουν τον αγέρα, ρίχνονται στο ποτό και στο φαγητό, τύφλα στο μεθύσι βογκούν αποκτηνωμένοι. Η συμπόνια απουσιάζει, η αλληλεγγύη είναι άγνωστη λέξη. Καθένας το τομάρι του: *«κι αν τύχαινε κάνας φουκαράς να σωριαστή καταμεσής στη στράτα, αποκαμωμένος απ' το πρώτο πυρετικό παραλήρημα της πανούκλας, οι ξώθυρες μέναν θεόκλειστες... μόν' τον ανάγκαζαν κιόλα, με κοντάρια και πέτρες, να κάνη* ει σμήνη από κάθε λογής όρνεα, που καραδοκούν λαίμαργα την στιγμή που η δύσμοιρη πόλη θα δώσει τελικά την θέση της σ' έναν απέραντο λάκκο με ψοφίμια.

Και τότε η μονοτονία ξαφνα θρυμματίζεται.

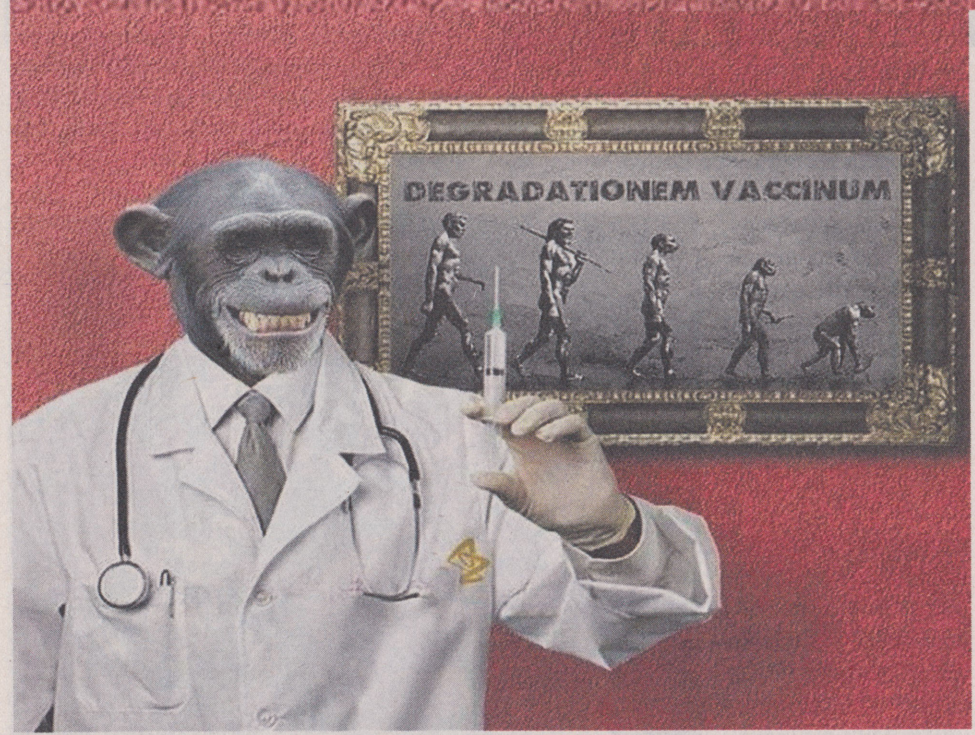
«Έντεκα βδομάδες είχαν περάσει ακριβώς αφότου πλάκωσε το θανατικό, και μια μέρα οι βαρδιάτορες των πύργων, μα κι όσοι 'ταν απάνω στους προμαχώνες, ξεδιάκριναν μιαν απόκοσμη πομπή, που τράβαε απ' την πεδιάδα μες στα στενορύμια της νέας πόλης, περπατώντας κατά μήκος των σκότεινων απ' την κάπνα πέτρινων τειχών, πάνω σε σωρούς στάχτες».

Οι νεοφερμένοι με τις καφετιές, γκρίζες ή μαύρες φορεσιές τους φέρουν τον κόκκινο σταυρό στο στήθος, κουβαλούν κόκκινα λάβαρα και μαύρους σταυρούς, έχουν μαστίγια στα χέρια, ασκητικές μορφές, πεινασμένοι, με βαθουλωμένα τα μάγουλα, πρόσωπα κοκκαλιάρικα, με χείλη άναιμα, με μελανιές κάτω από τις κόγχες των ματιών.

Ανάμεσα τους ο φοβερός καλόγερος με τα λόγια του να ηχούν σαν τις σάλπιγγες κατά την έξοδο της απόκοσμης αυτής πομπής από την καρβουνιασμένη πλατεία της νέας πόλης με κατεύθυνση προς την φωτεινή πεδιάδα...

Συσπείρωση Αναρχικών

ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

«Η ιστορία με το πέρασμα του χρόνου διαστρεβλώνεται,
ενώ ο μύθος εξελίσσεται
στο σημείο που γίνεται πραγματικότητα».

Ζαν Κοκτώ

Πολλοί μύθοι έχουν αίσιο τέλος, άλλοι πάλι όχι, το μόνο σίγουρο είναι, πως όλοι έχουν κάτι να μας διδάξουν. Ο βιασμός της αλήθειας και της πραγματικότητας, φτάνει σε σημείο, που παραμορφώνει όλες τις αισθήσεις, τη λογική και κάθε αντιληπτική ικανότητα, καθώς επιχειρείται να εγκαθιδρυθεί το ψέμα ως αλήθεια, η καταστολή ως θεραπεία, η τρομοκρατική προπαγάνδα ως φίλια ενημέρωση και η

και δίχως να πέσει πιστολιά χρησιμοποιούν πολεμική ρητορική για να περιγράψουν την κατάσταση, που έχει περιέλθει ο πλανήτης από την εισβολή του αόρατου εχθρού, που ακούει στο όνομα Covid 19.

Από την αρχή της πανδημίας η προπαγάνδα της τρομοκρατίας μεταφράστηκε σε ενημέρωση. Σπέρνοντας το φόβο επιχειρείται, η αδρανοποίηση της κοινωνίας και η ανικανότητα για λογική σκέψη και εναντίωση. Καλλιεργείται συστηματικά η ελπίδα μιας θεραπείας ή ενός πολυπόθητου εμβολίου. Πρέπει να πιστέψουμε, λοιπόν, ότι για την ανεργία, την περιστολή ελευθεριών, την αποσάθρωση των λεγόμενων εργασιακών σχέσεων κ.λπ. φταίει ένας ιός και η ελπίδα βρίσκεται στο εμβόλιο της Pfizer, της Moderna και όλων αυτών των

συμπτώματα παρόμοια με «τα επακόλουθα μεγάλης μέθης». Επί πλέον, όπως τόνισαν οι *New York Times*, ο αρχικός ισχυρισμός της ***Pfizer*** ότι το εμβόλιό τους ήταν *«πάνω από 90% αποτελεσματικό»*, ανακοινώθηκε «***σε δελτίο τύπου και όχι σε ιατρικό περιοδικό, που έχει αξιολογηθεί από ομοτίμους. Δεν είναι πειστική απόδειξη ότι το εμβόλιο είναι ασφαλές και αποτελεσματικό***».

Αναμενόμενος «μεγάλος όγκος» ανεπιθύμητων παρενεργειών

Έτσι, δεδομένης της τεράστιας κλίμακας του δηλωθέντος στόχου, της χορήγησης αυτών των χημικών σε εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους, όταν υπάρχει συνήθως κάποιο ποσοστό σοβαρών επιπλοκών στη χρήση εμβολίων, τα αρνητικά αποτελέσματα μπορεί να είναι σημαντικά. Για παράδειγμα, σε μία μελέτη εμβολίων γρίπης, που χορηγήθηκαν σε ενήλικες άνω των 65 ετών, διαπιστώθηκαν σοβαρές επιπλοκές σε ποσοστό περίπου 1%. Εάν ένα εμβόλιο COVID-19 έχει απλώς παρόμοια αποτελέσματα σε άτομα της ίδια ηλικιακής ομάδας (54 εκατομμύρια στον πληθυσμό), αυτό θα ισοδυναμούσε με 540.000 άτομα μόνο σε αυτήν την ηλικιακή ομάδα, που μπορεί να χρειαστούν ιατρική περίθαλψη, σε ένα νοσοκομειακό σύστημα, που παρέχει λιγότερα από 925.000 συνολικά κρεβάτια.

Νέα «μη αποδεδειγμένη» τεχνολογία mRNA: 20% «ποσοστό σοβαρών βλαβών»

Άλλες ανησυχίες σχετικά με το εμβόλιο της ***Pfizer*** είναι ότι θα είναι το πρώτο, που

Εντολές και δημόσια δυσπιστία

Καθώς αυξάνεται η προώθηση εντολών για υποχρεωτικό εμβολιασμό και εμφανίζεται αντίσταση ενάντια σε τέτοια επεμβατικά μέτρα, πρόσφατη μελέτη δείχνει μια αυξανόμενη δυσφορία μεταξύ των Αμερικανών για τα εμβόλια γενικά.

Μια έκθεση από την Civic Science (CS) δείχνει «***σταθερή μείωση του ποσοστού των ενηλίκων των ΗΠΑ που λένε ότι είναι "πολύ άνετοι" με τα εμβόλια συνολικά***». Μάλιστα, η CS δηλώνει, «***το μηνιαίο ποσοστό αυτών που ήταν πολύ άνετοι με τους εμβολιασμούς γενικά, μειώθηκε πάνω από 20% από τις αρχές του 2020 (69% τον Ιανουάριο σε σύγκριση με το 47% του Οκτωβρίου)***».

Επιπλέον, «***μόνο το 22% των ερωτηθέντων δηλώνουν ότι θα κάνουν το εμβόλιο αμέσως***», και η CS καταλήγει, «***είναι σαφές ότι η διστακτικότητα για τη λήψη ενός μελλοντικού εμβολίου... αυξάνεται ανεξέλεγκτα σε ολόκληρη τη χώρα***» και αυτό «***ρίχνει φως πάνω στο πόσο δύσκολο είναι τώρα για πολλούς να εμπιστευθούν ένα μελλοντικό εμβόλιο***».

Χειραγώγηση του κοινού

Προσπαθώντας να καταπολεμήσει αυτή την τάση, το ***Πανεπιστήμιο του Yale***, σε συνεργασία με την κυβέρνηση των ΗΠΑ, χρηματοδότησε μια μελέτη για να προσδιορίσει τα πιο αποτελεσματικά μέσα για να πείσει τους Αμερικανούς να κάνουν το εμβόλιο COVID-19. Η μελέτη δοκιμάζει μια ποικιλία προσεγγίσεων, για παράδειγμα, επικαλούνται την «Προσωπική ελευθερία», το «Οικονομικό όφελος», το «Ατομικό συμφέρον», φόβους για «Ενοχές», την «Ντροπή» και τη «Δειλία».

«Η ιστορία με το πέρασμα του χρόνου διαστρεβλώνεται,
ενώ ο μύθος εξελίσσεται
στο σημείο που γίνεται πραγματικότητα».
Ζαν Κοκτώ

Πολλοί μύθοι έχουν αίσιο τέλος, άλλοι πάλι όχι, το μόνο σίγουρο είναι, πως όλοι έχουν κάτι να μας διδάξουν. Ο βιασμός της αλήθειας και της πραγματικότητας, φτάνει σε σημείο, που παραμορφώνει όλες τις αισθήσεις, τη λογική και κάθε αντιληπτική ικανότητα, καθώς επιχειρείται να εγκαθιδρυθεί το ψέμα ως αλήθεια, η καταστολή ως θεραπεία, η τρομοκρατική προπαγάνδα ως φίλια ενημέρωση και η πλαστότητα ως πραγματικότητα.

Οι μηχανισμοί της κυριαρχίας, χρησιμοποιούν ως πολιορκητικό κριό την επιστήμη και μια χούφτα αργυρώνητους μισθοφόρους ειδικούς με σκοπό τη διάρρηξη του κοινωνικού ιστού και την επιβολή των νέων όρων εξουσίας.

Διανύουμε τον τελευταίο μήνα του έτους και μόλις εννιά μήνες από την έναρξη της πανδημίας του νέου κορωναιού και οι καταστροφικές μεταβολές, στις οποίες υπόκεινται οι κοινωνίες στο σύνολο του πλανήτη είναι άνευ προηγουμένου. Η καταστολή, η εποπτεία και η παρακολούθηση βρίσκονται στο ζενίθ, η περιστολή των ελευθεριών και ο εξαναγκαστικός εγκλεισμός γίνονται κανονικότητα, η αποσά- και δίχως να πέσει πιστολιά χρησιμοποιούν πολεμική ρητορική για να περιγράψουν την κατάσταση, που έχει περιέλθει ο πλανήτης από την εισβολή του αόρατου εχθρού, που ακούει στο όνομα Covid 19.

Από την αρχή της πανδημίας η προπαγάνδα της τρομοκρατίας μεταφράστηκε σε ενημέρωση. Σπέρνοντας το φόβο επιχειρείται, η αδρανοποίηση της κοινωνίας και η ανικανότητα για λογική σκέψη και εναντίωση. Καλλιεργείται συστηματικά η ελπίδα μιας θεραπείας ή ενός πολυπόθητου εμβολίου. Πρέπει να πιστέψουμε, λοιπόν, ότι για την ανεργία, την περιστολή ελευθεριών, την αποσάθρωση των λεγόμενων εργασιακών σχέσεων κ.λπ. φταίει ένας ιός και η ελπίδα βρίσκεται στο εμβόλιο της Pfizer, της Moderna και όλων αυτών των ευαγών ιδρυμάτων;

Γνωρίζουμε ότι για την παρασκευή ενός εμβολίου χρειάζονται κατά μέσο όρο 8-10 χρόνια. Γνωρίζουμε, επίσης, ότι εδώ και 30 χρόνια επιχειρείται η κατασκευή εμβολίου για κορωναϊούς δίχως επιτυχία ακόμα για συγκεκριμένους λόγους (είτε δημιουργούσε υπεραντίδραση στο ανοσοποιητικό σύστημα με αποτέλεσμα τον θάνατο είτε οι μεταλλάξεις, στις οποίες υπόκεινται οι κορωναϊοί, καθιστούσαν ανεπαρκή την αποτελεσματικότητά του) και σε μόλις 8 μήνες στην περίπτωση της ***Covid 19***, όχι μόνο βρέθηκε το εμβόλιο, αλλά διατίθεται ήδη και προς πώληση.

Παρά το γεγονός ότι δεν έχει αναπτυχθεί επιτυχώς ποτέ κανένα εμβόλιο για οποιον-

ιατρικό περιοδικό, που έχει αξιολογηθεί από ομοτίμους. Δεν είναι πειστική απόδειξη ότι το εμβόλιο είναι ασφαλές και αποτελεσματικό».

Αναμενόμενος «μεγάλος όγκος» ανεπιθύμητων παρενεργειών

Έτσι, δεδομένης της τεράστιας κλίμακας του δηλωθέντος στόχου, της χορήγησης αυτών των χημικών σε εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους, όταν υπάρχει συνήθως κάποιο ποσοστό σοβαρών επιπλοκών στη χρήση εμβολίων, τα αρνητικά αποτελέσματα μπορεί να είναι σημαντικά. Για παράδειγμα, σε μία μελέτη εμβολίων γρίπης, που χορηγήθηκαν σε ενήλικες άνω των 65 ετών, διαπιστώθηκαν σοβαρές επιπλοκές σε ποσοστό περίπου 1%. Εάν ένα εμβόλιο COVID-19 έχει απλώς παρόμοια αποτελέσματα σε άτομα της ίδια ηλικιακής ομάδας (54 εκατομμύρια στον πληθυσμό), αυτό θα ισοδυναμούσε με 540.000 άτομα μόνο σε αυτήν την ηλικιακή ομάδα, που μπορεί να χρειαστούν ιατρική περίθαλψη, σε ένα νοσοκομειακό σύστημα, που παρέχει λιγότερα από 925.000 συνολικά κρεβάτια.

Νέα «μη αποδεδειγμένη» τεχνολογία mRNA: 20% «ποσοστό σοβαρών βλαβών»

Άλλες ανησυχίες σχετικά με το εμβόλιο της ***Pfizer*** είναι ότι θα είναι το πρώτο, που θα χρησιμοποιήσει μια *«πλατφόρμα τεχνολογίας που δεν έχει αποδειχθεί ακόμη, η οποία βασίζεται σε κάτι που ονομάζεται αγγελιοφόρος RNA (messenger RNA), που συνήθως συντομεύεται σε mRNA»*.

Η ***Moderna***, μια άλλη εταιρεία που προσπαθεί να αναπτύξει ένα εμβόλιο COVID-19, επιχειρεί, επίσης, να χρησιμοποιήσει αυτήν την πλατφόρμα mRNA. Τον Μάιο, το ***Children's Health Defense*** ανέφερε ότι οι κλινικές δοκιμές για το εμβόλιο της ***Moderna*** είχαν «ποσοστό σοβαρών βλαβών» 20% στην ομάδα υψηλών δόσεων.

Η Debi Vinnedge, εκτελεστική διευθύντρια στο ***Children of God for Life***, έναν οργανισμό υπέρ της ζωής, που ειδικεύεται

κανών για τα εμβόλια γενικά.

Μια έκθεση από την Civic Science (CS) δείχνει «***σταθερή μείωση του ποσοστού των ενηλίκων των ΗΠΑ που λένε ότι είναι "πολύ άνετοι" με τα εμβόλια συνολικά***». Μάλιστα, η CS δηλώνει, «***το μηνιαίο ποσοστό αυτών που ήταν πολύ άνετοι με τους εμβολιασμούς γενικά, μειώθηκε πάνω από 20% από τις αρχές του 2020 (69% τον Ιανουάριο σε σύγκριση με το 47% του Οκτωβρίου)***».

Επιπλέον, «***μόνο το 22% των ερωτηθέντων δηλώνουν ότι θα κάνουν το εμβόλιο αμέσως***», και η CS καταλήγει, «***είναι σαφές ότι η διστακτικότητα για τη λήψη ενός μελλοντικού εμβολίου... αυξάνεται ανεξέλεγκτα σε ολόκληρη τη χώρα***» και αυτό «***ρίχνει φως πάνω στο πόσο δύσκολο είναι τώρα για πολλούς να εμπιστευθούν ένα μελλοντικό εμβόλιο***».

Χειραγώγηση του κοινού

Προσπαθώντας να καταπολεμήσει αυτή την τάση, το ***Πανεπιστήμιο του Yale***, σε συνεργασία με την κυβέρνηση των ΗΠΑ, χρηματοδότησε μια μελέτη για να προσδιορίσει τα πιο αποτελεσματικά μέσα για να πείσει τους Αμερικανούς να κάνουν το εμβόλιο COVID-19. Η μελέτη δοκιμάζει μια ποικιλία προσεγγίσεων, για παράδειγμα, επικαλούνται την «Προσωπική ελευθερία», το «Οικονομικό όφελος», το «Ατομικό συμφέρον», φόβους για «Ενοχές», την «Ντροπή» και τη «Δειλία».

Ενώ πολλές από τις προσεγγίσεις είναι απλά επιχειρήματα, άλλες υπονοούν ότι είναι πρόθυμοι να χρησιμοποιήσουν τη δημόσια διαπόμπευση για να προκαλέσουν συμμόρφωση.

Ένα τέτοιο επιχείρημα, για παράδειγμα, *«ζητά από τον συμμετέχοντα να φανταστεί την ενοχή που θα νιώσει εάν δεν εμβολιαστεί και διαδώσει την ασθένεια»*, με παραλλαγές που ανταλλάσσουν την ενοχή με τον θυμό ή την ντροπή. Ένα άλλο υποδηλώνει ότι κάποιος που αρνείται τον εμβολιασμό *«δεν καταλαβαίνει πώς διαδίδονται οι λοιμώξεις ή αγνοεί την επιστήμη»*. Ένα άλλο αναφέρει ότι *«όσοι επιλέγουν να μην εμβολιαστούν κατά του COVID-19 δεν είναι γενναίοι»*.

διαστρεβλώνεται,
ενώ ο μύθος εξελίσσεται
στο σημείο που γίνεται πραγματικότητα».
Ζαν Κοκτώ

Πολλοί μύθοι έχουν αίσιο τέλος, άλλοι πάλι όχι, το μόνο σίγουρο είναι, πως όλοι έχουν κάτι να μας διδάξουν. Ο βιασμός της αλήθειας και της πραγματικότητας, φτάνει σε σημείο, που παραμορφώνει όλες τις αισθήσεις, τη λογική και κάθε αντιληπτική ικανότητα, καθώς επιχειρείται να εγκαθιδρυθεί το ψέμα ως αλήθεια, η καταστολή ως θεραπεία, η τρομοκρατική προπαγάνδα ως φίλια ενημέρωση και η πλαστότητα ως πραγματικότητα.

Οι μηχανισμοί της κυριαρχίας, χρησιμοποιούν ως πολιορκητικό κριό την επιστήμη και μια χούφτα αργυρώνητους μισθοφόρους ειδικούς με σκοπό τη διάρρηξη του κοινωνικού ιστού και την επιβολή των νέων όρων εξουσίας.

Διανύουμε τον τελευταίο μήνα του έτους και μόλις εννιά μήνες από την έναρξη της πανδημίας του νέου κορωναιού και οι καταστροφικές μεταβολές, στις οποίες υπόκεινται οι κοινωνίες στο σύνολο του πλανήτη είναι άνευ προηγουμένου. Η καταστολή, η εποπτεία και η παρακολούθηση βρίσκονται στο ζενίθ, η περιστολή των ελευθεριών και ο εξαναγκαστικός εγκλεισμός γίνονται κανονικότητα, η αποσάθρωση των όρων εργασίας διευρύνεται, δημιουργούνται νέες στρατιές ανέργων, κατασκευάζονται συνεχώς νέοι νόμοι και διατάξεις, με τους οποίους η εξουσία αναβαθμίζει το νομικό της οπλοστάσιο και νομιμοποιεί το υπάρχον ως την αυγή μιας νέας δυστοπικής πραγματικότητας.

Όλα αυτά γίνονται στο όνομα της καταπολέμησης ενός ιού, ενώ ταυτόχρονα οι μαριονέτες της κυριαρχίας και αρχηγοί κρατών με συντονισμένο βήμα, ακολουθούν την ίδια κατασταλτική μεθοδολογία

ψουν την κατάσταση, που έχει περιέλθει ο πλανήτης από την εισβολή του αόρατου εχθρού, που ακούει στο όνομα Covid 19.

Από την αρχή της πανδημίας η προπαγάνδα της τρομοκρατίας μεταφράστηκε σε ενημέρωση. Σπέρνοντας το φόβο επιχειρείται, η αδρανοποίηση της κοινωνίας και η ανικανότητα για λογική σκέψη και εναντίωση. Καλλιεργείται συστηματικά η ελπίδα μιας θεραπείας ή ενός πολυπόθητου εμβολίου. Πρέπει να πιστέψουμε, λοιπόν, ότι για την ανεργία, την περιστολή ελευθεριών, την αποσάθρωση των λεγόμενων εργασιακών σχέσεων κ.λπ. φταίει ένας ιός και η ελπίδα βρίσκεται στο εμβόλιο της Pfizer, της Moderna και όλων αυτών των ευαγών ιδρυμάτων;

Γνωρίζουμε ότι για την παρασκευή ενός εμβολίου χρειάζονται κατά μέσο όρο 8-10 χρόνια. Γνωρίζουμε, επίσης, ότι εδώ και 30 χρόνια επιχειρείται η κατασκευή εμβολίου για κορωναϊούς δίχως επιτυχία ακόμα για συγκεκριμένους λόγους (είτε δημιουργούσε υπεραντίδραση στο ανοσοποιητικό σύστημα με αποτέλεσμα τον θάνατο είτε οι μεταλλάξεις, στις οποίες υπόκεινται οι κορωναϊοί, καθιστούσαν ανεπαρκή την αποτελεσματικότητά του) και σε μόλις 8 μήνες στην περίπτωση της ***Covid 19***, όχι μόνο βρέθηκε το εμβόλιο, αλλά διατίθεται ήδη και προς πώληση.

Παρά το γεγονός ότι δεν έχει αναπτυχθεί επιτυχώς ποτέ κανένα εμβόλιο για οποιονδήποτε κορωναϊό και μια τέτοια προσπάθεια θα χρειαζόταν συνήθως χρόνια για να ολοκληρωθεί με ασφάλεια και επαρκώς, η ***Υπηρεσία Τροφίμων και Φαρμάκων*** (FDA) επέτρεψε την ταχεία διεκπεραίωση, παραλείποντας το τυπικό στάδιο δοκιμών σε ζώα, προχωρώντας σε άμεση δοκιμή αυτών των εμβολίων σε ανθρώπους.

Άμεσα αποτελέσματα σε κάποιες από αυτές τις δοκιμές περιελάμβαναν σοβαρές επιπλοκές, μεταξύ των οποίων πονοκέφαλοι, πυρετός, πόνοι στο σώμα και

πλοκές σε ποσοστό περίπου 1%. Εάν ένα εμβόλιο COVID-19 έχει απλώς παρόμοια αποτελέσματα σε άτομα της ίδια ηλικιακής ομάδας (54 εκατομμύρια στον πληθυσμό), αυτό θα ισοδυναμούσε με 540.000 άτομα μόνο σε αυτήν την ηλικιακή ομάδα, που μπορεί να χρειαστούν ιατρική περίθαλψη, σε ένα νοσοκομειακό σύστημα, που παρέχει λιγότερα από 925.000 συνολικά κρεβάτια.

Νέα «μη αποδεδειγμένη» τεχνολογία mRNA: 20% «ποσοστό σοβαρών βλαβών»

Άλλες ανησυχίες σχετικά με το εμβόλιο της ***Pfizer*** είναι ότι θα είναι το πρώτο, που θα χρησιμοποιήσει μια «*πλατφόρμα τεχνολογίας που δεν έχει αποδειχθεί ακόμη, η οποία βασίζεται σε κάτι που ονομάζεται αγγελιοφόρος RNA (messenger RNA), που συνήθως συντομεύεται σε mRNA*».

Η ***Moderna***, μια άλλη εταιρεία που προσπαθεί να αναπτύξει ένα εμβόλιο COVID-19, επιχειρεί, επίσης, να χρησιμοποιήσει αυτήν την πλατφόρμα mRNA. Τον Μάιο, το ***Children's Health Defense*** ανέφερε ότι οι κλινικές δοκιμές για το εμβόλιο της ***Moderna*** είχαν «ποσοστό σοβαρών βλαβών» 20% στην ομάδα υψηλών δόσεων.

Η Debi Vinnedge, εκτελεστική διευθύντρια στο ***Children of God for Life***, έναν οργανισμό υπέρ της ζωής, που ειδικεύεται στην ηθική αξιολόγηση των εμβολίων, δήλωσε στο LifeSiteNews: «*Αν η Moderna και η Pfizer είναι εκείνες οι εταιρείες που θα προμηθεύσουν τους πρώτους γύρους εμβολίων και το κάνουν υποχρεωτικό, αυτό θα μπορούσε να είναι καταστροφή. Και οι δύο χρησιμοποιούν ολοκαίνουργια τεχνολογία με το mRNA, που δεν έχει χρησιμοποιηθεί ποτέ σε εμβόλιο και το προωθούν μετά από μόλις μερικούς μήνες δοκιμών, αντί για τα τυπικά 4-6 χρόνια δοκιμών*».

αυτό «***ρίχνει φως πάνω στο πόσο δύσκολο είναι τώρα για πολλούς να εμπιστευθούν ένα μελλοντικό εμβόλιο***».

Χειραγώγηση του κοινού

Προσπαθώντας να καταπολεμήσει αυτή την τάση, το ***Πανεπιστήμιο του Yale***, σε συνεργασία με την κυβέρνηση των ΗΠΑ, χρηματοδότησε μια μελέτη για να προσδιορίσει τα πιο αποτελεσματικά μέσα για να πείσει τους Αμερικανούς να κάνουν το εμβόλιο COVID-19. Η μελέτη δοκιμάζει μια ποικιλία προσεγγίσεων, για παράδειγμα, επικαλούνται την «Προσωπική ελευθερία», το «Οικονομικό όφελος», το «Ατομικό συμφέρον», φόβους για «Ενοχές», την «Ντροπή» και τη «Δειλία».

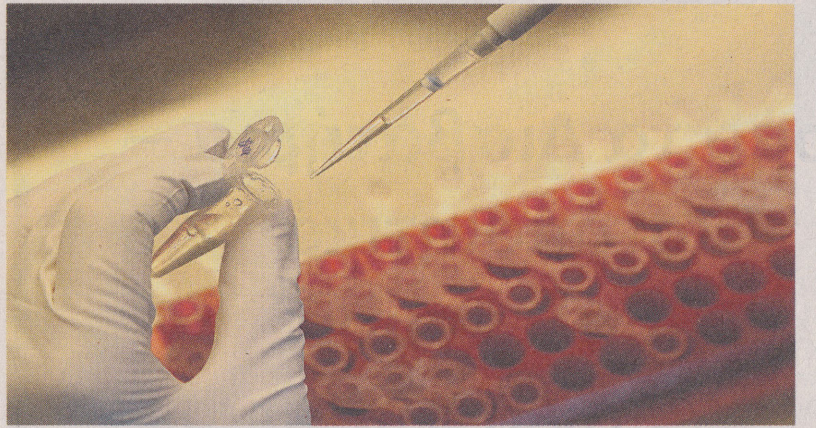
Ενώ πολλές από τις προσεγγίσεις είναι απλά επιχειρήματα, άλλες υπονοούν ότι είναι πρόθυμοι να χρησιμοποιήσουν τη δημόσια διαπόμπευση για να προκαλέσουν συμμόρφωση.

Ένα τέτοιο επιχείρημα, για παράδειγμα, «*ζητά από τον συμμετέχοντα να φανταστεί την ενοχή που θα νιώσει εάν δεν εμβολιαστεί και διαδώσει την ασθένεια*», με παραλλαγές που ανταλλάσσουν την ενοχή με τον θυμό ή την ντροπή. Ένα άλλο υποδηλώνει ότι κάποιος που αρνείται τον εμβολιασμό «*δεν καταλαβαίνει πώς διαδίδονται οι λοιμώξεις ή αγνοεί την επιστήμη*». Ένα άλλο αναφέρει ότι «*όσοι επιλέγουν να μην εμβολιαστούν κατά του COVID-19 δεν είναι γενναίοι*».

Τα ευρήματα αυτής της μελέτης, πιθανότατα, θα επηρεάσουν τις δημόσιες δηλώσεις των κρατικών αξιωματούχων και των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, που συζητούν για τον υποχρεωτικό εμβολιασμό, καθώς και τις διαφημιστικές εκστρατείες για το εμβόλιο, μόλις αυτό δημιουργηθεί.

Ο εξαναγκασμός των μαύρων κοινοτήτων και των παιδιών

Άλλες στρατηγικές εξαναγκασμού, που αναπτύσσονται, περιλαμβάνουν το «*δέσι-*

μο» του υποχρεωτικού εμβολίου «*με άλλες υπηρεσίες δικτύου ασφαλείας*» για τους φτωχούς, συμπεριλαμβανομένης της «*επισιτιστικής ασφάλειας, του επιδόματος ενοικίου και δωρεάν υγειονομικής περίθαλψης*» για τους «*ευάλωτους πληθυσμούς*», όπου γίνεται ιδιαίτερη μνεία για τους «*Μαύρους και τις κοινότητες μειονοτήτων*».

Επίσης, η ***Περιφέρεια της Κολούμπια*** (DC) προωθεί ένα νομοσχέδιο το οποίο παρακάμπτει τη γονική συναίνεση, όταν πρόκειται να εμβολιαστούν ανήλικα παιδιά. Ο «***Νόμος του 2019 για τη Συγκατάθεση των Ανηλίκων να εμβολιαστούν***» αναφέρει ότι «*θα επιτρέπει στα ανήλικα παιδιά να συναινέσουν στο να εμβολιαστούν, όταν ο εμβολιασμός συνιστάται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή των Ηνωμένων Πολιτειών για τις Πρακτικές Ανοσοποίησης. Ορίζει επίσης ότι εάν ένας ανήλικος είναι σε θέση να κατανοήσει την ανάγκη, τη φύση και τους τυχόν σημαντικούς κινδύνους που ενέχει η ιατρική πράξη, τότε τεκμηριώνεται η συναίνεση κατόπιν πληροφόρησης*».

Σύμφωνα με το ***The Vaccine Reaction*** (τμήμα του Εθνικού Κέντρου Πληροφόρησης για τα Εμβόλια), «*το νομοσχέδιο όχι μόνο επιτρέπει σε παιδιά ηλικίας 11 ετών και άνω να δώσουν τη συγκατάθεσή τους σε γιατρούς και άλλους διαχειριστές εμβολίων να τους κάνουν εμβόλια χωρίς τη γνώση ή τη συγκατάθεση των γονιών τους, αλλά απαιτεί επίσης από ασφαλιστικές εταιρείες, διαχειριστές εμβολίων και σχολεία να αποκρύψουν από τους γονείς ότι το παιδί έχει εμβολιαστεί*».

Η έκθεση διευκρινίζει: «*Εάν περάσει αυτό το νομο-*

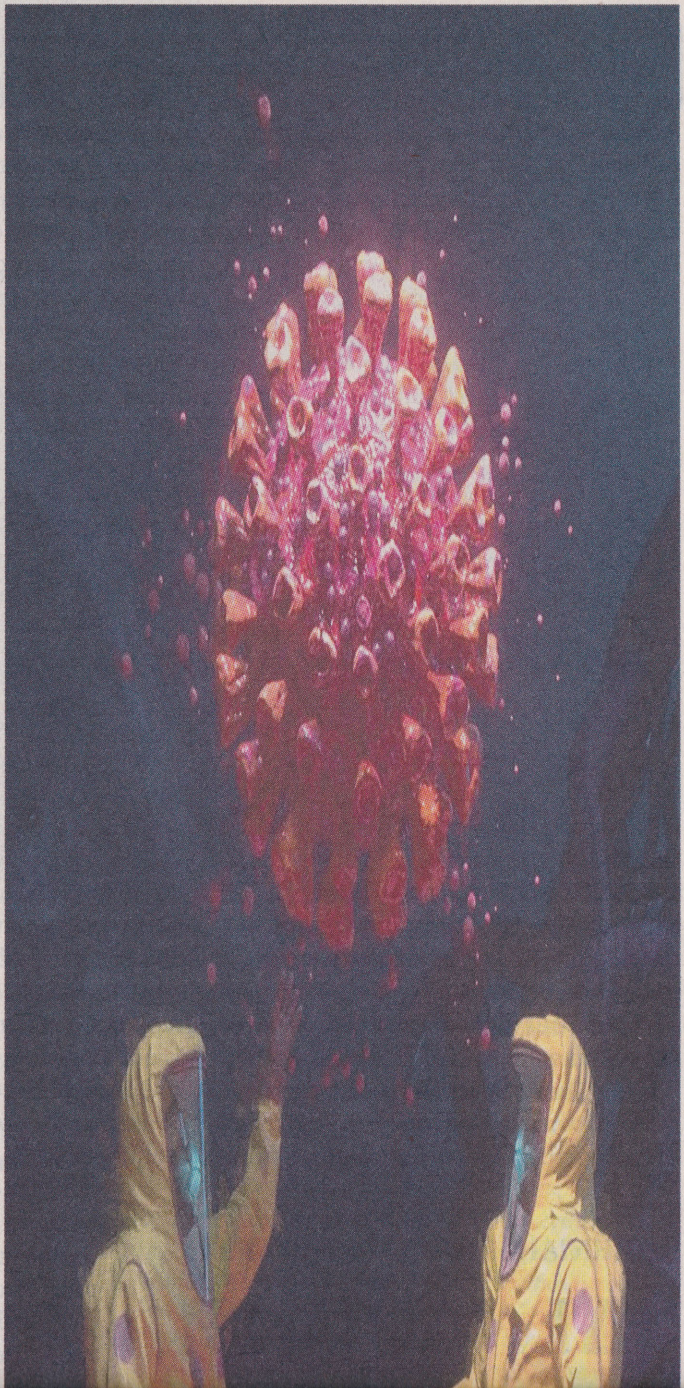
την ***Pfizer*** ως έναν από τους πολλούς παραγωγούς εμβολίων με μεγάλο αριθμό ποινικών κυρώσεων για τα προϊόντα τους.

Σε μια συζήτηση τον Ιούλιο, ***ο Κέννεντυ τόνισε ότι η Pfizer, και τρεις άλλοι κορυφαίοι παραγωγοί εμβολίων κορωναϊού, GlaxoSmithKline, Sanofi, Merck, είναι «καταδικασμένοι κατά συρροή εγκληματίες»***.

«*Τα τελευταία 10 χρόνια, μόνο την τελευταία δεκαετία, αυτές οι εταιρείες έχουν πληρώσει 35 δισεκατομμύρια δολάρια σε ποινικές κυρώσεις, αποζημιώσεις και πρόστιμα, για ψέματα σε γιατρούς, για επιστημονική εξαπάτηση, για παραποίηση επιστημονικών στοιχείων, για τον εκούσιο φόνο εκατοντάδων χιλιάδων Αμερικανών*», είπε ο Κέννεντυ κατά τη διάρκεια της συζήτησης, τονίζοντας ότι «Αποτελεί γνωσιακή αναντιστοιχία (εθελοτυφλία) τα άτομα που κατανοούν τις εγκληματικές εταιρικές πρακτικές αυτών των τεσσάρων εταιρειών, να πιστεύουν ότι το κάνουν αυτό σε κάθε άλλο προϊόν που έχουν, εκτός από τα εμβόλια».

Μετά την ανακοίνωση του «90% αποτελεσματικού» εμβολίου του κορωναϊού της ***Pfizer***, με την προσδοκία της άμεσης κυκλοφορίας του στην αγορά, η τιμή της μετοχής της εταιρείας αυξήθηκε «15% από 36,40 $... σε 41,94 $ ανά μετοχή», οπότε ο Διευθύνων Σύμβουλος και Πρόεδρος της εταιρείας, ***Albert Bourla***, πούλησε το 61,8 τοις εκατό των μετοχών του «***για σχεδόν 5,6 εκατομμύρια δολάρια***». Η ***Independent*** αναφέρει ότι σε σχετικές ερωτήσεις η ***Pfizer*** απάντησε ότι αυτή η συναλλαγή ήταν μια «*αυτοματοποιημένη διαδικασία, που δημιουργήθηκε νωρίτερα αυτό το έτος*», όπου «*οι μετοχές πωλούνται υπό την προϋπόθεση ότι υπερβαίνουν μια προσυμφωνημένη τιμή*».

Ενώ προετοιμάζεται νέα παγκόσμια εκστρατεία προπαγάνδας με σκοπό τον εξαναγκασμό των ανθρώπων να υποκύψουν στις εξουσιαστικές ορέξεις, αυτό που γίνεται όλο και περισσότερο σαφές είναι πως το σωτήριο εμβόλιο δεν αποτελεί το τέλος αυτής της ιστορίας, αλλά είναι η αρχή και προοιωνίζει τη «νέα κανονικότη-

μο» του υποχρεωτικού εμβολίου «*με άλλες υπηρεσίες δικτύου ασφαλείας*» για τους φτωχούς, συμπεριλαμβανομένης της «*επισιτιστικής ασφάλειας, του επιδόματος ενοικίου και δωρεάν υγειονομικής περίθαλψης*» για τους «*ευάλωτους πληθυσμούς*», όπου γίνεται ιδιαίτερη μνεία για τους «*Μαύρους και τις κοινότητες μειονοτήτων*».

Επίσης, η ***Περιφέρεια της Κολούμπια*** (DC) προωθεί ένα νομοσχέδιο το οποίο παρακάμπτει τη γονική συναίνεση, όταν πρόκειται να εμβολιαστούν ανήλικα παιδιά. Ο «***Νόμος του 2019 για τη Συγκατάθεση των Ανηλίκων να εμβολιαστούν***» αναφέρει ότι «*θα επιτρέπει στα ανήλικα παιδιά να συναινέσουν στο να εμβολιαστούν, όταν ο εμβολιασμός συνιστάται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή των Ηνωμένων Πολιτειών για τις Πρακτικές Ανοσοποίησης. Ορίζει επίσης ότι εάν ένας ανήλικος είναι σε θέση να κατανοήσει την ανάγκη, τη φύση και τους τυχόν σημαντικούς κινδύνους που ενέχει η ιατρική πράξη, τότε τεκμηριώνεται η συναίνεση κατόπιν πληροφόρησης*».

Σύμφωνα με το ***The Vaccine Reaction*** (τμήμα του Εθνικού Κέντρου Πληροφόρησης για τα Εμβόλια), «*το νομοσχέδιο όχι μόνο επιτρέπει σε παιδιά ηλικίας 11 ετών και άνω να δώσουν τη συγκατάθεσή τους σε γιατρούς και άλλους διαχειριστές εμβολίων να τους κάνουν εμβόλια χωρίς τη γνώση ή τη συγκατάθεση των γονιών τους, αλλά απαιτεί επίσης από ασφαλιστικές εταιρείες, διαχειριστές εμβολίων και σχολεία να αποκρύψουν από τους γονείς ότι το παιδί έχει εμβολιαστεί*».

Η έκθεση διευκρινίζει: «*Εάν περάσει αυτό το νομοσχέδιο, είναι σαφές ότι τα ανήλικα παιδιά θα διατρέχουν τον κίνδυνο να πιεστούν και να εξαναγκαστούν να κάνουν ένα εμβόλιο COVID-19 πίσω από την πλάτη των γονιών τους*».

Η Pfizer είναι ένας «καταδικασμένος κατά συρροή εγκληματίας»

Ο ***Ρόμπερτ Φ. Κέννεντυ*** ο νεώτερος, ανιψιός του πρώην προέδρου των ΗΠΑ Τζων Φ. Κέννεντυ, περιβαλλοντικός δικηγόρος, συγγραφέας και ιδρυτής της ***Άμυνας για την Παιδική Υγεία*** (Children's Health Defense), εδώ και δεκαετίες ενημερώνει την κοινή γνώμη σχετικά με τα εμβόλια που προκαλούν βλάβες στα παιδιά. Εκτός από τη σθεναρή αντίθεση του οργανισμού στο παραπάνω νομοσχέδιο της περιοχής DC, ο Κέννεντυ έχει ξεχωρίσει

Merck, είναι «καταδικασμένοι κατά συρροή εγκληματίες».

«*Τα τελευταία 10 χρόνια, μόνο την τελευταία δεκαετία, αυτές οι εταιρείες έχουν πληρώσει 35 δισεκατομμύρια δολάρια σε ποινικές κυρώσεις, αποζημιώσεις και πρόστιμα, για ψέματα σε γιατρούς, για επιστημονική εξαπάτηση, για παραποίηση επιστημονικών στοιχείων, για τον εκούσιο φόνο εκατοντάδων χιλιάδων Αμερικανών*», είπε ο Κέννεντυ κατά τη διάρκεια της συζήτησης, τονίζοντας ότι «Αποτελεί γνωσιακή αναντιστοιχία (εθελοτυφλία) τα άτομα που κατανοούν τις εγκληματικές εταιρικές πρακτικές αυτών των τεσσάρων εταιρειών, να πιστεύουν ότι το κάνουν αυτό σε κάθε άλλο προϊόν που έχουν, εκτός από τα εμβόλια».

Μετά την ανακοίνωση του «90% αποτελεσματικού» εμβολίου του κορωναϊού της ***Pfizer***, με την προσδοκία της άμεσης κυκλοφορίας του στην αγορά, η τιμή της μετοχής της εταιρείας αυξήθηκε «15% από 36,40 $... σε 41,94 $ ανά μετοχή», οπότε ο Διευθύνων Σύμβουλος και Πρόεδρος της εταιρείας, ***Albert Bourla***, πούλησε το 61,8 τοις εκατό των μετοχών του «***για σχεδόν 5,6 εκατομμύρια δολάρια***». Η ***Independent*** αναφέρει ότι σε σχετικές ερωτήσεις η ***Pfizer*** απάντησε ότι αυτή η συναλλαγή ήταν μια «*αυτοματοποιημένη διαδικασία, που δημιουργήθηκε νωρίτερα αυτό το έτος*», όπου «*οι μετοχές πωλούνται υπό την προϋπόθεση ότι υπερβαίνουν μια προσυμφωνημένη τιμή*».

Ενώ προετοιμάζεται νέα παγκόσμια εκστρατεία προπαγάνδας με σκοπό τον εξαναγκασμό των ανθρώπων να υποκύψουν στις εξουσιαστικές ορέξεις, αυτό που γίνεται όλο και περισσότερο σαφές είναι πως το σωτήριο εμβόλιο δεν αποτελεί το τέλος αυτής της ιστορίας, αλλά είναι η αρχή και προοιωνίζει τη «νέα κανονικότητα», στην οποία εισερχόμαστε με ταχύτατους ρυθμούς.

Είναι αλήθεια πως στο όνομα της λεγόμενης ασφάλειας, ο άνθρωπος –είτε οικειοθελώς είτε μαχόμενος– έχει παραχωρήσει μεγάλο μέρος των ελευθεριών του. Κάθε φορά η ασφάλεια γίνεται το πολυπόθητο, μπροστά στο οποίο οι παραχωρήσεις αυτές μεταφράζονται ως αναγκαίο κακό. Μαχόμενος κόσμος σε διάφορα κράτη εξεγείρεται και παλεύει ενάντια σε αυτή τη νέα εφιαλτική πραγματικότητα, που μας πλασάρουν ως ζωή. Λοιδορούνται από την εξουσία, διαπομπεύονται από την προπαγάνδα των αργυρώνητων γραφίδων και ειδικών.

Είθε η φωτιά αυτή να εξαπλωθεί απ' άκρη σ' άκρη αυτού του κόσμου και στ' αποκαΐδια της να εξοντωθεί η μήτρα των ιών, που δεν είναι άλλη από την εξουσία.

Απάτσι

κή Επιτροπή των Ηνωμένων Πολιτειών για τις Πρακτικές Ανοσοποίησης. Ορίζει επίσης ότι εάν ένας ανήλικος είναι σε θέση να κατανοήσει την ανάγκη, τη φύση και τους τυχόν σημαντικούς κινδύνους που ενέχει η ιατρική πράξη, τότε τεκμηριώνεται η συναίνεση κατόπιν πληροφόρησης».*

Σύμφωνα με το ***The Vaccine Reaction*** (τμήμα του Εθνικού Κέντρου Πληροφόρησης για τα Εμβόλια), «*το νομοσχέδιο όχι μόνο επιτρέπει σε παιδιά ηλικίας 11 ετών και άνω να δώσουν τη συγκατάθεσή τους σε γιατρούς και άλλους διαχειριστές εμβολίων να τους κάνουν εμβόλια χωρίς τη γνώση ή τη συγκατάθεση των γονιών τους, αλλά απαιτεί επίσης από ασφαλιστικές εταιρείες, διαχειριστές εμβολίων και σχολεία να αποκρύψουν από τους γονείς ότι το παιδί έχει εμβολιαστεί*».

Η έκθεση διευκρινίζει: «*Εάν περάσει αυτό το νομοσχέδιο, είναι σαφές ότι τα ανήλικα παιδιά θα διατρέχουν τον κίνδυνο να πιεστούν και να εξαναγκαστούν να κάνουν ένα εμβόλιο COVID-19 πίσω από την πλάτη των γονιών τους*».

Η Pfizer είναι ένας «καταδικασμένος κατά συρροή εγκληματίας»

Ο ***Ρόμπερτ Φ. Κέννεντυ*** ο νεώτερος, ανιψιός του πρώην προέδρου των ΗΠΑ Τζων Φ. Κέννεντυ, περιβαλλοντικός δικηγόρος, συγγραφέας και ιδρυτής της ***Άμυνας για την Παιδική Υγεία*** (Children's Health Defense), εδώ και δεκαετίες ενημερώνει την κοινή γνώμη σχετικά με τα εμβόλια που προκαλούν βλάβες στα παιδιά. Εκτός από τη σθεναρή αντίθεση του οργανισμού στο παραπάνω νομοσχέδιο της περιοχής DC, ο Κέννεντυ έχει ξεχωρίσει

τοχής της εταιρείας αυξήθηκε «15% από 36,40 $... σε 41,94 $ ανά μετοχή», οπότε ο Διευθύνων Σύμβουλος και Πρόεδρος της εταιρείας, ***Albert Bourla***, πούλησε το 61,8 τοις εκατό των μετοχών του «***για σχεδόν 5,6 εκατομμύρια δολάρια***». Η ***Independent*** αναφέρει ότι σε σχετικές ερωτήσεις η ***Pfizer*** απάντησε ότι αυτή η συναλλαγή ήταν μια «*αυτοματοποιημένη διαδικασία, που δημιουργήθηκε νωρίτερα αυτό το έτος*», όπου «*οι μετοχές πωλούνται υπό την προϋπόθεση ότι υπερβαίνουν μια προσυμφωνημένη τιμή*».

Ενώ προετοιμάζεται νέα παγκόσμια εκστρατεία προπαγάνδας με σκοπό τον εξαναγκασμό των ανθρώπων να υποκύψουν στις εξουσιαστικές ορέξεις, αυτό που γίνεται όλο και περισσότερο σαφές είναι πως το σωτήριο εμβόλιο δεν αποτελεί το τέλος αυτής της ιστορίας, αλλά είναι η αρχή και προοιωνίζει τη «νέα κανονικότητα», στην οποία εισερχόμαστε με ταχύτατους ρυθμούς.

Είναι αλήθεια πως στο όνομα της λεγόμενης ασφάλειας, ο άνθρωπος –είτε οικειοθελώς είτε μαχόμενος– έχει παραχωρήσει μεγάλο μέρος των ελευθεριών του. Κάθε φορά η ασφάλεια γίνεται το πολυπόθητο, μπροστά στο οποίο οι παραχωρήσεις αυτές μεταφράζονται ως αναγκαίο κακό. Μαχόμενος κόσμος σε διάφορα κράτη εξεγείρεται και παλεύει ενάντια σε αυτή τη νέα εφιαλτική πραγματικότητα, που μας πλασάρουν ως ζωή. Λοιδορούνται από την εξουσία, διαπομπεύονται από την προπαγάνδα των αργυρώνητων γραφίδων και ειδικών.

Είθε η φωτιά αυτή να εξαπλωθεί απ' άκρη σ' άκρη αυτού του κόσμου και στ' αποκαΐδια της να εξοντωθεί η μήτρα των ιών, που δεν είναι άλλη από την εξουσία.

Απάτσι

Τέρμα τα Διαβατήρια – Πιστοποιητικά Εμβολιασμού Covid-19

Είναι βέβαιο ότι έχουμε εισέλθει σε μια εποχή που η κρατική εξουσία έχει αναλάβει με ακόμη περισσότερο φανερό τρόπο να καθορίζει τις ζωές των ανθρώπων. Δεν υπάρχουν αυταπάτες ότι αυτό που επί αιώνες κατορθώνει να επιτυγχάνει η εξουσία –σε κάθε της πολιτειακή μορφή– ρυθμίζοντας τις ζωές μας, δεν ακολουθεί μια γραμμική εξέλιξη αλλά μεταλλάσσεται και εναλλάσσεται ως προς την ένταση και τον τρόπο της ώστε να μπορεί να εξαπατά και εντέλει να κυριαρχεί. Και αυτό επιτυγχάνεται με κάθε τρόπο και μέσο. Χρησιμοποιώντας κάθε φορά ο,τιδήποτε είναι πρόσφορο και καλύτερα αξιοποιήσιμο ώστε οι υπήκοοι να παραμένουν υπήκοοι. Όχι κατ' ανάγκη υπάκουοι αλλά αδρανοποιημένοι και απασφαλισμένοι. Η εξουσία με την αλαζονεία που την διακρίνει, ως ένα βασικό και δομικό εγγενές στοιχείο της ύπαρξης της, θεωρεί σχεδόν πάντα ότι όλα τα διατηρεί υπό έλεγχο και με τον έναν ή άλλον τρόπο θα κατευνάσει ή θα καταστείλει τις αντιδράσεις των ανθρώπων. Ένα στοιχείο που σταθερά αναγνωρίζεται, τα τελευταία χρόνια, στην κρατική εξουσία είναι η γρήγορη προσαρμογή της στις νέες καταστάσεις που παρουσιάζονται. Το ίδιο συνέβη και με την αντιμετώπιση του κορωναϊού σε κοινωνικό επίπεδο.

Νέα μοντέλα πειθάρχησης και κοινωνικού ελέγχου κάνουν την εμφάνιση τους δράττοντες την ευκαιρία, σε καιρό πανδημίας, να εφαρμοστούν και να αξιολογηθούν. Όλες οι παρεμβάσεις πραγματοποιούνται ευκολότερα στον όνομα της δημόσια υγείας. Και είναι κάτι που γίνεται πάντα στην ιστορία... Άλλωστε, η ελληνική Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας αποτελεί μία από τις παλαιότερες σχολές Δημόσιας Υγείας της Ευρώπης. Ιδρύθηκε το 1929 ως Υγειονομική Σχολή Αθηνών, μετά από πρόταση της Κοινωνίας των Εθνών και τη συμβολή του **Rockefeller Foundation**. Ο πρώτος διευθυντής της Σχολής ήταν ο υγιεινολόγος Frederick Norman White. Μπορεί ο Φουκώ πολλά χρόνια μετά να χρησιμοποίησε τον όρο βιοπολιτική, αλλά αυτή ως περιεχόμενο είχε ήδη εφαρμογή. Άλλωστε και ως όρος είχε χρησιμοποιηθεί πιθανότατα πρώτα από τον σουηδό Rudolph Kjellen, το 1916 στο βιβλίο του «Το κράτος ως μορφή ζωής». Ο Ρομπέρτο Εσπόζιτο, στο βιβλίο του «Bios» (2004), σημειώνει ότι ο πρώτος που χρησιμοποίησε αυτόν τον όρο ήταν πιθανότατα ο Σουηδός Kjellen όπου περιέγραφε το κράτος όχι ως υποκείμενο δικαίου γεννημένο από μια ελεύθερη επιλογή και εθελούσια συμφωνία των πολιτών, αλλά ως μια «ζώσα μορφή». Επί πλέον, η σύγχρονη πολιτική εξουσία ενδιαφέρεται όλο και περισσότερο για τις διαδικασίες της βιολογικής ζωής, γέννηση-αναπαραγωγή-ασθένειες-θάνατο, τις καταγράφει και αναλύει δημογραφικά και στατιστικά.

Η όλο και μεγαλύτερη διείσδυση της πολιτικής εξουσίας στο πεδίο της βιολογικής ζωής επικυρώνεται άλλωστε και με τις διακηρύξεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου της μετά-επαναστατικής εποχής της αστικής Γαλλικής Επανά-

έχουμε εισέλθει στη ζώνη μια τεχνητής διαμεσολάβησης. Και σε αυτή τη φάση βρισκόμαστε κοινωνικά τώρα. Όλα είναι πάνω στο τραπέζι των κυρίαρχων δυνάμεων. Δεν είναι η πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία αλλά θα θέλαμε να είναι η τελευταία.

Βιώνουμε την εποχή των ειδικών και των επιστημόνων. Αλλά αυτές οι έννοιες και οι φορείς τους έχουν μια ενιαία και αδιαίρετη αντίληψη των πραγμάτων:

πολλούς λόγους. Μάλιστα επικαλούνταν και την περίπτωση της εκπαιδευτικής ένδειας στις μικρές ηλικίες, πως τα παιδιά δεν θα μπορέσουν να καλύψουν σχεδόν ποτέ το «κενό» που τους αφήνει το «κλειστό σχολείο». Όλοι γνωρίζουμε ασφαλώς την ένδεια της εκπαίδευσης και της παιδείας, όταν αυτή λειτουργεί υπό την κρατική αιγίδα, αλλά δεν είναι του παρόντος. Παράλληλα γνωρίζουμε ότι η απόφαση για κλείσιμο των σχο-

ξη αλλά μεταλλάσσεται αλλά μεταλλάσσεται ως προς την ένταση και τον τρόπο της ώστε να μπορεί να εξαπατά και εντέλει να κυριαρχεί. Και αυτό επιτυγχάνεται με κάθε τρόπο και μέσο. Χρησιμοποιώντας κάθε φορά ο,τιδήποτε είναι πρόσφορο και καλύτερα αξιοποιήσιμο ώστε οι υπήκοοι να παραμένουν υπήκοοι. Όχι κατ' ανάγκη υπάκουοι αλλά αδρανοποιημένοι και απασφαλισμένοι. Η εξουσία με την αλαζονεία που την διακρίνει, ως ένα βασικό και δομικό εγγενές στοιχείο της ύπαρξής της, θεωρεί σχεδόν πάντα ότι όλα τα διατηρεί υπό έλεγχο και με τον έναν ή άλλον τρόπο θα κατευνάσει ή θα καταστείλει τις αντιδράσεις των ανθρώπων. Ένα στοιχείο που σταθερά αναγνωρίζεται, τα τελευταία χρόνια, στην κρατική εξουσία είναι η γρήγορη προσαρμογή της στις νέες καταστάσεις που παρουσιάζονται. Το ίδιο συνέβη και με την αντιμετώπιση του κορωναϊού σε κοινωνικό επίπεδο.

Νέα μοντέλα πειθάρχησης και κοινωνικού ελέγχου κάνουν την εμφάνιση τους δράττοντες την ευκαιρία, σε καιρό

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 19ος, Φύλλο 210

Δεκέμβριος 2020

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.

ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82

Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07

Υπεύθυνος Έκδοσης

Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα)

116/611-838-03

IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

μετά από πρόταση της Κοινωνίας των Εθνών και τη συμβολή του **Rockefeller Foundation**. Ο πρώτος διευθυντής της Σχολής ήταν ο υγιεινολόγος Frederick Norman White. Μπορεί ο Φουκώ πολλά χρόνια μετά να χρησιμοποίησε τον όρο βιοπολιτική, αλλά αυτή ως περιεχόμενο είχε ήδη εφαρμογή. Άλλωστε και ως όρος είχε χρησιμοποιηθεί πιθανότατα πρώτα από τον σουηδό Rudolph Kjellen, το 1916 στο βιβλίο του «Το κράτος ως μορφή ζωής». Ο Ρομπέρτο Εσπόζιτο, στο βιβλίο του «Bios» (2004), σημειώνει ότι ο πρώτος που χρησιμοποίησε αυτόν τον όρο ήταν πιθανότατα ο Σουηδός Kjellen όπου περιέγραφε το κράτος όχι ως υποκείμενο δικαίου γεννημένο από μια ελεύθερη επιλογή και εθελούσια συμφωνία των πολιτών, αλλά ως μια «ζώσα μορφή». Επί πλέον, η σύγχρονη πολιτική εξουσία ενδιαφέρεται όλο και περισσότερο για τις διαδικασίες της βιολογικής ζωής, γέννηση-αναπαραγωγή-ασθένειες-θάνατο, τις καταγράφει και αναλύει δημογραφικά και στατιστικά.

Η όλο και μεγαλύτερη διείσδυση της πολιτικής εξουσίας στο πεδίο της βιολογικής ζωής επικυρώνεται άλλωστε και με τις διακηρύξεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου της μετά-επαναστατικής εποχής της αστικής Γαλλικής Επανάστασης. Οι διακηρύξεις αυτές αναφέρονται στα δικαιώματα του ανθρώπου τόσο ως φυσικού όντος όσο και ως πολίτη. Ταυτόχρονα ανοίγουν τον δρόμο στην κρατικοποίηση του βιολογικού πεδίου και στη ρύθμιση από το έθνος-κράτος όλο και ευρύτερων τομέων της ζωής, όπως νομική ρύθμιση της σεξουαλικότητας και της τεκνοποιίας, πρόληψη, υγειονομική προστασία και ασφάλιση των ατυχημάτων κλπ. **Διότι, την ίδια ώρα που θεσμίζεται ένα ανθρώπινο δικαίωμα έχει απωλεσθεί η ελευθερία βούλησης του ανθρώπου, έχει χαθεί το ίδιο το δικαίωμα.** Τίπο-

Covid-19

έχουμε εισέλθει στη ζώνη μια τεχνητής διαμεσολάβησης. Και σε αυτή τη φάση βρισκόμαστε κοινωνικά τώρα. Όλα είναι πάνω στο τραπέζι των κυρίαρχων δυνάμεων. Δεν είναι η πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία αλλά θα θέλαμε να είναι η τελευταία.

Βιώνουμε την εποχή των ειδικών και των επιστημόνων. Αλλά αυτές οι έννοιες και οι φορείς τους έχουν μια ενιαία και αδιαίρετη αντίληψη των πραγμάτων; Δηλαδή, όλοι οι επιστήμονες βιολόγοι έχουν τις ίδιες αντιλήψεις χρήσης των δεδομένων τα οποία προκύπτουν από την έρευνα; Αναμφισβήτητα όχι. Ούτε οι λεγόμενοι ειδικοί ούτε οι επιστήμονες λειτουργούν με όρους καθολικότητας και κοινών θέσεων. Η εξουσία, όμως, όταν θέλει να δικαιολογήσει μια απόφασή της προστρέχει στους ειδικούς και επιστήμονες για να προσδώσει κύρος στα όσα επιβάλλει ή θέλει να επιβάλει. Όταν καταφέρνουν να ακουστούν και άλλες μη ελεγχόμενες επιστημονικές φωνές τότε αρχίζει η αποδόμηση των μη κυρίαρχων θέσεων. Κάπου εκεί συναντάμε και την διαβόητη «συνωμοσιολογία» που παρεμπιπτόντως είναι κλώνος της κρατικής

πολλούς λόγους. Μάλιστα επικαλούνταν και την περίπτωση της εκπαιδευτικής ένδειας στις μικρές ηλικίες, πως τα παιδιά δεν θα μπορέσουν να καλύψουν σχεδόν ποτέ το «κενό» που τους αφήνει το «κλειστό σχολείο». Όλοι γνωρίζουμε ασφαλώς την ένδεια της εκπαίδευσης και της παιδείας, όταν αυτή λειτουργεί υπό την κρατική αιγίδα, αλλά δεν είναι του παρόντος. Παράλληλα γνωρίζουμε ότι η απόφαση για κλείσιμο των σχολείων δεν ήταν μια ομόφωνη πρόταση των λοιμωξιολόγων, το αντίθετο μάλιστα. Η Πολιτεία αποφάσισε, όμως, την οριζόντια καθολική λύση. Εκείνη είναι που δείχνει φωναχτά την ισχύ της. Κάτι σαν: «–Εγώ αποφασίζω. Και θα κλείσω και το σχολείο στη Θεσσαλονίκη και το σχολείο στο Αγαθονήσι». Γιατί ως γνωστόν υπάρχει συγχρωτισμός γονέων στα χωριά και στα νησιά! Που να ξέρουν πολιτικοί και παρατρεχάμενοι ότι τα παιδιά στα χωριά και στα νησιά πάνε μόνα τους στο σχολείο. Αλλά το ζήτημα δεν είναι τί και εάν ξέρουν, το ζήτημα είναι η καθολική επιβολή μιας απόφασης. Και αυτό εδραιώνεται και ίσως από ορισμένους εμπεδώνεται.

ανθρώπων. Ένα στοιχείο που σταθερά αναγνωρίζεται, τα τελευταία χρόνια, στην κρατική εξουσία είναι η γρήγορη προσαρμογή της στις νέες καταστάσεις που παρουσιάζονται. Το ίδιο συνέβη και με την αντιμετώπιση του κορωναϊού σε κοινωνικό επίπεδο.

Νέα μοντέλα πειθάρχησης και κοινωνικού ελέγχου κάνουν την εμφάνιση τους δράττοντες την ευκαιρία, σε καιρό

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 19ος, Φύλλο 210
Δεκέμβριος 2020
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03
IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803
bic: ETHNGRAA

Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδρομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:
Γεώργιο Ν. Βλασσόπουλο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

κείμενο δικαίου γεννημένο από μια ελεύθερη επιλογή και εθελούσια συμφωνία των πολιτών, αλλά ως μια «ζώσα μορφή». Επί πλέον, η σύγχρονη πολιτική εξουσία ενδιαφέρεται όλο και περισσότερο για τις διαδικασίες της βιολογικής ζωής, γέννηση-αναπαραγωγή-ασθένειες-θάνατο, τις καταγράφει και αναλύει δημογραφικά και στατιστικά.

Η όλο και μεγαλύτερη διείσδυση της πολιτικής εξουσίας στο πεδίο της βιολογικής ζωής επικυρώνεται άλλωστε και με τις διακηρύξεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου της μετά-επαναστατικής εποχής της αστικής Γαλλικής Επανάστασης. Οι διακηρύξεις αυτές αναφέρονται στα δικαιώματα του ανθρώπου τόσο ως φυσικού όντος όσο και ως πολίτη. Ταυτόχρονα ανοίγουν τον δρόμο στην κρατικοποίηση του βιολογικού πεδίου και στη ρύθμιση από το έθνος-κράτος όλο και ευρύτερων τομέων της ζωής, όπως νομική ρύθμιση της σεξουαλικότητας και της τεκνοποιίας, πρόληψη, υγειονομική προστασία και ασφάλιση των ατυχημάτων κλπ. **Διότι, την ίδια ώρα που θεσμίζεται ένα ανθρώπινο δικαίωμα έχει απωλεσθεί η ελευθερία βούλησης του ανθρώπου, έχει χαθεί το ίδιο το δικαίωμα.** Τίποτα δεν θεωρείται αυτονόητο. Για να το πούμε πιο απλά, για να παραστεί η ανάγκη να οριστεί και να «θεσπιστεί» ένα ανθρώπινο δικαίωμα υπό την κρατική καθοδήγηση σημαίνει ότι ήδη αυτό το δικαίωμα έχει χάσει την ισχύ του. Έχουμε απωλέσει τον έλεγχο της φυσικότητας/ζωϊκότητας της ανθρώπινης κατάστασης και

έχουμε εισέλθει στη ζώνη μια τεχνητής διαμεσολάβησης. Και σε αυτή τη φάση βρισκόμαστε κοινωνικά τώρα. Όλα είναι πάνω στο τραπέζι των κυρίαρχων δυνάμεων. Δεν είναι η πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία αλλά θα θέλαμε να είναι η τελευταία.

Βιώνουμε την εποχή των ειδικών και των επιστημόνων. Αλλά αυτές οι έννοιες και οι φορείς τους έχουν μια ενιαία και αδιαίρετη αντίληψη των πραγμάτων; Δηλαδή, όλοι οι επιστήμονες βιολόγοι έχουν τις ίδιες αντιλήψεις χρήσης των δεδομένων τα οποία προκύπτουν από την έρευνα; Αναμφισβήτητα όχι. Ούτε οι λεγόμενοι ειδικοί ούτε οι επιστήμονες λειτουργούν με όρους καθολικότητας και κοινών θέσεων. Η εξουσία, όμως, όταν θέλει να δικαιολογήσει μια απόφασή της προστρέχει στους ειδικούς και επιστήμονες για να προσδώσει κύρος στα όσα επιβάλλει ή θέλει να επιβάλει. Όταν καταφέρνουν να ακουστούν και άλλες μη ελεγχόμενες επιστημονικές φωνές τότε αρχίζει η αποδόμηση των μη κυρίαρχων θέσεων. Κάπου εκεί συναντάμε και την διαβόητη «συνωμοσιολογία» που παρεμπιπτόντως είναι κλώνος της κρατικής εξουσίας από τον 18ο αιώνα τουλάχιστον, είτε με την ίδρυση και ανάπτυξη «μυστικών "φιλικών" εταιρειών» είτε με την ίδρυση και στελέχωση των μυστικών υπηρεσιών. Για να μην αναφερθούμε στην χρήση της προπαγάνδας...

Από την αρχή της σχολικής χρονιάς διάφοροι ειδικοί και πολιτικοί παράγοντες διαβεβαίωναν ότι τα σχολεία και ειδικά τα δημοτικά δεν θα κλείσουν για πάρα πολλούς λόγους. Μάλιστα επικαλούνταν και την περίπτωση της εκπαιδευτικής ένδειας στις μικρές ηλικίες, πως τα παιδιά δεν θα μπορέσουν να καλύψουν σχεδόν ποτέ το «κενό» που τους αφήνει το «κλειστό σχολείο». Όλοι γνωρίζουμε ασφαλώς την ένδεια της εκπαίδευσης και της παιδείας, όταν αυτή λειτουργεί υπό την κρατική αιγίδα, αλλά δεν είναι του παρόντος. Παράλληλα γνωρίζουμε ότι η απόφαση για κλείσιμο των σχολείων δεν ήταν μια ομόφωνη πρόταση των λοιμοξιολόγων, το αντίθετο μάλιστα. Η Πολιτεία αποφάσισε, όμως, την οριζόντια καθολική λύση. Εκείνη είναι που δείχνει φωναχτά την ισχύ της. Κάτι σαν: «–Εγώ αποφασίζω. Και θα κλείσω και το σχολείο στη Θεσσαλονίκη και το σχολείο στο Αγαθονήσι». Γιατί ως γνωστόν υπάρχει συγχρωτισμός γονέων στα χωριά και στα νησιά! Που να ξέρουν πολιτικοί και παρατρεχάμενοι ότι τα παιδιά στα χωριά και στα νησιά πάνε μόνα τους στο σχολείο. Αλλά το ζήτημα δεν είναι τί και εάν ξέρουν, το ζήτημα είναι η καθολική επιβολή μιας απόφασης. Και αυτό εδραιώνεται και ίσως από ορισμένους εμπεδώνεται.

Έχουμε αναφερθεί αρκετές φορές στην σημασία της πολιτικοποίησης της βιολογικής ζωής που συντελείται υπό τη σκέπη της δημοκρατίας. Σε αυτή τη διαδικασία η ιατρική παίζει έναν αποφασιστικό ρόλο, όχι μόνον επειδή προμηθεύει τις τεχνικές για τον έλεγχο των επιδημιών ή των ψυχικών ασθενειών και νομιμοποιεί το έργο της αστυνομίας που ελέγχει, απαγορεύει και καταστέλλει τρόπους

ζωής αντίθετους προς τη «δημόσια υγεία», αλλά και επειδή προσφέρει το έρεισμα «αλήθειας», προκειμένου να γίνεται ανεκτή η παρέμβαση στα ίδια τα σώματα των ατόμων.

Ο ναζιστής Καρλ Σμιτ έγραφε: «Κυρίαρχος είναι όποιος αποφασίζει για την κατάσταση εξαίρεσης»... Ενώ ο **Αγκάμπεν** σημειώνει **«στη νεωτερική βιοπολιτική κυρίαρχος είναι εκείνος που αποφασίζει για την αξία ή τη μη αξία της ζωής ως τέτοιας, δηλαδή για το αν η ζωή ως τέτοια έχει ή δεν έχει αξία».** Θα σημειώναμε ότι η κυριαρχία αποφασίζει και **με ποιους όρους θα έχει αξία η ζωή. Δηλαδή ένα εμβολιασμένο ανθρώπινο σώμα έχει την ίδια αξία με ένα ανεμβολίαστο;** Η απάντηση έρχεται από τα κρατικά χείλη και από πρώην υπουργούς. «*Όσον αφορά στις διεθνείς μεταφορές και στα ταξίδια. Εκεί θα μπορούσε να υλοποιηθεί ένα διεθνούς ισχύος ηλεκτρονικό πιστοποιητικό εμβολιασμού. Υπάρχει νομική βάση για αυτό; Σαφώς και υπάρχει. Για παράδειγμα ορισμένες χώρες ενδέχεται να απαιτήσουν την εμφάνιση πιστοποιητικού κίτρινου πυρετού. Συμπεριλαμβάνοντας την Αυστραλία, την Ινδία, την Αίγυπτο, την Κίνα, τις Μπαχάμες, το Μεξικό και τις Φιλιππίνες. Το πιστοποιητικό κίτρινου πυρετού μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάθε φορά που κάποιος ταξιδεύει, επειδή η ισχύς του είναι πλέον ισόβια. Να αναφέρω επίσης πως είναι εγκεκριμένο από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας; (International health regulations του ΠΟΥ). Γιατί έχουν θεσπιστεί αυτά τα πιστοποιητικά; Για την προστασία των ταξιδιωτών. Ακριβώς επειδή χρειάζεται απόδειξη εμβολιασμού για να εισέλθετε σε μια χώρα, δεν σημαίνει ότι υπάρχει κίνδυνος να κολλήσετε την ασθένεια εκεί. Ομοίως, εάν μια χώρα δεν απαιτεί πιστοποιητικό κίτρινου πυρετού, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει κίτρινος πυρετός. Άλλες χώρες ενδέχεται να ζητήσουν πιστοποιητικά εμβολιασμού διφθερίτιδας, τετάνου, κοκκύτη, πολιομυελίτιδας, ηπατίτιδας Α ή Β, λύσσας, φυματίωσης ή και μηνιγγιτιδοκοκκικό εμβόλιο. Το τεχνικό μέρος αυτού του ζητήματος είναι απλούστατο. Ευρύτερα θέματα που έχουν σχέση με την αξιοπιστία των οργανισμών που είναι υπεύθυνοι για τους εμβολιασμούς βέβαια θα είναι πιο σύνθετα. Επί πλέον, για να γίνει κάτι τέτοιο αποδεκτό πρέπει να υπάρχει ισότιμη πρόσβαση στα εμβόλια σε όλο τον πλανήτη.* ***Η εφαρμογή των πιστοποιητικών για εμβόλια COVID-19 θα πρέπει να προταθεί επίσημα από την κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.*** *Το ηλεκτρονικό σύστημα για COVID-19 θα μπορούσε να ξεκινήσει από την Ευρώπη.* ***Αυτό βέβαια σημαίνει πως εάν τεθεί σε ισχύ, εάν κάποιοι δεν θέλουν να κάνουν το εμβόλιο απλά δεν θα έχουν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν διεθνώς.*** *Αλλά θεωρώ πως η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών θα κάνει τα εμβόλια και θα είναι σε θέση να ταξιδεύουν με μεγαλύτερη ασφάλεια*». Ηλίας Μόσιαλος.

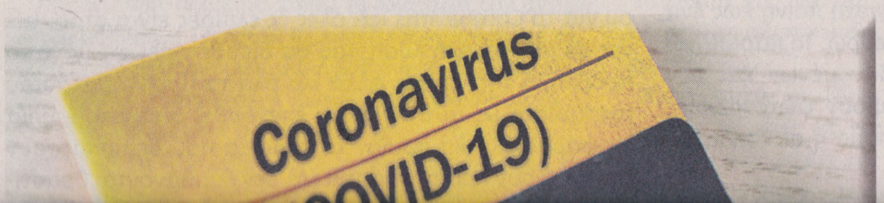
Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι εισερχόμαστε σε μια νέα φάση ελέγχου και επιβολής. Πριν ακόμη πιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα των εμβολίων προστασίας από τον covid-19 και εκδοθούν όλα τα απαραίτητα πρωτόκολλα

θα έχει αξία η ζωή; Δηλαδή ένα εμβολιασμένο ανθρώπινο σώμα έχει τη-ίδια αξία με ένα ανεμβολίαστο; Η απάντηση έρχεται από τα κρατικά χείλη και από πρώην υπουργούς. «*Όσον αφορά στις διεθνείς μεταφορές και στα ταξίδια. Εκεί θα μπορούσε να υλοποιηθεί ένα διεθνούς ισχύος ηλεκτρονικό πιστοποιητικό εμβολιασμού. Υπάρχει νομική βάση για αυτό; Σαφώς και υπάρχει. Για παράδειγμα ορισμένες χώρες ενδέχεται να απαιτήσουν την εμφάνιση πιστοποιητικού κίτρινου πυρετού. Συμπεριλαμβάνοντας την Αυστραλία, την Ινδία, την Αίγυπτο, την Κίνα, τις Μπαχάμες, το Μεξικό και τις Φιλιππίνες. Το πιστοποιητικό κίτρινου πυρετού μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάθε φορά που κάποιος ταξιδεύει, επειδή η ισχύς του είναι πλέον ισόβια. Να αναφέρω επίσης πως είναι εγκεκριμένο από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας; (International health regulations του ΠΟΥ). Γιατί έχουν θεσπιστεί αυτά τα πιστοποιητικά; Για την προστασία των ταξιδιωτών. Ακριβώς επειδή χρειάζεται απόδειξη εμβολιασμού για να εισέλθετε σε μια χώρα, δεν σημαίνει ότι υπάρχει κίνδυνος να κολλήσετε την ασθένεια εκεί. Ομοίως, εάν μια χώρα δεν απαιτεί πιστοποιητικό κίτρινου πυρετού, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει κίτρινος πυρετός. Άλλες χώρες ενδέχεται να ζητήσουν πιστοποιητικά εμβολιασμού διφθερίτιδας, τετάνου, κοκκύτη, πολιομυελίτιδας, ηπατίτιδας Α ή Β, λύσσας, φυματίωσης ή και μηνιγγιτιδοκοκκικό εμβόλιο. Το τεχνικό μέρος αυτού του ζητήματος είναι απλούστατο. Ευρύτερα θέματα που έχουν σχέση με την αξιοπιστία των οργανισμών που είναι υπεύθυνοι για τους εμβολιασμούς βέβαια θα είναι πιο σύνθετα. Επί πλέον, για να γίνει κάτι τέτοιο αποδεκτό πρέπει να υπάρχει ισότιμη πρόσβαση στα εμβόλια σε όλο τον πλανήτη.* ***Η εφαρμογή των πιστοποιητικών για εμβόλια COVID-19 θα πρέπει να προταθεί επίσημα από την κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.*** *Το ηλεκτρονικό σύστημα για COVID-19 θα μπορούσε να ξεκινήσει από την Ευρώπη.* ***Αυτό βέβαια σημαίνει πως εάν τεθεί σε ισχύ, εάν κάποιοι δεν θέλουν να κάνουν το εμβόλιο απλά δεν θα έχουν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν διεθνώς.*** *Αλλά θεωρώ πως η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών θα κάνει τα εμβόλια και θα είναι σε θέση να ταξιδεύουν με μεγαλύτερη ασφάλεια*». Ηλίας Μόσιαλος.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι εισερχόμαστε σε μια νέα φάση ελέγχου και επιβολής. Πριν ακόμη πιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα των εμβολίων προστασίας από τον covid-19 και εκδοθούν όλα τα απαραίτητα πρωτόκολλα προστρέχουν να δημιουργήσουν νέα δεδομένα και αρχές στον τρόπο ζωής των ανθρώπων. Και όπως είπε και άλλος επιστήμονας: «*Θα χρειαστούν να εμβολιαστούν 7εκ. Έλληνες για να υπάρξει ανοσία της αγέλης*». Κάπως έτσι κάποια στιγμή σχεδιάζουν να αποσύρουν και τα νομίσματα και όλα να γίνονται ψηφιακά και με κάρτες. Δεν εμβολιάστηκες δεν ταξιδεύεις, δεν ψηφιοποιήθηκες δεν υπάρχεις. Οι ωμοί εκβιασμοί εμφανίζονται σιγά-σιγά στο κατώφλι μας…

Αλλά θα τα καταφέρουμε. Με επιμονή και υπομονή.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

μελέτη των όσων ἔχουν συμβεῖ μέ ἐπίκεντρο τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα καί τά γραπτά, τότε μία μικρή συμβολή στήν ἀποκατάσταση τῶν στρεβλώσεων, εἶναι καί τά παρατιθέμενα τεκμήρια γιά τούς κοινωνικούς ἀγῶνες σέ αὐτήν τήν ἔκδοση.

Τά ἀποδίδουμε, λοιπόν, ἄνευ οἱασδήποτε τροποποίησης, ὡς ἐλάχιστη συνεισφορά στήν διατήρηση τῆς μνήμης.

(Από τον πρόλογο της έκδοσης)

ποιητικά εμβολιασμού διφθερίτιδας, τετάνου, κοκκύτη, πολιομυελίτιδας, ηπατίτιδας Α ή Β, λύσσας, φυματίωσης ή και μηνιγγιτιδοκοκκικό εμβόλιο. Το τεχνικό μέρος αυτού του ζητήματος είναι απλούστατο. Ευρύτερα θέματα που έχουν σχέση με την αξιοπιστία των οργανισμών που είναι υπεύθυνοι για τους εμβολιασμούς βέβαια θα είναι πιο σύνθετα. Επί πλέον, για να γίνει κάτι τέτοιο αποδεκτό πρέπει να υπάρχει ισότιμη πρόσβαση στα εμβόλια σε όλο τον πλανήτη. ***Η εφαρμογή των πιστοποιητικών για εμβόλια COVID-19 θα πρέπει να προταθεί επίσημα από την κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.*** *Το ηλεκτρονικό σύστημα για COVID-19 θα μπορούσε να ξεκινήσει από την Ευρώπη.* ***Αυτό βέβαια σημαίνει πως εάν τεθεί σε ισχύ, εάν κάποιοι δεν θέλουν να κάνουν το εμβόλιο απλά δεν θα έχουν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν διεθνώς.*** *Αλλά θεωρώ πως η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών θα κάνει τα εμβόλια και θα είναι σε θέση να ταξιδεύουν με μεγαλύτερη ασφάλεια».* Ηλίας Μόσιαλος.

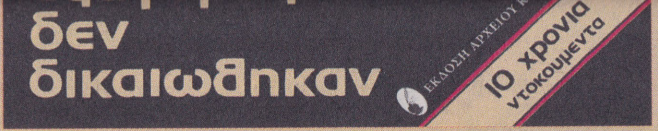
Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι εισερχόμαστε σε μια νέα φάση ελέγχου και επιβολής. Πριν ακόμη πιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα των εμβολίων προστασίας από τον covid-19 και εκδοθούν όλα τα απαραίτητα πρωτόκολλα προστρέχουν να δημιουργήσουν νέα δεδομένα και αρχές στον τρόπο ζωής των ανθρώπων. Και όπως είπε και άλλος επιστήμονας: «*Θα χρειαστούν να εμβολιαστούν 7εκ. Έλληνες για να υπάρξει ανοσία της αγέλης*». Κάπως έτσι κάποια στιγμή σχεδιάζουν να αποσύρουν και τα νομίσματα και όλα να γίνονται ψηφιακά και με κάρτες. Δεν εμβολιάστηκες δεν ταξιδεύεις, δεν ψηφιοποιήθηκες δεν υπάρχεις. Οι ωμοί εκβιασμοί εμφανίζονται σιγά-σιγά στο κατώφλι μας…

Αλλά θα τα καταφέρουμε. Με επιμονή και υπομονή.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

τούς κοινωνικούς ἀγῶνες σέ αὐτήν τήν ἔκδοση.

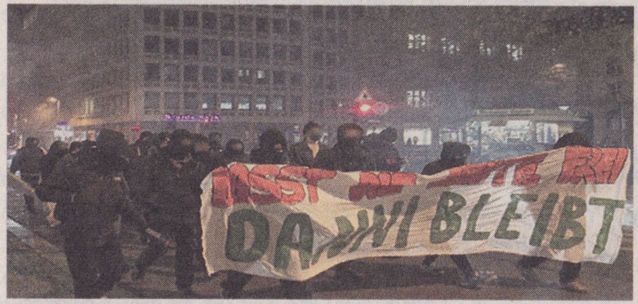
Τά ἀποδίδουμε, λοιπόν, ἄνευ οἱασδήποτε τροποποίησης, ὡς ἐλάχιστη συνεισφορά στήν διατήρηση τῆς μνήμης.

(Από τον πρόλογο της έκδοσης)

Εκατοντάδες αγωνιστές μπλοκάρουν τα έργα της κυβέρνησης στο δάσος Dannenrod στη Γερμανία, απαιτώντας άμεση διακοπή της υλοτομίας.

Στις 29 Νοεμβρίου 2020, 400 περίπου αγωνιστές από την ομάδα «Aktion Schlagloch» βρέθηκαν στο δάσος Dannenrod της γερμανικής πολιτείας Hesse με σκοπό να διαδηλώσουν και να μπλοκάρουν τις εργασίες αποψίλωσης του δάσους. Η αποψίλωση έχει ξεκινήσει από τον Οκτώβριο για την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου A49.

Η εκπρόσωπος της ομάδας «Aktion Schlagloch», Lola Löwenzahn αναφέρει:

«Αντιστεκόμαστε στις καταστροφικές πολιτικές των Πρασίνων και του CDU, οι οποίοι παραβιάζουν τους νόμους περί προστασίας των υδάτων με την κατασκευή της εθνικής οδού A49 και έτσι θέτουν σε κίνδυνο το μέλλον μας. Εν μέσω κλιματικής κρίσης πρέπει να δράσουμε τώρα, προκειμένου να περιορίσουμε την υπερθέρμανση

Διαδηλώσεις και συγκρούσεις στη Γαλλία κατά της επέκτασης του αστυνομικού κράτους με αφορμή τον νόμο «καθολικής ασφάλειας»

Ο Μακρόν, μετά από μια μακρά περίοδο μαζικών διαδηλώσεων και σφοδρών συγκρούσεων, πρώτα με τα «κίτρινα γιλέκα» και ανά τακτά χρονικά διαστήματα στα παρισινά προάστια και βλέποντας πως πλέον οι αγριότητες των αστυνομικών, δύσκολα μπορούν να κρυφτούν και εύκολα να διαδοθούν σε ολόκληρο τον κόσμο, αποκαλύπτοντας έτσι σε όλους το πραγματικό πρόσωπο της Δημοκρατικής Γαλλίας και κατ' επέκταση όλων των Ευρωπαϊκών και μη Δημοκρατιών, που επιβάλλονται με απίστευτη αγριότητα όταν η εξουσία τους κινδυνεύει, φέρνει τον νόμο «καθολικής ασφάλειας». Εννοείται ότι ο νόμος θα αποτελέσει μπούσουλα και για άλλα ευρωπαϊκά κράτη, καθώς όλα τα κράτη βασίζονται στην αστυνομική βία και καταστολή για την επιβίωση και ανάπτυξή τους εις βάρος των υπηκόων τους. Τα βασικά στοιχεία αυτού του νόμου είναι:

α) Διεύρυνση της πρόσβασης στην παρακολούθηση βίντεο από αστυνομικούς, σε ηχογραφήσεις από μεμονωμένες κάμερες, καθώς και τη δυνατότητα μετάδοσης αυτών των εικόνων σε πραγματικό χρόνο στους αστυνομικούς. Αυτό σημαίνει πρόσβαση ακόμα και σε πραγματικό χρόνο, από την εθνική και δημοτική αστυνομία σε κάμερες ασφαλείας καταστημάτων, δημοσίων κτιρίων και πολυκατοικιών.

β) Επιτρέπεται η χρήση drone με ενσωματωμένη κάμερα ως εργαλείο παρακολούθησης, με αναγνώριση προσώπου, ειδικά κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων. Η χρήση τους θα διευκολύνει την αναγνώριση των ατόμων και τη μαζική συλλογή προσωπικών δεδομένων.

120 εκατομμύρια στην Aegean και ένας αξιοπρεπής θάνατος για τους υπόλοιπους

Το καλοκαίρι το Ελλαδικό κράτος άνοιξε τα σύνορα του στον ξένο τουρισμό, χωρίς κανένα σοβαρό σχεδιασμό, μόνο και μόνο για να εξυπηρετηθεί η TUI και οι μεγάλοι ξενοδοχειακοί όμιλοι. Μάλιστα, η TUI τελικά φέσωσε τους ξενοδόχους και υποσχέθηκε ότι τα λεφτά τους θα τους τα δώσει από τον Μάρτιο, λογικά με εκβιασμό τύπου κλείνει για σεζόν χωρίς να έχει ακόμα πληρώσει για τα προηγούμενα και με την ελπίδα ότι θα πληρώσει εν καιρώ ή δεν σε κλείνει καθόλου χωρίς καμία ελπίδα για τα χρήματα που χρωστάει. Η έλλειψη σχεδιασμού συνεχίστηκε και μήνες μετά βιώνουμε την ραγδαία αύξηση των διασωληνωμένων και των 100 και πλέον θανάτων καθημερινά από την ασθένεια του covid. Εν μέσω υγειονομικής κρίσης, λοιπόν, το κράτος θα ενισχύσει την Aegean με 120 εκατομμύρια ευρώ, γεγονός όχι άσχετο με τον τουρισμό, αφού η Aegean μεταφέρει τους πολυπόθητους τουρίστες. Επί πλέον ένας εκ των μεγαλομετόχων της Aegean είναι και ο Αχιλλέας Κωνσταντακόπουλος, του γνωστού ξενοδοχειακού συγκροτήματος Costa Navarino. Οπότε αντιλαμβανόμαστε ότι, για μια ακόμα φορά, στο Ελλαδικό κράτος όλα συνδέονται με τον τουρισμό. Οι χάρες, τα δωράκια και η χείρα βοηθείας θα είναι σε στενό εξουσιαστικό κύκλο, ενώ για το πόπολο, στο τέλος τέλος, σύμφωνα και με τον Σωτήρη τον Τσιόδρα, προσφέρεται ένας αξιοπρεπής θάνατος.

Διαδήλωση ενάντια στο lockdown στο Λονδίνο

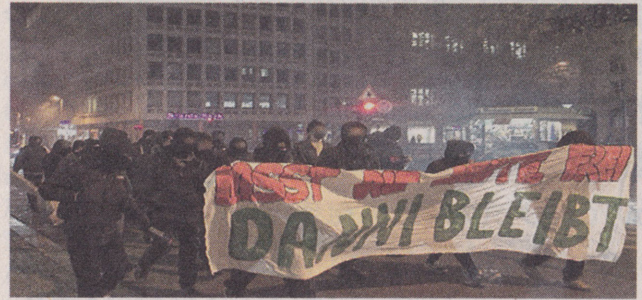

Στο Λονδίνο στις 28 Νοεμβρίου εκατοντάδες διαδηλωτές

Εκατοντάδες αγωνιστές μπλοκάρουν τα έργα της κυβέρνησης στο δάσος Dannenrod στη Γερμανία, απαιτώντας άμεση διακοπή της υλοτομίας.

Στις 29 Νοεμβρίου 2020, 400 περίπου αγωνιστές από την ομάδα «Aktion Schlagloch» βρέθηκαν στο δάσος Dannenrod της γερμανικής πολιτείας Hesse με σκοπό να διαδηλώσουν και να μπλοκάρουν τις εργασίες αποψίλωσης του δάσους. Η αποψίλωση έχει ξεκινήσει από τον Οκτώβριο για την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου Α49.

Η εκπρόσωπος της ομάδας «Aktion Schlagloch», Lola Löwenzahn αναφέρει:

«Αντιστεκόμαστε στις καταστροφικές πολιτικές των Πρασίνων και του CDU, οι οποίοι παραβιάζουν τους νόμους περί προστασίας των υδάτων με την κατασκευή της εθνικής οδού Α49 και έτσι θέτουν σε κίνδυνο το μέλλον μας. Εν μέσω κλιματικής κρίσης πρέπει να δράσουμε τώρα, προκειμένου να περιορίσουμε την υπερθέρμανση του πλανήτη σε 1,5 βαθμούς το πολύ, πρέπει να σταματήσουμε αμέσως όλα τα έργα των αυτοκινητοδρόμων. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια κοινωνικά δίκαιη αλλαγή στις μεταφορές. Εδώ στο Danni, παλεύουμε μαζί για ένα δίκαιο μέλλον για το κλίμα ».

λέκα» και ανά τακτά χρονικά διαστήματα στα παρισινά προάστια και βλέποντας πως πλέον οι αγριότητες των αστυνομικών, δύσκολα μπορούν να κρυφτούν και εύκολα να διαδοθούν σε ολόκληρο τον κόσμο, αποκαλύπτοντας έτσι σε όλους το πραγματικό πρόσωπο της Δημοκρατικής Γαλλίας και κατ' επέκταση όλων των Ευρωπαϊκών και μη Δημοκρατιών, που επιβάλλονται με απίστευτη αγριότητα όταν η εξουσία τους κινδυνεύει, φέρνει τον νόμο «καθολικής ασφάλειας». Εννοείται ότι ο νόμος θα αποτελέσει μπούσουλα και για άλλα ευρωπαϊκά κράτη, καθώς όλα τα κράτη βασίζονται στην αστυνομική βία και καταστολή για την επιβίωση και ανάπτυξή τους εις βάρος των υπηκόων τους. Τα βασικά στοιχεία αυτού του νόμου είναι:

α) Διεύρυνση της πρόσβασης στην παρακολούθηση βίντεο από αστυνομικούς, σε ηχογραφήσεις από μεμονωμένες κάμερες, καθώς και τη δυνατότητα μετάδοσης αυτών των εικόνων σε πραγματικό χρόνο στους αστυνομικούς. Αυτό σημαίνει πρόσβαση ακόμα και σε πραγματικό χρόνο, από την εθνική και δημοτική αστυνομία σε κάμερες ασφαλείας καταστημάτων, δημοσίων κτιρίων και πολυκατοικιών.

β) Επιτρέπεται η χρήση drone με ενσωματωμένη κάμερα ως εργαλείο παρακολούθησης, με αναγνώριση προσώπου, ειδικά κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων. Η χρήση τους θα διευκολύνει την αναγνώριση των ατόμων και τη μαζική συλλογή προσωπικών δεδομένων.

γ) Πλέον θα αποτελεί ποινικό αδίκημα η δημοσίευση εικόνων αστυνομικών που μπορεί να ξυλοκοπούν πολίτες. Οι παραβάτες θα τιμωρούνται με μέγιστη ποινή έως ένα έτος φυλάκισης και πρόστιμο 45.000 ευρώ. Το παραπάνω αφορά οποιονδήποτε, συμπεριλαμβανομένων και των δημοσιογράφων που μπορεί να τραβούν φωτογραφίες αστυνομικών που ασκούν βία στο δρόμο ή σε διαδηλώσεις.

Παρά, λοιπόν, τις απαγορεύσεις και τον φόβο του κο-

μενα και με την ελπίδα ότι θα πληρώσει εν καιρώ ή δεν σε κλείνει καθόλου χωρίς καμία ελπίδα για τα χρήματα που χρωστάει. Η έλλειψη σχεδιασμού συνεχίστηκε και μήνες μετά βιώνουμε την ραγδαία αύξηση των διασωληνωμένων και των 100 και πλέον θανάτων καθημερινά από την ασθένεια του covid. Εν μέσω υγειονομικής κρίσης, λοιπόν, το κράτος θα ενισχύσει την Aegean με 120 εκατομμύρια ευρώ, γεγονός όχι άσχετο με τον τουρισμό, αφού η Aegean μεταφέρει τους πολυπόθητους τουρίστες. Επί πλέον ένας εκ των μεγαλομετόχων της Aegean είναι και ο Αχιλλέας Κωνσταντακόπουλος, του γνωστού ξενοδοχειακού συγκροτήματος Costa Navarino. Οπότε αντιλαμβανόμαστε ότι, για μια ακόμα φορά, στο Ελλαδικό κράτος όλα συνδέονται με τον τουρισμό. Οι χάρες, τα δωράκια και η χείρα βοηθείας θα είναι σε στενό εξουσιαστικό κύκλο, ενώ για το πόπολο, στο τέλος τέλος, σύμφωνα και με τον Σωτήρη τον Τσιόδρα, προσφέρεται ένας αξιοπρεπής θάνατος.

Διαδήλωση ενάντια στο lockdown στο Λονδίνο

Στο Λονδίνο στις 28 Νοεμβρίου εκατοντάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους κατά των περιοριστικών μέτρων και του ελέγχου που έχει επιβάλει το Βρετανικό κράτος. Οι διαδηλωτές κρατούσαν πλακάτ ενάντια στο lockdown τον έλεγχο και τα περιοριστικά μέτρα. Η αστυνομία επιτέθηκε στους διαδηλωτές με αποτέλεσμα να συλληφθούν περίπου 60 άτομα.

Τι σχέση έχει ο Covid με την βιοποικιλότητα;

Σήμερα όλοι προσβλέπουν στην εμφάνιση ενός εμβολίου για το Coronavirus και όλες οι ελπίδες είναι στραμμένες σε μια τεχνική λύση που θα διευθετήσει όχι μόνο το πρόβλημα της νόσου, αλλά και όλα τα προβλήματα που σχετίζονται με αυτήν. Έχουν επενδυθεί δισεκατομμύρια σε φαρμακευτικά προϊόντα, εμβόλια που δεν υπάρχουν ακόμη έχουν προ-αγοραστεί και δεν λαμβάνονται δραστικά μέτρα περιορισμού ελπίζοντας ότι το εμβόλιο θα ευ-

Η εκπρόσωπος της ομάδας «Aktion Schlagloch», Lola Löwenzahn αναφέρει:

«Αντιστεκόμαστε στις καταστροφικές πολιτικές των Πρασίνων και του CDU, οι οποίοι παραβιάζουν τους νόμους περί προστασίας των υδάτων με την κατασκευή της εθνικής οδού A49 και έτσι θέτουν σε κίνδυνο το μέλλον μας. Εν μέσω κλιματικής κρίσης πρέπει να δράσουμε τώρα, προκειμένου να περιορίσουμε την υπερθέρμανση του πλανήτη σε 1,5 βαθμούς το πολύ, πρέπει να σταματήσουμε αμέσως όλα τα έργα των αυτοκινητοδρόμων. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια κοινωνικά δίκαιη αλλαγή στις μεταφορές. Εδώ στο Danni, παλεύουμε μαζί για ένα δίκαιο μέλλον για το κλίμα».

Λίγες μέρες πριν, το βράδυ της Τρίτης 24/11 υπήρξε διαδήλωση στην πόλη Wiesbaden για την αποψίλωση των δασών στο *Danni*. Η διαδήλωση πραγματοποιήθηκε στον πεζόδρομο της πόλης όπου είναι και το εμπορικό της κέντρο. Οι διαδηλωτές αναφέρθηκαν στο ότι η αποψίλωση τους δάσους είναι μια επιθετική κίνηση του κράτους προς όλους τους υπηκόους του, όπως και η κάθε επίθεση σε οποιοδήποτε ελεύθερο χώρο. Ταυτόχρονα οι διαδηλωτές εξέφρασαν την αλληλεγγύη σε όλους τους πολιτικούς κρατουμένους και στους ανθρώπους που βρίσκονται στη φυλακή.

ριζεται από αστυνομικούς, σε ηχογραφήσεις από μεμονωμένες κάμερες, καθώς και τη δυνατότητα μετάδοσης αυτών των εικόνων σε πραγματικό χρόνο στους αστυνομικούς. Αυτό σημαίνει πρόσβαση ακόμα και σε πραγματικό χρόνο, από την εθνική και δημοτική αστυνομία σε κάμερες ασφαλείας καταστημάτων, δημοσίων κτιρίων και πολυκατοικιών.

β) Επιτρέπεται η χρήση drone με ενσωματωμένη κάμερα ως εργαλείο παρακολούθησης, με αναγνώριση προσώπου, ειδικά κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων. Η χρήση τους θα διευκολύνει την αναγνώριση των ατόμων και τη μαζική συλλογή προσωπικών δεδομένων.

γ) Πλέον θα αποτελεί ποινικό αδίκημα η δημοσίευση εικόνων αστυνομικών που μπορεί να ξυλοκοπούν πολίτες. Οι παραβάτες θα τιμωρούνται με μέγιστη ποινή έως ένα έτος φυλάκισης και πρόστιμο 45.000 ευρώ. Το παραπάνω αφορά οποιονδήποτε, συμπεριλαμβανομένων και των δημοσιογράφων που μπορεί να τραβούν φωτογραφίες αστυνομικών που ασκούν βία στο δρόμο ή σε διαδηλώσεις.

Παρά, λοιπόν, τις απαγορεύσεις και τον φόβο του κορωναϊού, οι Γάλλοι κατεβαίνουν μαζικά και δυναμικά στους δρόμους και αντιτίθενται στην επιβαλλόμενη δυστοπία. Διαδηλώσεις και συγκρούσεις σημειώθηκαν στις 21 Νοεμβρίου σε όλη την Γαλλία αλλά και στις 27- 28 Νοεμβρίου όπου, μάλιστα, οι συγκρούσεις στο Παρίσι ήταν τέτοιες που σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι μπάτσοι υποχωρούσαν ατάκτως, από το μένος των διαδηλωτών. Πλανώνται πλάνην οικτράν οι κυρίαρχοι, εάν νομίζουν ότι με αφορμή τις απαγορεύσεις εξ αιτίας του κορωναϊού, μπορούν εύκολα να κάνουν περίπατο στις πλάτες του κόσμου.

τον Σωτήρη τον Τσιόδρα, προσφέρεται ένας αξιοπρεπής θάνατος.

Διαδήλωση ενάντια στο lockdown στο Λονδίνο

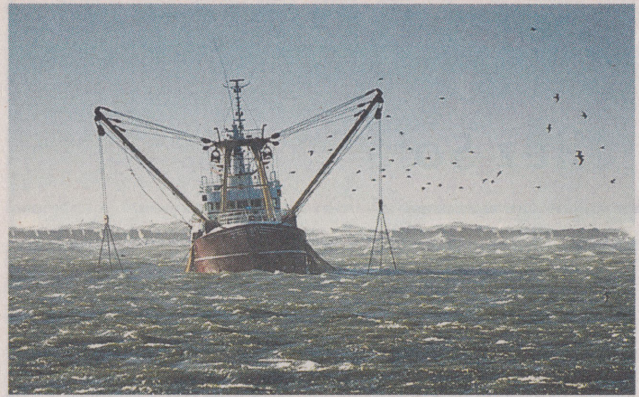

Στο Λονδίνο στις 28 Νοεμβρίου εκατοντάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους κατά των περιοριστικών μέτρων και του ελέγχου που έχει επιβάλει το Βρετανικό κράτος. Οι διαδηλωτές κρατούσαν πλακάτ ενάντια στο lockdown τον έλεγχο και τα περιοριστικά μέτρα. Η αστυνομία επιτέθηκε στους διαδηλωτές με αποτέλεσμα να συλληφθούν περίπου 60 άτομα.

Τι σχέση έχει ο Covid με την βιοποικιλότητα;

Σήμερα όλοι προσβλέπουν στην εμφάνιση ενός εμβολίου για το Coronavirus και όλες οι ελπίδες είναι στραμμένες σε μια τεχνική λύση που θα διευθετήσει όχι μόνο το πρόβλημα της νόσου, αλλά και όλα τα προβλήματα που σχετίζονται με αυτήν. Έχουν επενδυθεί δισεκατομμύρια σε φαρμακευτικά προϊόντα, εμβόλια που δεν υπάρχουν ακόμη έχουν προ-αγοραστεί και δεν λαμβάνονται δραστικά μέτρα περιορισμού ελπίζοντας ότι το εμβόλιο θα εμφανιστεί το συντομότερο δυνατό. Όλα έτσι ώστε η παλιά κανονικότητα να επιστρέψει, η οικονομία να ανακάμψει και να προσποιηθούμε ότι δεν συνέβη τίποτα.

Αυτός ο τρόπος σκέψης και πράξης προέρχεται κατά πολύ από το παράδειγμα της νεωτερικότητας, όπου το άθροισμα της επιστήμης και της τεχνολογίας, της τεχνο-επιστήμης, δημιουργεί έναν ορίζοντα ελπίδας εν όψει οποιασδήποτε καταστροφής, όποια κι αν είναι. Δεν έχει σημασία αν υπάρχει αύξηση στα ακραία κλιματικά φαινόμενα, εάν η ανισότητα αυξάνεται ή εάν οι ολοκληρωτικές μορφές διακυβέρνησης αυξάνονται. Η επιστήμη και η τε-

χνολογία θα προσφέρουν μια λύση αργά ή γρήγορα, μας λένε. Στην πραγματικότητα, δεν είναι εγγενές πρόβλημα της επιστήμης ή της τεχνολογίας, το πρόβλημα είναι η ίδια η οικονομική ανάπτυξη και η περιβαλλοντική και κοινωνική καταστροφή που προκαλεί και έτσι προσποιούμαστε ότι όλα τα προβλήματα επιλύονται χρησιμοποιώντας νέες τεχνολογίες. Το μόνο πράγμα που λύνει αυτή η ιδέα, είναι η διατήρηση των ποσοστών κέρδους των εταιρειών που κυριαρχούν σήμερα στην αγορά, όπως η Amazon, το Facebook, η Microsoft κλπ.

Η πρόληψη είναι θεραπεία

Ίσως η δημοφιλής γνώση να έχει μεγαλύτερο όραμα για το μέλλον και την ανθρωπότητα από το GAFAM. Ή μήπως δεν έχουμε ακούσει ποτέ την έκφραση «η πρόληψη είναι καλύτερη από τη θεραπεία»; Ένα δημοφιλές ρητό τόσο απλό, αλλά αυτό έχει ένα εγγενές παράδειγμα εντελώς ξένο από αυτό του καπιταλισμού. Τα εμβόλια είναι απαραίτητα και απαραίτητη θεραπεία, αλλά τι γίνεται αν μπορούσαμε να αποτρέψουμε καταστάσεις όπως η τρέχουσα; Είναι πραγματικά δυνατό να αποφευχθούν γεγονότα τέτοιου μεγέθους; Φυσικά, ναι, αν και στο αδηφάγο σύστημα που υπομένουμε, αυτό γίνεται εξαιρετικά δύσκολο.

Σπάνια θα έχετε διαβάσει ότι ο κοροναϊός είναι μια ασθένεια ζωονοσολογικής προέλευσης, αυτό σημαίνει ότι είναι ζωικής προέλευσης με την ικανότητα να μολύνει ανθρώπους. Το 70% των νέων ασθενειών που ανακαλύφθηκαν είναι ζωονοσογόνοι και το 100% αυτών που έχουν καθοριστεί ως προτεραιότητα από τον ΠΟΥ ανήκουν σ'

έναντι παθογόνων. Η φυσική ισορροπία καθιστά δύσκολη την πρόσβαση αυτών των ασθενειών στον άνθρωπο.

Διαλύουμε τη βιοποικιλότητα

Τη στιγμή που ο άνθρωπος προχωρά στη διαδικασία της αποψίλωσης και της αστικοποίησης αγρίων εδαφών, καταστρέφει αυτήν την ισορροπία που είναι η βιοποικιλότητα και έτσι αυξάνονται οι πιθανότητες να εμφανιστεί μια άγνωστη ασθένεια. Υπάρχουν πολλά βασικά παραδείγματα ώστε το παραπάνω να γίνει κατανοητό.

Στον Κόλπο της Γουινέας, η εντατική αλιεία μεγάλων πολυεθνικών, προκάλεσε την εξαφάνιση της μισής βιομάζας. Όσοι ήταν αφοσιωμένοι στην παραδοσιακή αλιεία έχασαν τα προς το ζην και, μαζί με αυτήν, χάθηκε και η κοινότητα που ζούσε και τρεφόταν από αυτή την διαδικασία, αυξάνοντας δραστικά τις τιμές των ψαριών. Αργότερα εισήλθαν εταιρείες υλοτομίας και ξεκίνησε η αποψίλωση των δασών, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να έρθει σε επαφή με άγρια ζώα τα οποία χρησιμοποίησε ως τροφή. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο πολλές ασθένειες μεταβιβάσθηκαν στους ανθρώπους.

Οι βιομηχανικές μονοκαλλιέργειες, η καταστροφή των παραδοσιακών γεωργικών πρακτικών, οι αναγκαστικές μεταναστεύσεις και, τελικά, η περιβαλλοντική καταστροφή στα χέρια μεγάλων εταιριών, είναι εκείνες που κατέστησαν δυνατή την εμφάνιση πολλών ασθενειών, μέχρι

Αυτός ο τρόπος «ανάπτυξης» πάσχει και οι ευπάθειες του είναι σαφώς μεγαλύτερες και πιο επικίνδυνες από τα όποια «οφέλη» μας προσφέρουν.

Σήμερα το εμβόλιο δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα απαραίτητο έμπλαστρο για την αντιμετώπιση αυτής της παγκόσμιας πανδημίας. Αλλά ο στόχος πρέπει να είναι να αποφευχθούν άλλες πανδημίες. Αυτό απαιτεί μια αλλαγή που να είναι ασυμβίβαστη με αυτό που μας προσφέρει η τεχνολογία ως λύση σε όλα τα προβλήματά μας.

Στην Κοινότητα της Μαδρίτης έχουμε ένα πολύ σαφές παράδειγμα αυτής της σύγκρουσης. Ενώ ο κόσμος της υγείας απαιτούσε να ενισχύσει τα προληπτικά μέτρα επενδύοντας στην πρωτοβάθμια περίθαλψη και τους ιχνηλάτες, η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Isabel Díaz Ayuso έχει αφιερωθεί στην κατασκευή ενός νέου νοσοκομείου πανδημίας, ενώ υπάρχουν κλειστά δημόσια νοσοκομεία ή ο έλεγχος των ιδιωτικών πόρων δεν έχει ληφθεί για τη διάθεσή τους στο κοινό.

Ένα νέο παράδειγμα

Δεν είναι τυχαία η εμφάνιση αυτής της κρίσης. Τα θεμέλια για αυτό που συμβαίνει έχουν μπει εδώ και πολλές δεκαετίες πριν. Η απαξίωση των δημόσιων συστημάτων υγείας, η εξάρτηση από το εξωτερικό εμπόριο, η αυξημένη τουριστική πίεση και η περιβαλλοντική καταστροφή δεν είναι μεμονωμένα και διαχωριστικά γεγονότα. Είναι μέρος ενός παγκόσμιου συνόλου. Η υγεία δεν είναι μόνο θέμα νοσοκόμων, γιατρών και επιστημόνων. Στις αρχές του εικοστού αιώνα, ένα από τα γεγονότα που μείωσε δραστικά τις ασθένειες και τη βρεφική θνησιμότητα ήταν εκστρατείες για την προσωπική υγιεινή, κάτι τόσο απλό όσο το πλύσιμο των χεριών. Αυτός ο ολιστικός τρόπος σκέψης είναι αυτός που χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ. Ένας νέος τρόπος σκέψης που θα μας επιτρέπει να δημιουργήσουμε ένα παράδειγμα που θα μας δείχνει ένα μέλλον που δεν είναι ούτε αποκαλυπτικό ούτε μια άθλια έκδοση του Blade Runner. Η ανάκτηση της βιοποικιλότητας, η επιβράδυνση των ρυθμών της ζωής, η μείωση της δύναμης του επιχειρηματικού κόσμου και η επένδυση σε πράγματα που δεν διέπονται από εμπορικά κριτήρια και κριτήρια κέρδους, είναι μερικά από τα βήματα που πρέπει να λάβουμε έτσι ώστε, σε περίπτωση που εμφανισθεί

χνολογία θα προσφέρουν μια λύση αργά ή γρήγορα, μας λένε. Στην πραγματικότητα, δεν είναι εγγενές πρόβλημα της επιστήμης ή της τεχνολογίας, το πρόβλημα είναι η ίδια η οικονομική ανάπτυξη και η περιβαλλοντική και κοινωνική καταστροφή που προκαλεί και έτσι προσποιούμαστε ότι όλα τα προβλήματα επιλύονται χρησιμοποιώντας νέες τεχνολογίες. Το μόνο πράγμα που λύνει αυτή η ιδέα, είναι η διατήρηση των ποσοστών κέρδους των εταιρειών που κυριαρχούν σήμερα στην αγορά, όπως η Amazon, το Facebook, η Microsoft κλπ.

Η πρόληψη είναι θεραπεία

Ίσως η δημοφιλής γνώση να έχει μεγαλύτερο όραμα για το μέλλον και την ανθρωπότητα από το GAFAM. Ή μήπως δεν έχουμε ακούσει ποτέ την έκφραση «η πρόληψη είναι καλύτερη από τη θεραπεία»; Ένα δημοφιλές ρητό τόσο απλό, αλλά αυτό έχει ένα εγγενές παράδειγμα εντελώς ξένο από αυτό του καπιταλισμού. Τα εμβόλια είναι απαραίτητα και απαραίτητη θεραπεία, αλλά τι γίνεται αν μπορούσαμε να αποτρέψουμε καταστάσεις όπως η τρέχουσα; Είναι πραγματικά δυνατό να αποφευχθούν γεγονότα τέτοιου μεγέθους; Φυσικά, ναι, αν και στο αδηφάγο σύστημα που υπομένουμε, αυτό γίνεται εξαιρετικά δύσκολο.

Σπάνια θα έχετε διαβάσει ότι ο κορονοϊός είναι μια ασθένεια ζωονοσολογικής προέλευσης, αυτό σημαίνει ότι είναι ζωικής προέλευσης με την ικανότητα να μολύνει ανθρώπους. Το 70% των νέων ασθενειών που ανακαλύφθηκαν είναι ζωονοσογόνοι και το 100% αυτών που έχουν καθοριστεί ως προτεραιότητα από τον ΠΟΥ ανήκουν σ' αυτή την κατηγορία. Αυτό μας δίνει έναν πρώτο δείκτη: η σχέση ανθρώπων με τα ζώα μπορεί να προκαλέσει νέα και επιβλαβή άλματα ασθενειών. Πώς συμβαίνει αυτό; Συνέβαινε ανέκαθεν;

Ζωονόσοι: οι ασθένειες που είναι ήδη εδώ

Οι ζωονόσοι δεν είναι νέες ασθένειες. Δυστυχώς, ο ιός Έμπολα, Ζίκα ή του Δυτικού Νείλου είναι παραδείγματα γνωστά για τον αντίκτυπό τους στην ανθρώπινη υγεία. Η προέλευση αυτού του τύπου ασθενειών που προκύπτουν από την «επαφή» μεταξύ ανθρώπων και ζώων, από ένα τσιμπούρι που ήταν πρώτα σε ένα και μετά σε ένα άλλο ον, αλλά και από πιο άμεσες επαφές που προέρχονται από την βρώση άγριων ζώων. Αυτή η ανάγνωση μας οδηγεί

άγνωστη ασθένεια. Υπάρχουν πολλά βασικά παραδείγματα ώστε το παραπάνω να γίνει κατανοητό.

Στον Κόλπο της Γουινέας, η εντατική αλιεία μεγάλων πολυεθνικών, προκάλεσε την εξαφάνιση της μισής βιομάζας. Όσοι ήταν αφοσιωμένοι στην παραδοσιακή αλιεία έχασαν τα προς το ζην και, μαζί με αυτήν, χάθηκε και η κοινότητα που ζούσε και τρεφόταν από αυτή την διαδικασία, αυξάνοντας δραστικά τις τιμές των ψαριών. Αργότερα εισήλθαν εταιρείες υλοτομίας και ξεκίνησε η αποψίλωση των δασών, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να έρθει σε επαφή με άγρια ζώα τα οποία χρησιμοποίησε ως τροφή. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο πολλές ασθένειες μεταβιβάσθηκαν στους ανθρώπους.

Οι βιομηχανικές μονοκαλλιέργειες, η καταστροφή των παραδοσιακών γεωργικών πρακτικών, οι αναγκαστικές μεταναστεύσεις και, τελικά, η περιβαλλοντική καταστροφή στα χέρια μεγάλων εταιριών, είναι εκείνες που κατέστησαν δυνατή την εμφάνιση πολλών ασθενειών, μέχρι στιγμής άγνωστων και φέρνοντας τρομερές συνέπειες για τον άνθρωπο.

Επιπλέον, η κλιματική αλλαγή επιταχύνει όλη αυτή τη δίνη απώλειας βιοποικιλότητας και μετάδοσης παθογόνων. Τα στάσιμα νερά αυξάνουν την ύπαρξη ορισμένων κουνουπιών σε ημι-αστικές περιοχές που διευκολύνουν πάρα πολύ τη μετάδοση ασθενειών και η διάσπαση αυτών των οικο-συστημικών ισορροπιών διευκολύνει έναν άλλο μεγάλο φορέα μόλυνσης, όπως τα τσιμπούρια. Αντιμέτωποι με αυτό, εντελώς παράλογα κατηγορούμε τα ζώα, αλλά παραβλέπουμε το γεγονός ότι η ενοχή είναι δική μας και είναι το αποτέλεσμα της ανθρώπινης δραστηριότητας που καταστρέφει τη φυσική ισορροπία. Η λύση των τεχνοκρατών θα ήταν να σκοτωθούν όλα τα τσιμπούρια. Έτσι είναι παράλογος αυτός ο τρόπος σκέψης.

Ένα σύστημα τόσο έντονα εύθραυστο

Στην Κοινότητα της Μαδρίτης έχουμε ένα πολύ σαφές παράδειγμα αυτής της σύγκρουσης. Ενώ ο κόσμος της υγείας απαιτούσε να ενισχύσει τα προληπτικά μέτρα επενδύοντας στην πρωτοβάθμια περίθαλψη και τους ιχνηλάτες, η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Isabel Díaz Ayuso έχει αφιερωθεί στην κατασκευή ενός νέου νοσοκομείου πανδημίας, ενώ υπάρχουν κλειστά δημόσια νοσοκομεία ή ο έλεγχος των ιδιωτικών πόρων δεν έχει ληφθεί για τη διάθεσή τους στο κοινό.

Ένα νέο παράδειγμα

Δεν είναι τυχαία η εμφάνιση αυτής της κρίσης. Τα θεμέλια για αυτό που συμβαίνει έχουν μπει εδώ και πολλές δεκαετίες πριν. Η απαξίωση των δημόσιων συστημάτων υγείας, η εξάρτηση από το εξωτερικό εμπόριο, η αυξημένη τουριστική πίεση και η περιβαλλοντική καταστροφή δεν είναι μεμονωμένα και διαχωριστικά γεγονότα. Είναι μέρος ενός παγκόσμιου συνόλου. Η υγεία δεν είναι μόνο θέμα νοσοκόμων, γιατρών και επιστημόνων. Στις αρχές του εικοστού αιώνα, ένα από τα γεγονότα που μείωσε δραστικά τις ασθένειες και τη βρεφική θνησιμότητα ήταν εκστρατείες για την προσωπική υγιεινή, κάτι τόσο απλό όσο το πλύσιμο των χεριών. Αυτός ο ολιστικός τρόπος σκέψης είναι αυτός που χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ. Ένας νέος τρόπος σκέψης που θα μας επιτρέπει να δημιουργήσουμε ένα παράδειγμα που θα μας δείχνει ένα μέλλον που δεν είναι ούτε αποκαλυπτικό ούτε μια άθλια έκδοση του Blade Runner. Η ανάκτηση της βιοποικιλότητας, η επιβράδυνση των ρυθμών της ζωής, η μείωση της δύναμης του επιχειρηματικού κόσμου και η επένδυση σε πράγματα που δεν διέπονται από εμπορικά κριτήρια και κριτήρια κέρδους, είναι μερικά από τα βήματα που πρέπει να λάβουμε έτσι ώστε, σε περίπτωση που εμφανισθεί νέα πανδημία, να είμαστε προετοιμασμένοι.

Δημοσιεύτηκε στο: https://www.federacionanarquista.net/que-tiene-que-ver-la-covid-con-la-biodiversidad/

το μέλλον και την ανθρωπότητα από το GAFAM. Ή μήπως δεν έχουμε ακούσει ποτέ την έκφραση «η πρόληψη είναι καλύτερη από τη θεραπεία»; Ένα δημοφιλές ρητό τόσο απλό, αλλά αυτό έχει ένα εγγενές παράδειγμα εντελώς ξένο από αυτό του καπιταλισμού. Τα εμβόλια είναι απαραίτητα και απαραίτητη θεραπεία, αλλά τι γίνεται αν μπορούσαμε να αποτρέψουμε καταστάσεις όπως η τρέχουσα; Είναι πραγματικά δυνατό να αποφευχθούν γεγονότα τέτοιου μεγέθους; Φυσικά, ναι, αν και στο αδηφάγο σύστημα που υπομένουμε, αυτό γίνεται εξαιρετικά δύσκολο.

Σπάνια θα έχετε διαβάσει ότι ο κοροναϊός είναι μια ασθένεια ζωονοσολογικής προέλευσης, αυτό σημαίνει ότι είναι ζωικής προέλευσης με την ικανότητα να μολύνει ανθρώπους. Το 70% των νέων ασθενειών που ανακαλύφθηκαν είναι ζωονοσογόνοι και το 100% αυτών που έχουν καθοριστεί ως προτεραιότητα από τον ΠΟΥ ανήκουν σ' αυτή την κατηγορία. Αυτό μας δίνει έναν πρώτο δείκτη: η σχέση ανθρώπων με τα ζώα μπορεί να προκαλέσει νέα και επιβλαβή άλματα ασθενειών. Πώς συμβαίνει αυτό; Συνέβαινε ανέκαθεν;

Ζωονόσοι: οι ασθένειες που είναι ήδη εδώ

Οι ζωονόσοι δεν είναι νέες ασθένειες. Δυστυχώς, ο ιός Έμπολα, Ζίκα ή του Δυτικού Νείλου είναι παραδείγματα γνωστά για τον αντίκτυπό τους στην ανθρώπινη υγεία. Η προέλευση αυτού του τύπου ασθενειών που προκύπτουν από την «επαφή» μεταξύ ανθρώπων και ζώων, από ένα τσιμπούρι που ήταν πρώτα σε ένα και μετά σε ένα άλλο ον, αλλά και από πιο άμεσες επαφές που προέρχονται από την βρώση άγριων ζώων. Αυτή η ανάγνωση μας οδηγεί άμεσα στο ζήτημα της βιοποικιλότητας και της προόδου των ανθρώπων σε μη αστικές περιοχές. Η βιοποικιλότητα λειτουργεί ως φυσική ισορροπία που όταν διαταραχθεί μπορεί να επιφέρει σοβαρές συνέπειες. Οι ζωονοσογόνες ασθένειες λειτουργούν με τον ακόλουθο τρόπο: υπάρχει ένα παθογόνο σε ένα είδος ξενιστή και επίσης ένα είδος δεξαμενής. Οι δεξαμενές είναι είδη που φιλοξενούν το παθογόνο αλλά χωρίς να αποτελούν απειλή για την υγεία τους. Όταν υπάρχει μετάδοση προς ένα είδος αυτού του τύπου, μειώνονται οι πιθανότητες εξάπλωσης του παθογόνου. Αυτό μας λέει ότι οι περιοχές με τη μεγαλύτερη ποικιλία λειτουργούν ως φυσικό προστατευτικό φράγμα

Οι βιομηχανικές μονοκαλλιέργειες, η καταστροφή των παραδοσιακών γεωργικών πρακτικών, οι αναγκαστικές μεταναστεύσεις και, τελικά, η περιβαλλοντική καταστροφή στα χέρια μεγάλων εταιριών, είναι εκείνες που κατέστησαν δυνατή την εμφάνιση πολλών ασθενειών, μέχρι στιγμής άγνωστων και φέρνοντας τρομερές συνέπειες για τον άνθρωπο.

Επιπλέον, η κλιματική αλλαγή επιταχύνει όλη αυτή τη δίνη απώλειας βιοποικιλότητας και μετάδοσης παθογόνων. Τα στάσιμα νερά αυξάνουν την ύπαρξη ορισμένων κουνουπιών σε ημι-αστικές περιοχές που διευκολύνουν πάρα πολύ τη μετάδοση ασθενειών και η διάσπαση αυτών των οικο-συστημικών ισορροπιών διευκολύνει έναν άλλο μεγάλο φορέα μόλυνσης, όπως τα τσιμπούρια. Αντιμέτωποι με αυτό, εντελώς παράλογα κατηγορούμε τα ζώα, αλλά παραβλέπουμε το γεγονός ότι η ενοχή είναι δική μας και είναι το αποτέλεσμα της ανθρώπινης δραστηριότητας που καταστρέφει τη φυσική ισορροπία. Η λύση των τεχνοκρατών θα ήταν να σκοτωθούν όλα τα τσιμπούρια. Έτσι είναι παράλογος αυτός ο τρόπος σκέψης.

Ένα σύστημα τόσο έντονα εύθραυστο

Ενώ ο καπιταλισμός πλασάρεται ως «το καλύτερο από όλα τα δυνατά συστήματα», την ίδια στιγμή επιταχύνει την καταστροφή του μοναδικού κατοικήσιμου πλανήτη που έχουμε. Η κρίση του Covid αποκάλυψε αυτό που προειδοποιούσαν οι περιβαλλοντολόγοι εδώ και δεκαετίες: ότι οποιοδήποτε υπερβολικά περίπλοκο σύστημα φέρνει πλήθος ευπαθειών που, σε καταστάσεις έντονης πίεσης, μπορούν να οδηγήσουν στην κατάρρευση του. Μια κατάρρευση που θα μας συμπαρασύρει. Το διεθνές εμπορικό και επιχειρηματικό κύκλωμα επιτρέπει την εξάπλωση προβλημάτων με ταχύτητα που δεν έχει ξανά υπάρξει. ενός παγκόσμιου συνόλου. Η υγεία δεν είναι μόνο θέμα νοσοκόμων, γιατρών και επιστημόνων. Στις αρχές του εικοστού αιώνα, ένα από τα γεγονότα που μείωσε δραστικά τις ασθένειες και τη βρεφική θνησιμότητα ήταν εκστρατείες για την προσωπική υγιεινή, κάτι τόσο απλό όσο το πλύσιμο των χεριών. Αυτός ο ολιστικός τρόπος σκέψης είναι αυτός που χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ. Ένας νέος τρόπος σκέψης που θα μας επιτρέπει να δημιουργήσουμε ένα παράδειγμα που θα μας δείχνει ένα μέλλον που δεν είναι ούτε αποκαλυπτικό ούτε μια άθλια έκδοση του Blade Runner. Η ανάκτηση της βιοποικιλότητας, η επιβράδυνση των ρυθμών της ζωής, η μείωση της δύναμης του επιχειρηματικού κόσμου και η επένδυση σε πράγματα που δεν διέπονται από εμπορικά κριτήρια και κριτήρια κέρδους, είναι μερικά από τα βήματα που πρέπει να λάβουμε έτσι ώστε, σε περίπτωση που εμφανισθεί νέα πανδημία, να είμαστε προετοιμασμένοι.

Δημοσιεύτηκε στο: https://www.federacionanarquista.net/que-tiene-que-ver-la-covid-con-la-biodiversidad/

Η Ιστορία μιας ομάδας ανταρτών: Οι τρεις αδελφοί Jubiles

του **Antonio Téllez Solà**

Οι τρεις αδελφοί Jubiles ανέβηκαν στα βουνά περί τα τέλη Μαρτίου του 1939 και περιπλανήθηκαν στους λόφους γύρω από το Villaviciosa, το Almodóvar και το Hornachuelos, πριν εγκατασταθούν στα ορεινά του Montoro.

Η περιφέρεια Bujalance της επαρχίας της Cordoba, όπου κυριαρχούσε η CNT, είχε κατά κάποιο τρόπο ξεφύγει από την εποπτεία του στρατού στις 18 Ιουλίου 1936. Στο Bujalance η Πολιτοφυλακή περιορίστηκε να παραμείνει σε στρατώνες και δεν κούνησε ποτέ το δαχτυλάκι της, παρά τις πιέσεις των τοπικών δεξιών (εθνικοφρόνων) που αναμφίβολα φοβούνταν τη δύναμη της αναρχοσυνδικαλιστικής οργάνωσης. Τελικά, στις 25 Ιουλίου, η Πολιτοφυλακή τέθηκε στη διάθεση του Λαϊκού Μετώπου. Η φρουρά στάλθηκε στη Jaén ή στη Μαδρίτη, εκτός από έναν λοχία και δύο φρουρούς που κατηγορούνται ότι εφάρμοσαν το ley de fugas (πυροβολώντας «δραπέτες» φυλακισμένους) στη χαράδρα του Cañetejo τον Δεκέμβριο του 1933. Αυτοί εκτελέστηκαν στο Cañetejo στις 25 Ιουλίου.

Από την αρχή, ιδρύθηκε ένα Λαϊκό Μέτωπο: αποτελούνταν από εννέα μέλη, τρία από αυτά προέρχονταν από την CNT: αυτά ήταν ο Francisco Garcia Cabello (γνωστός και ως El Niño del Aceite) ο οποίος ειχε καταδικασθεί σε θάνατο μετά τα επαναστατικά γεγονότα του Δεκεμβρίου 1933, ο Bartolomé Parrodo Serrano και ο Ildefonso Coca Chocero (γνωστός και ως El Viejo).

Μεταξύ των πιο γνωστών μαχητών της CNT στο Bujalance, θα πρέπει να αναφέρουμε τους αδελφούς Francisco, Juan και Sebastián Rodríguez Muñoz, γνωστούς και ως Los Jubiles επειδή δρούσαν μαζί, διοργανωτές των συνομοσπονδιακών πολιτοφυλακών και της 88ης Μικτής Ταξιαρχίας της 38ης Μεραρχίας, της οποίας ο Francisco ήταν διοικητής και όπου πολλοί από τους αναρχικούς της Cordoba υπηρέτησαν κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Ένας άλλος αναρχικός που διακρίθηκε στον συντονισμό των πολιτοφυλακών της CNT από το Castro και

Η Solidaridad Obrera της 2ας Οκτωβρίου 1936 δημοσίευσε μια συνέντευξη που έδωσε ο Francisco Cabello El Niño del Aceite στον δημοσιογράφο τοπικής εφημερίδας του Bujalance, Antonio Vidal, στις 25 Σεπτεμβρίου 1936, αναφέροντας λεπτομερώς τα ελευθεριακά επιτεύγματα στην πόλη.

Τον Δεκέμβριο του 1936, οι Φρανκικές στρατιωτικές δυνάμεις ξεκίνησαν μια μεγάλη επέλαση με στόχο όλες των επαρχιακές πόλεις που είχαν παραμείνει στα χέρια των Δημοκρατικών.

Στις 18 Δεκεμβρίου, η πόλη του Bujalance δέχεται σφοδρή αεροπορική επιθέσεις από Φρανκικά αεροσκάφη. Όλη την ημέρα μοίρες των τριών αεροσκαφών βομβαρδίζουν το Bujalance τμηματικά. Αυτό επαναλήφθηκε την επόμενη μέρα, οπότε αποφασίστηκε ότι ο πληθυσμός θα έπρεπε να εκκενώσει την πόλη. Μέχρι τις 20 Δεκεμβρίου πολύ λίγοι άνθρωποι είχαν μείνει στο Bujalance. Χαρακτηριστικά, μόνο στην πρώτη αεροπορική επιδρομή στις 14 Δεκεμβρίου, 100 άτομα έχασαν τη ζωή τους και 200 κτίρια κατεδαφίστηκαν.

Οι δυνάμεις του Φράνκο επιτέθηκαν στην πόλη από την Ανατολή και το Βορρά για να διακόψουν τις επικοινωνίες της και νά υπερφαλαγγίσουν τις υπάρχουσες οχυρώσεις που βρίσκονταν νότια και δυτικά της πόλης. Οι αναρχοσυνδικαλιστικές πολιτοφυλακές αποσύρθηκαν προς την κατεύθυνση της Villa del Rio και του Montor, όπως και οι άμαχοι. Μέχρι τις 21 Δεκεμβρίου, οι Φρανκικές δυνάμεις είχαν τον πλήρη έλεγχο του Bujalance.

Χωρίς να κάνουμε λεπτομερή ανάλυση για την έκβαση του εμφυλίου πολέμου, ας πούμε απλώς ότι στις 28 Μαρτίου 1939 έπεσε και το τελευταίο χωριό, στα βόρεια της Cordoba, στα χέρια των Φρανκικών. Πολλοί μαχητές κατέφυγαν στα βουνά πάνω από την Cordoba.

Αυτοί οι πρώτοι φυγάδες πήραν μαζί τους δραπέτες από τις φυλακές, λιποτάκτες από τα Πειθαρχικά Τάγματα Εργασίας, από στρατόπεδα συγκέντρωσης και αποστάτες

Alfonso García Gavilán (διοικητής πολέμου) από την πόλη του Bujalance έχασε τη ζωή του.

Το 1941 ο αντάρτης Francisco Parrado σκοτώθηκε στην επαρχία Montoro ως αποτέλεσμα «καλής δουλειάς» πληροφοριοδοτών, ενώ στις 4 Μαρτίου 1941 ο Manuel Alcalá Rodríguez (54χρονος ανθρακωρύχος) και ο Francisco Cobos Benitez, 36 ετών, πέθαναν στη γέφυρα Cañete κοντά στο Bujalance σε ενέδρα από την Πολιτοφυλακή μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.

Η παρουσία στρατευμάτων ξένων λεγεώνων και τακτικού στρατού στο κυνήγι των ανταρτών, ένα πολύ κοινό φαινόμενο το 1940, μετριάστηκε, καθώς η Πολιτοφυλακή ανέλαβε μετά το 1941. Σε μια ακόμη ενέδρα έχασε τη ζωή του ο Eugenio (El Moreno), ο οποίος είχε προσχωρήσει πρόσφατα στους αντάρτες, επειδή είχε αποκαλυφθεί η δραστηριότητά του ως συνδέσμου. Επίσης, ο Francisco Cabello Milla (Paco Simón), γαμπρός των αδελφών Los

λόφους γύρω από το Villaviciosa, το Almodóvar και το Hornachuelos, πριν εγκατασταθούν στα ορεινά του Montoro.

Η περιφέρεια Bujalance της επαρχίας της Cordoba, όπου κυριαρχούσε η CNT, είχε κατά κάποιο τρόπο ξεφύγει από την εποπτεία του στρατού στις 18 Ιουλίου 1936. Στο Bujalance η Πολιτοφυλακή περιορίστηκε να παραμείνει σε στρατώνες και δεν κούνησε ποτέ το δαχτυλάκι της, παρά τις πιέσεις των τοπικών δεξιών (εθνικοφρόνων) που αναμφίβολα φοβούνταν τη δύναμη της αναρχοσυνδικαλιστικής οργάνωσης. Τελικά, στις 25 Ιουλίου, η Πολιτοφυλακή τέθηκε στη διάθεση του Λαϊκού Μετώπου. Η φρουρά στάλθηκε στη Jaén ή στη Μαδρίτη, εκτός από έναν λοχία και δύο φρουρούς που κατηγορούνται ότι εφάρμοσαν το ley de fugas (πυροβολώντας «δραπέτες» φυλακισμένους) στη χαράδρα του Cañetejo τον Δεκέμβριο του 1933. Αυτοί εκτελέστηκαν στο Cañetejo στις 25 Ιουλίου.

Από την αρχή, ιδρύθηκε ένα Λαϊκό Μέτωπο: αποτελούταν από εννέα μέλη, τρία από αυτά προέρχονταν από την CNT: αυτά ήταν ο Francisco Garcia Cabello (γνωστός και ως El Niño del Aceite) ο οποίος ειχε καταδικασθεί σε θάνατο μετά τα επαναστατικά γεγονότα του Δεκεμβρίου 1933, ο Bartolomé Parrodo Serrano και ο Ildefonso Coca Chocero (γνωστός και ως El Viejo).

Μεταξύ των πιο γνωστών μαχητών της CNT στο Bujalance, θα πρέπει να αναφέρουμε τους αδελφούς Francisco, Juan και Sebastián Rodríguez Muñoz, γνωστούς και ως Los Jubiles επειδή δρούσαν μαζί, διοργανωτές των συνομοσπονδιακών πολιτοφυλακών και της 88ης Μικτής Ταξιαρχίας της 38ης Μεραρχίας, της οποίας ο Francisco ήταν διοικητής και όπου πολλοί από τους αναρχικούς της Cordoba υπηρέτησαν κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Ένας άλλος αναρχικός που διακρίθηκε στον συντονισμό των πολιτοφυλακών της CNT από το Castro και το Bujalance ήταν ο Alfonso Nieves Nuñez, ο οποίος είχε καταγωγή από την Αργεντινή: τότε υπήρχαν τα αδέρφια Manuel και Luis Ramón Haro Manzano: Germinal García (γιος του El Niño del Aceite)), Manuel Haro Aguilar, Tomás Martínez Fresco, Francisco Pozuelo Minaya, Antonio Suárez Moreno (Pañete) Cristobal Nieto Reyes, Pedro Buenosvinos Galiano, Manuel Borrego Belmonte, Antonio Alharilla Morales (Pavano), Antonio Cantanero Pérez (El Reondo), Antonio Jiménez Venzalà (El Joyito) και Antonio Cantanero Aragón (Peñalver).

Πάντως, εκτός από την αναταραχή των μαχών για πέντε μήνες, το Bujalance γνώρισε και πραγματικές αλλαγές ελευθερίας [...]

Εκτός από την Επιτροπή Λαϊκού και Εργατικού Μετώπου που δημιούργησε γραφείο μέσα στο κτίριο του δημαρχείου με τρία μέλη της CNT, δύο Σοσιαλιστές, έναν Κομμουνιστή και έναν εκπρόσωπο της Izquierda Republicana (Ρεπουμπλικανική Αριστερά), ιδρύθηκε και μια Επιτροπή

Niño del Aceite στον δημοσιογράφο τοπικής εφημερίδας του Bujalance, Antonio Vidal, στις 25 Σεπτεμβρίου 1936, αναφέροντας λεπτομερώς τα ελευθεριακά επιτεύγματα στην πόλη.

Τον Δεκέμβριο του 1936, οι Φρανκικές στρατιωτικές δυνάμεις ξεκίνησαν μια μεγάλη επέλαση με στόχο όλες των επαρχιακές πόλεις που είχαν παραμείνει στα χέρια των Δημοκρατικών.

Στις 18 Δεκεμβρίου, η πόλη του Bujalance δέχεται σφοδρή αεροπορική επιθέσεις από Φρανκικά αεροσκάφη. Όλη την ημέρα μοίρες των τριών αεροσκαφών βομβαρδίζουν το Bujalance τμηματικά. Αυτό επαναλήφθηκε την επόμενη μέρα, οπότε αποφασίστηκε ότι ο πληθυσμός θα έπρεπε να εκκενώσει την πόλη. Μέχρι τις 20 Δεκεμβρίου πολύ λίγοι άνθρωποι είχαν μείνει στο Bujalance. Χαρακτηριστικά, μόνο στην πρώτη αεροπορική επιδρομή στις 14 Δεκεμβρίου, 100 άτομα έχασαν τη ζωή τους και 200 κτίρια κατεδαφίστηκαν.

Οι δυνάμεις του Φράνκο επιτέθηκαν στην πόλη από την Ανατολή και το Βορρά για να διακόψουν τις επικοινωνίες της και να υπερφαλαγγίσουν τις υπάρχουσες οχυρώσεις που βρίσκονταν νότια και δυτικά της πόλης. Οι αναρχοσυνδικαλιστικές πολιτοφυλακές αποσύρθηκαν προς την κατεύθυνση της Villa del Rio και του Montor, όπως και οι άμαχοι. Μέχρι τις 21 Δεκεμβρίου, οι Φρανκικές δυνάμεις είχαν τον πλήρη έλεγχο του Bujalance.

Χωρίς να κάνουμε λεπτομερή ανάλυση για την έκβαση του εμφυλίου πολέμου, ας πούμε απλώς ότι στις 28 Μαρτίου 1939 έπεσε και το τελευταίο χωριό, στα βόρεια της Cordoba, στα χέρια των Φρανκικών. Πολλοί μαχητές κατέφυγαν στα βουνά πάνω από την Cordoba.

Αυτοί οι πρώτοι φυγάδες πήραν μαζί τους δραπέτες από τις φυλακές, λιποτάκτες από τα Πειθαρχικά Τάγματα Εργασίας, από στρατόπεδα συγκέντρωσης και αποστάτες από τις Φρανκικές τάξεις, λιποτάκτες νεοσύλλεκτους και άλλους που απέφυγαν την στρατολόγηση.

Οι τρεις αδελφοί Los Jubiles ανέβηκαν στα βουνά περί τα τέλη Μαρτίου του 1939 και περιπλανήθηκαν στους λόφους πάνω από το Villaviciosa, τον Almodóvar και τον Hornachuelos, και στη συνέχεια εγκαταστάθηκαν στα βουνά του Montoro. Οι Los Jubiles προχώρησαν στην οροσειρά μέσω του Villanueva de Cordoba, στο σημείο όπου πολλά στρατεύματα είχαν υποχωρήσει και είχαν μεταφέρει ένα σημαντικό οπλοστάσιο στα βουνά, μεταξύ των οποίων και ολμοβόλα. Η πρώτη ένοπλη εμπλοκή της ομάδας για την οποία έχουμε γνώση πραγματοποιήθηκε στην περιοχή Montoro στο δρόμο από το Villa del Rio προς την Cardeña. Ο πολιτοφύλακας Antonio Guerrero και ο στρατιώτης Gonzalo Vázquez χάθηκαν στη σύγκρουση.

Στις 8 Ιουλίου 1940, κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυροβολισμών στο Obejo, ο γαιοκτήμονας Antonio Pedilla

Alfonso García Gavilán (διοικητής πολέμου) από την πόλη του Bujalance έχασε τη ζωή του.

Το 1941 ο αντάρτης Francisco Parrado σκοτώθηκε στην επαρχία Montoro ως αποτέλεσμα «καλής δουλειάς» πληροφοριοδοτών, ενώ στις 4 Μαρτίου 1941 ο Manuel Alcalá Rodríguez (54χρονος ανθρακωρύχος) και ο Francisco Cobos Benitez, 36 ετών, πέθαναν στη γέφυρα Cañete κοντά στο Bujalance σε ενέδρα από την Πολιτοφυλακή μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.

Η παρουσία στρατευμάτων ξένων λεγεώνων και τακτικού στρατού στο κυνήγι των ανταρτών, ένα πολύ κοινό φαινόμενο το 1940, μετριάστηκε, καθώς η Πολιτοφυλακή ανέλαβε μετά το 1941. Σε μια ακόμη ενέδρα έχασε τη ζωή του ο Eugenio (El Moreno), ο οποίος είχε προσχωρήσει πρόσφατα στους αντάρτες, επειδή είχε αποκαλυφθεί η δραστηριότητά του ως συνδέσμου. Επίσης, ο Francisco Cabello Milla (Paco Simón), γαμπρός των αδελφών Los Jubiles, συνελήφθη. Μεταφέρθηκε στη φυλακή του Jaén, όπου και εκτελέστηκε.

Σε άγνωστες ημερομηνίες, ο Felipe García Flores, ο Manuel Martínez, ο Manuel Alcaraz και οι δύο γιοι του Antonio Vanzalá Soriano και Bartolomé El Chivito έχασαν τη ζωή τους. Η οργάνωση των Los Jubiles εξοντώθηκε την αυγή στις 6 Ιανουαρίου 1944 στην αγροικία Mojapié, στην περιοχή Montoro.

Ένας επιζών από την οργάνωση των Los Jubiles ήταν ο José Moreno Salazar El Quincallero, ο οποίος ήταν μόλις 16 ετών το 1940. Αρχικά ήταν αγγελιαφόρος για την οργάνωση και αργότερα, όταν η κάλυψή του αποκαλύφθηκε, έγινε μέλος της οργάνωσης στις 16 Δεκεμβρίου 1942.

Περίπου είκοσι φυγάδες συμμετείχαν στους Los Jubiles ταυτόχρονα, για να μην αναφέρουμε τις σχέσεις τους με τις οργανώσεις των Perico El Manco, Adamuz και El Portugués από το Marmoloejo. Εκτός από τους τρεις αδελφούς Jubiles, στον πυρήνα της οργάνωσης συμμετεί-

Από την αρχή, ιδρύθηκε ένα Λαϊκό Μέτωπο: αποτελούταν από εννέα μέλη, τρία από αυτά προέρχονταν από την CNT: αυτά ήταν ο Francisco Garcia Cabello (γνωστός και ως El Niño del Aceite) ο οποίος ειχε καταδικασθεί σε θάνατο μετά τα επαναστατικά γεγονότα του Δεκεμβρίου 1933, ο Bartolomé Parrodo Serrano και ο Ildefonso Coca Chocero (γνωστός και ως El Viejo).

Μεταξύ των πιο γνωστών μαχητών της CNT στο Bujalance, θα πρέπει να αναφέρουμε τους αδελφούς Francisco, Juan και Sebastián Rodríguez Muñoz, γνωστούς και ως Los Jubiles επειδή δρούσαν μαζί, διοργανωτές των συνομοσπονδιακών πολιτοφυλακών και της 88ης Μικτής Ταξιαρχίας της 38ης Μεραρχίας, της οποίας ο Francisco ήταν διοικητής και όπου πολλοί από τους αναρχικούς της Cordoba υπηρέτησαν κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Ένας άλλος αναρχικός που διακρίθηκε στον συντονισμό των πολιτοφυλακών της CNT από το Castro και το Bujalance ήταν ο Alfonso Nieves Nuñez, ο οποίος είχε καταγωγή από την Αργεντινή: τότε υπήρχαν τα αδέρφια Manuel και Luis Ramón Haro Manzano: Germinal García (γιος του El Niño del Aceite)), Manuel Haro Aguilar, Tomás Martínez Fresco, Francisco Pozuelo Minaya, Antonio Suárez Moreno (Pañete) Cristobal Nieto Reyes, Pedro Buenosvinos Galiano, Manuel Borrego Belmonte, Antonio Alharilla Morales (Pavano), Antonio Cantanero Pérez (El Reondo), Antonio Jiménez Venzalà (El Joyito) και Antonio Cantanero Aragón (Peñalver).

Πάντως, εκτός από την αναταραχή των μαχών για πέντε μήνες, το Bujalance γνώρισε και πραγματικές αλλαγές ελευθερίας [...]

Εκτός από την Επιτροπή Λαϊκού και Εργατικού Μετώπου που δημιούργησε γραφείο μέσα στο κτίριο του δημαρχείου με τρία μέλη της CNT, δύο Σοσιαλιστές, έναν Κομμουνιστή και έναν εκπρόσωπο της Izquierda Republicana (Ρεπουμπλικανική Αριστερά), ιδρύθηκε και μια Επιτροπή Άμυνας για την εποπτεία του οπλισμού και των πολεμικών επιχειρήσεων και η οποία συγκροτήθηκε από τρία μέλη της CNT.

Ομοίως ιδρύθηκαν μια Επιτροπή Προμηθειών και μια Επιτροπή Γεωργίας, αποτελούμενες από μαχητές της CNT συν έναν εκπρόσωπο της Κεντρικής Επιτροπής και επίσης μέλος της CNT. Μια λεγόμενη Επιτροπή Διαχείρισης Εργασίας λειτούργησε εντός της Μεγάλης Ένωσης Εργαζομένων (La Armonía) και η αποστολή της ήταν να παρέχει εργασία στις φάρμες και τις βιομηχανίες.

κτίρια κατεδαφίστηκαν.

Οι δυνάμεις του Φράνκο επιτέθηκαν στην πόλη από την Ανατολή και το Βορρά για να διακόψουν τις επικοινωνίες της και να υπερφαλαγγίσουν τις υπάρχουσες οχυρώσεις που βρίσκονταν νότια και δυτικά της πόλης. Οι αναρχοσυνδικαλιστικές πολιτοφυλακές αποσύρθηκαν προς την κατεύθυνση της Villa del Rio και του Montor, όπως και οι άμαχοι. Μέχρι τις 21 Δεκεμβρίου, οι Φρανκικές δυνάμεις είχαν τον πλήρη έλεγχο του Bujalance.

Χωρίς να κάνουμε λεπτομερή ανάλυση για την έκβαση του εμφυλίου πολέμου, ας πούμε απλώς ότι στις 28 Μαρτίου 1939 έπεσε και το τελευταίο χωριό, στα βόρεια της Cordoba, στα χέρια των Φρανκικών. Πολλοί μαχητές κατέφυγαν στα βουνά πάνω από την Cordoba.

Αυτοί οι πρώτοι φυγάδες πήραν μαζί τους δραπέτες από τις φυλακές, λιποτάκτες από τα Πειθαρχικά Τάγματα Εργασίας, από στρατόπεδα συγκέντρωσης και αποστάτες από τις Φρανκικές τάξεις, λιποτάκτες νεοσύλλεκτους και άλλους που απέφυγαν την στρατολόγηση.

Οι τρεις αδελφοί Los Jubiles ανέβηκαν στα βουνά περί τα τέλη Μαρτίου του 1939 και περιπλανήθηκαν στους λόφους πάνω από το Villaviciosa, τον Almodóvar και τον Hornachuelos, και στη συνέχεια εγκαταστάθηκαν στα βουνά του Montoro. Οι Los Jubiles προχώρησαν στην οροσειρά μέσω του Villanueva de Cordoba, στο σημείο όπου πολλά στρατεύματα είχαν υποχωρήσει και είχαν μεταφέρει ένα σημαντικό οπλοστάσιο στα βουνά, μεταξύ των οποίων και ολμοβόλα. Η πρώτη ένοπλη εμπλοκή της ομάδας για την οποία έχουμε γνώση πραγματοποιήθηκε στην περιοχή Montoro στο δρόμο από το Villa del Rio προς την Cardeña. Ο πολιτοφύλακας Antonio Guerrero και ο στρατιώτης Gonzalo Vázquez χάθηκαν στη σύγκρουση.

Στις 8 Ιουλίου 1940, κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυροβολισμών στο Obejo, ο γαιοκτήμονας Antonio Pedilla Olivares και οι φαλαγγίτες Edmundo Cano Juárez, Pedro González Herruzo και Juan Herrera Herruzo σκοτώθηκαν. Από την πλευρά των ανταρτών, ο El Aceituno, ένας κάτοικος του Marmolejo (Jaén) τραυματίστηκε θανάσιμα. Το πτώμα του ανακαλύφθηκε στις 21 Ιουλίου σε ένα κοντινό αγρόκτημα, το La Dehesa de la Abuela, στη Λα Candelera.

Στις 26 Σεπτεμβρίου 1940, ένα τμήμα της ομάδας των Los Jubiles υπέστη μια ακόμη απώλεια: καθώς διέσχιζαν την περιοχή Alcaracejos, και έπεφτε το σούρουπο, συγκρούστηκαν με μονάδα της Πολιτοφυλακής. Ο αντάρτης Alfonso García Gavilán (διοικητής πολέμου) από την πόλη του Bujalance έχασε τη ζωή του.

Το 1941 ο αντάρτης Francisco Parrado σκοτώθηκε στην επαρχία Montoro ως αποτέλεσμα «καλής δουλειάς» πληροφοριοδοτών, ενώ στις 4 Μαρτίου 1941 ο Manuel Alcalá Rodríguez (54χρονος ανθρακωρύχος) και ο Francisco Cobos Benitez, 36 ετών, πέθαναν στη γέφυρα Cañete κοντά στο Bujalance σε ενέδρα από την Πολιτοφυλακή μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.

Η παρουσία στρατευμάτων ξένων λεγεώνων και τακτικού στρατού στο κυνήγι των ανταρτών, ένα πολύ κοινό φαινόμενο το 1940, μετριάστηκε, καθώς η Πολιτοφυλακή ανέλαβε μετά το 1941. Σε μια ακόμη ενέδρα έχασε τη ζωή του ο Eugenio (El Moreno), ο οποίος είχε προσχωρήσει πρόσφατα στους αντάρτες, επειδή είχε αποκαλυφθεί η δραστηριότητά του ως συνδέσμου. Επίσης, ο Francisco Cabello Milla (Paco Simón), γαμπρός των αδελφών Los Jubiles, συνελήφθη. Μεταφέρθηκε στη φυλακή του Jaén, όπου και εκτελέστηκε.

Σε άγνωστες ημερομηνίες, ο Felipe García Flores, ο Manuel Martínez, ο Manuel Alcaraz και οι δύο γιοι του Antonio Vanzalá Soriano και Bartolomé El Chivito έχασαν τη ζωή τους. Η οργάνωση των Los Jubiles εξοντώθηκε την αυγή στις 6 Ιανουαρίου 1944 στην αγροικία Mojapié, στην περιοχή Montoro.

Ένας επιζών από την οργάνωση των Los Jubiles ήταν ο José Moreno Salazar El Quincallero, ο οποίος ήταν μόλις 16 ετών το 1940. Αρχικά ήταν αγγελιαφόρος για την οργάνωση και αργότερα, όταν η κάλυψή του αποκαλύφθηκε, έγινε μέλος της οργάνωσης στις 16 Δεκεμβρίου 1942.

Περίπου είκοσι φυγάδες συμμετείχαν στους Los Jubiles ταυτόχρονα, για να μην αναφέρουμε τις σχέσεις τους με τις οργανώσεις των Perico El Manco, Adamuz και El Portugués από το Marmoloejo. Εκτός από τους τρεις αδελφούς Jubiles, στον πυρήνα της οργάνωσης συμμετείχαν και οι Tomás Martinez Luque, Antonio Castilla Bigotín, Manuel Jiménez El Gato και οι αδελφοί Alcalá Cabanilla. Την τελευταία χρονιά συμμετείχαν οι επιζώντες José Moreno Salazar, Miguel Morales και Francisco Jiménez El Churro. Ένας άλλος επιζών από την οργάνωση ήταν ο Cristobal Nieto.

Πηγή: Polémica (Βαρκελώνη), αρ. 70, Ιανουάριος 2000. Μετάφραση από τα ισπανικά: Paul Sharkey.

Μετάφραση-απόδοση Π.

Σφραγισμένο κιβώτιο

Μέσα του σφραγίζονται δόγματα και συνήθειες
παράλληλες, παράνομες, παράλογες αλήθειες
Βράζουν αποστήματα με αίματα νοθευμένα
Τρέμεις μην ανιχνευτούν τα νέα σου πεπραγμένα

Πίστη τυφλή, πίστη χωλή, πίστη χωρίς ελπίδα
Μια μαχαιριά, μια τουφεκιά και νους χωρίς πατρίδα
Σ' ένα αεροστεγές κιβώτιο κείται η ζωή σου όλη
Δεν έχεις όνομα, ούτε χωριό: σαν να 'πεσε πανώλη

Τα νανουρίσματα ηχούν σαν τύμπανα πολέμου
Σφυροκοπούνε στο κουτί ιδέες του ανέμου:
εκείνες που ορκίστηκες ποτέ μην παραβείς
μία-μία τις αθέτησες και τώρα προχωρείς

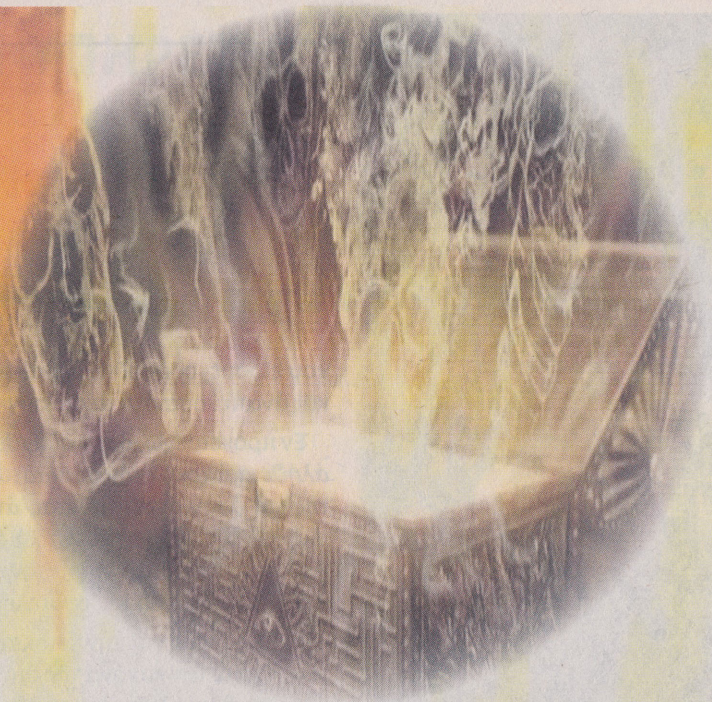
Ιερό είναι το φορτίο μας, τους ώμους μας λυγίζει
Τι νόημα έχει η ζωή όταν την αγάπη απελπίζει;
Ποια είναι η αξία μας σαν η ματιά στενεύει
και δεν μπορεί ελεύθερα το δίκιο να γυρεύει;

Ζωή σα φαγωμένο σανίδι στη σκηνή
σαν αστείο κακόγουστο που αναζητά ακροατή
Αμφιβάλλω αν υπήρξαμε τόσον καιρό
Αόρατοι στέκουμε σε δρόμο μισό

Επιστρέφω εν σώματι στον τόπο του εγκλήματος
σε χώρο άγνωστο, ανίερο ενός μυστηρίου παθήματος
Χάθηκαν οι μισοί, κάποιοι θα σβήσουν στο δρόμο
Φτιάχνουμε υλικό στης διαδρομής τον τόμο

Βασανίζω το μυαλό στου ήλιου τη σκιά (μια-δυο-τρεις:
μετρώ τις αχτίδες πάνω στην πληγή).
Θα 'ρθεις να με βρεις;
Μεταμορφώνεται ο άνθρωπος στης αποστολής την ακτή
Διάολε: η ζωή κρέμεται από μια αόρατη κλωστή

Φίλε μου έμπιστε, μέσα στο κιβώτιο κρύβονται ιδανικά
Απροστάτευτα τα κεφάλια μας χάσκουν ηδονικά
Μιας βέργας το τσάκισμα ακούς, ξεσπάς:

«Φτάνει πια!» φωνάζεις
Ξύνεις τις γωνίες με φαγωμένα νύχια.
Μόνος, πεζός και διψασμένος, φτωχός και
προδομένος: πιο ελεύθερος μου μοιάζεις

Μια σφαίρα στην καρδιά ή λίγο πιο ψηλά
Εκεί που ονειρεύομαι (που πιο πολύ πονά)
Εκεί στοχεύουν πάντοτε τα σκοτεινά μυαλά
Εκεί που θέλει δύναμη να κουβαλάς δίχως φτερά

Η μοίρα κατευθύνεται από απρόσωπα γραφεία
Σαν άλογα καλπάζουμε προς άγνωστη πορεία
Σκυφτοί πάνω από χαρτιά τζογάρουν τις ζωές μας
Αρχειοθετούν αλφαβητικά τις άμοιρες πνοές μας

Ζωές μυστικές, ποτήρι στεγνό, κι ένα κιβώτιο ρηχό
Ψάχνω απαντήσεις να βρω με το σκοτάδι βοηθό
«Αφήστε με τα μάτια μου να κλείσω,
να ξεκουράσω το μυαλό»
(Απαγορεύεται: φοβούνται μήπως κάτι θυμηθώ)

Πικρά σαν δάφνη τις σκέψεις αναμασώ
Χάνω τα λόγια, το ρυθμό

«Ορκίζομαι τυφλά να υπηρετώ...»
ποιον τελικά; απορώ

Θα ζήσω όσο χρειαστεί, ρολόι δεν κρατώ
Μέγα το δίλημμα και της ανάγκης η πειθώ
Μάταιος κόπος αν ξεκινούσα απ' την αρχή
(στο τέλος βρίσκεται της μέσης η προβολή)

Γέννημα-θρέμμα του ονείρου,
του εφιάλτη, της ομηρίας
Γέννημα-θρέμμα μάνας γης και μιας αγνής ιδεολογίας
Οι φίλοι ξεχνούν με τον καιρό:
οι εχθροί όμως θυμούνται
Για ασήμαντες αφορμές γραπτά παραποιούνται

Ας ησυχάσω πια κι εγώ: αρκετά έχω πει ως τώρα
Χρόνια να έχω δε χωρούν τα όσα φέρνει η ώρα
Μικρύνανε οι άνθρωποι. Τα όνειρα θεριέψαν
Κοφτές ανάσες χθεσινές το σήμερα μαντέψαν

Φοράς λευκά κρινάκια στους μαύρους καρπούς
φυγάδεψες την ύλη σε άνομους καιρούς
Της γης δεν χορταίνει ποτέ η κοιλιά
Στης άνοιξης την πόρτα σφίγγει η θηλιά

Ένα κομμένο χέρι στέκει αφηρημένο
σαν οπτασία κρέμεται: σχεδόν παραδεισένιο
Διαμελισμένα κορμιά, γυμνά κουφάρια και ουλές
κοριοί και βδέλλες γλύφουν ανοικτές πληγές

Άδεια η ψυχή, παγωμένη η ματιά
Κουβάρι το ψέμα, πίσσα στη στεριά
Αντιλαμβάνεσαι πως εξουσία σημαίνει κλειδί
(υπηρέτης, αρχηγός, άνθρωπος, θάνατος, ουσία, ζωή)

Πάνω σε τάφους και συντρίμμια χορεύουν οι θεσμοί
Με απολογίες στα δόντια αναγνωρίζονται οι νεκροί
Αδιάφορα κι ασύμφορα προβάλουν της μνήμης τα κενά
Σαν βράχος η θλίψη στο στέρνο κυλά

ophelia

Μια μαχαιριά, μια τουφεκιά και νους χωρίς πατρίδα
Σ' ένα αεροστεγές κιβώτιο κείται η ζωή σου όλη
Δεν έχεις όνομα, ούτε χωριό: σαν να 'πεσε πανώλη

Τα νανουρίσματα ηχούν σαν τύμπανα πολέμου
Σφυροκοπούνε στο κουτί ιδέες του ανέμου:
εκείνες που ορκίστηκες ποτέ μην παραβείς
μία-μία τις αθέτησες και τώρα προχωρείς

Ιερό είναι το φορτίο μας, τους ώμους μας λυγίζει
Τι νόημα έχει η ζωή όταν την αγάπη απελπίζει;
Ποια είναι η αξία μας σαν η ματιά στενεύει
και δεν μπορεί ελεύθερα το δίκιο να γυρεύει;

Ζωή σα φαγωμένο σανίδι στη σκηνή
σαν αστείο κακόγουστο που αναζητά ακροατή
Αμφιβάλλω αν υπήρξαμε τόσον καιρό
Αόρατοι στέκουμε σε δρόμο μισό

Επιστρέφω εν σώματι στον τόπο του εγκλήματος
σε χώρο άγνωστο, ανίερο ενός μυστηρίου παθήματος
Χάθηκαν οι μισοί, κάποιοι θα σβήσουν στο δρόμο
Φτιάχνουμε υλικό στης διαδρομής τον τόμο

Βασανίζω το μυαλό στου ήλιου τη σκιά (μια-δυο-τρεις:
μετρώ τις αχτίδες πάνω στην πληγή).
Θα 'ρθεις να με βρεις;
Μεταμορφώνεται ο άνθρωπος στης αποστολής την ακτή
Διάολε: η ζωή κρέμεται από μια αόρατη κλωστή

Φίλε μου έμπιστε, μέσα στο κιβώτιο κρύβονται ιδανικά
Απροστάτευτα τα κεφάλια μας χάσκουν ηδονικά
Μιας βέργας το τσάκισμα ακούς, ξεσπάς:

«Φτάνει πια!» φωνάζεις
Ξύνεις τις γωνίες με φαγωμένα νύχια.
Μόνος, πεζός και διψασμένος, φτωχός και
προδομένος: πιο ελεύθερος μου μοιάζεις

Μια σφαίρα στην καρδιά ή λίγο πιο ψηλά
Εκεί που ονειρεύομαι (που πιο πολύ πονά)
Εκεί στοχεύουν πάντοτε τα σκοτεινά μυαλά
Εκεί που θέλει δύναμη να κουβαλάς δίχως φτερά

Η μοίρα κατευθύνεται από απρόσωπα γραφεία
Σαν άλογα καλπάζουμε προς άγνωστη πορεία
Σκυφτοί πάνω από χαρτιά τζογάρουν τις ζωές μας
Αρχειοθετούν αλφαβητικά τις άμοιρες πνοές μας

Ζωές μυστικές, ποτήρι στεγνό, κι ένα κιβώτιο ρηχό
Ψάχνω απαντήσεις να βρω με το σκοτάδι βοηθό
«Αφήστε με τα μάτια μου να κλείσω,
να ξεκουράσω το μυαλό»
(Απαγορεύεται: φοβούνται μήπως κάτι θυμηθώ)

Πικρά σαν δάφνη τις σκέψεις αναμασώ
Χάνω τα λόγια, το ρυθμό

Γέννημα-θρέμμα του ονείρου,
του εφιάλτη, της ομηρίας
Γέννημα-θρέμμα μάνας γης και μιας αγνής ιδεολογίας
Οι φίλοι ξεχνούν με τον καιρό:
οι εχθροί όμως θυμούνται
Για ασήμαντες αφορμές γραπτά παραποιούνται

Ας ησυχάσω πια κι εγώ: αρκετά έχω πει ως τώρα
Χρόνια να έχω δε χωρούν τα όσα φέρνει η ώρα
Μικρύνανε οι άνθρωποι. Τα όνειρα θεριέψαν
Κοφτές ανάσες χθεσινές το σήμερα μαντέψαν

Φοράς λευκά κρινάκια στους μαύρους καρπούς
φυγάδεψες την ύλη σε άνομους καιρούς
Της γης δεν χορταίνει ποτέ η κοιλιά
Στης άνοιξης την πόρτα σφίγγει η θηλιά

Ένα κομμένο χέρι στέκει αφηρημένο
σαν οπτασία κρέμεται: σχεδόν παραδεισένιο
Διαμελισμένα κορμιά, γυμνά κουφάρια και ουλές
κοριοί και βδέλλες γλύφουν ανοικτές πληγές

Άδεια η ψυχή, παγωμένη η ματιά
Κουβάρι το ψέμα, πίσσα στη στεριά
Αντιλαμβάνεσαι πως εξουσία σημαίνει κλειδί
(υπηρέτης, αρχηγός, άνθρωπος, θάνατος, ουσία, ζωή)

Πάνω σε τάφους και συντρίμμια χορεύουν οι θεσμοί
Με απολογίες στα δόντια αναγνωρίζονται οι νεκροί
Αδιάφορα κι ασύμφορα προβάλουν της μνήμης τα κενά
Σαν βράχος η θλίψη στο στέρνο κυλά

ophelia

Ο μισάνθρωπος Τσόκλης ως κομμάτι της απάνθρωπης εξουσίας

Μια μερίδα του λεγόμενου ελλαδικού καλλιτεχνικού κόσμου, που όλα τα προηγούμενα χρόνια προωθήθηκαν από την εκάστοτε εξουσία και το καλλιτεχνικό κατεστημένο και παρουσιάζονταν ως avant garde ή αντιπρόσωποι της ποιότητας, βγαίνουν πλέον στον αφρό με το πραγματικό τους ποιόν ως σιαστές τους οποίους εξυπηρετούν και εξυπηρετούσαν τόσα χρόνια. Όλα τα παραπάνω υπερβαίνουν τις πολιτικές και κομματικές τους τοποθετήσεις, καθώς ακροδεξιοί, δεξιοί, κεντρώοι, αριστεροί ή κομμουνιστές μπορεί να είναι εξίσου μισάνθρωποι, απόμακροι, κοινωνικά ξεκομμένοι και να καταναλώνονται σ' ένα στενό και κλειστό κύκλο και μόνο.

Τα παραπάνω γράφονται με αφορμή τις δηλώσεις Τσόκλη περί επιλογής ζωής και θανάτου μεταξύ γερόντων και παιδιών. Ο Τσόκλης ρωτήθηκε από δημοσιογράφο για την περίοδο που διανύουμε και δεν αναφέρθηκε ούτε σε ελλείψεις κλινών, νοσοκομείων ή γιατρών και ΜΕΘ, αλλά πήρε θέση υπέρ της επιλογής ασθενών και συγκεκριμένα υπέρ των γεροντότερων έναντι των παιδιών, *«[...]Δηλαδή, ένα μωρό παιδί το θεωρούμε άξιο να ζήσει, αλλά δεν ξέρουμε αν είναι βόδι όρθιο ή είναι άνθρωπος που έχει μια αξία. Ένας γέροντας ξέρουμε πια τι ψάρια έπιασε στη ζωή του. Εγώ, αν ήταν να σώσω έναν άνθρωπο στην ηλικία μου, που ζει ακόμα και δεν τα 'χει χάσει, παρά ένα παιδί που δεν ξέρω τι θα γίνει, θα 'σωζα τον γέροντα, γιατί να το ρισκάρω, ο άλλος είναι μια πραγματική αξία αναγνωρισμένη»*.

Αν ο Τσόκλης, λοιπόν, δεν ήταν μισάνθρωπος και ήθελε να κάνει πραγματική κριτική,

Επιστρέφω εν σώματι στον τόπο του εγκλήματος
σε χώρο άγνωστο, ανίερο ενός μυστηρίου παθήματος
Χάθηκαν οι μισοί, κάποιοι θα σβήσουν στο δρόμο
Φτιάχνουμε υλικό στης διαδρομής τον τόμο

Βασανίζω το μυαλό στου ήλιου τη σκιά (μια-δυο-τρεις:
μετρώ τις αχτίδες πάνω στην πληγή).
Θα 'ρθεις να με βρεις;
Μεταμορφώνεται ο άνθρωπος στης αποστολής την ακτή
Διάολε: η ζωή κρέμεται από μια αόρατη κλωστή

Φίλε μου έμπιστε, μέσα στο κιβώτιο κρύβονται ιδανικά
Απροστάτευτα τα κεφάλια μας χάσκουν ηδονικά
Μιας βέργας το τσάκισμα ακούς, ξεσπάς:
Εκεί που θέλει δύναμη να κουβαλάς δίχως φτερά

Η μοίρα κατευθύνεται από απρόσωπα γραφεία
Σαν άλογα καλπάζουμε προς άγνωστη πορεία
Σκυφτοί πάνω από χαρτιά τζογάρουν τις ζωές μας
Αρχειοθετούν αλφαβητικά τις άμοιρες πνοές μας

Ζωές μυστικές, ποτήρι στεγνό, κι ένα κιβώτιο ρηχό
Ψάχνω απαντήσεις να βρω με το σκοτάδι βοηθό
«Αφήστε με τα μάτια μου να κλείσω,
να ξεκουράσω το μυαλό»
(Απαγορεύεται: φοβούνται μήπως κάτι θυμηθώ)

Πικρά σαν δάφνη τις σκέψεις αναμασώ
Χάνω τα λόγια, το ρυθμό

Διαμελισμένα κορμιά, γυμνά κουφάρια και ουλές
κοριοί και βδέλλες γλύφουν ανοικτές πληγές

Άδεια η ψυχή, παγωμένη η ματιά
Κουβάρι το ψέμα, πίσσα στη στεριά
Αντιλαμβάνεσαι πως εξουσία σημαίνει κλειδί
(υπηρέτης, αρχηγός, άνθρωπος, θάνατος, ουσία, ζωή)

Πάνω σε τάφους και συντρίμμια χορεύουν οι θεσμοί
Με απολογίες στα δόντια αναγνωρίζονται οι νεκροί
Αδιάφορα κι ασύμφορα προβάλουν της μνήμης τα κενά
Σαν βράχος η θλίψη στο στέρνο κυλά

ophelia

Ο μισάνθρωπος Τσόκλης ως κομμάτι της απάνθρωπης εξουσίας

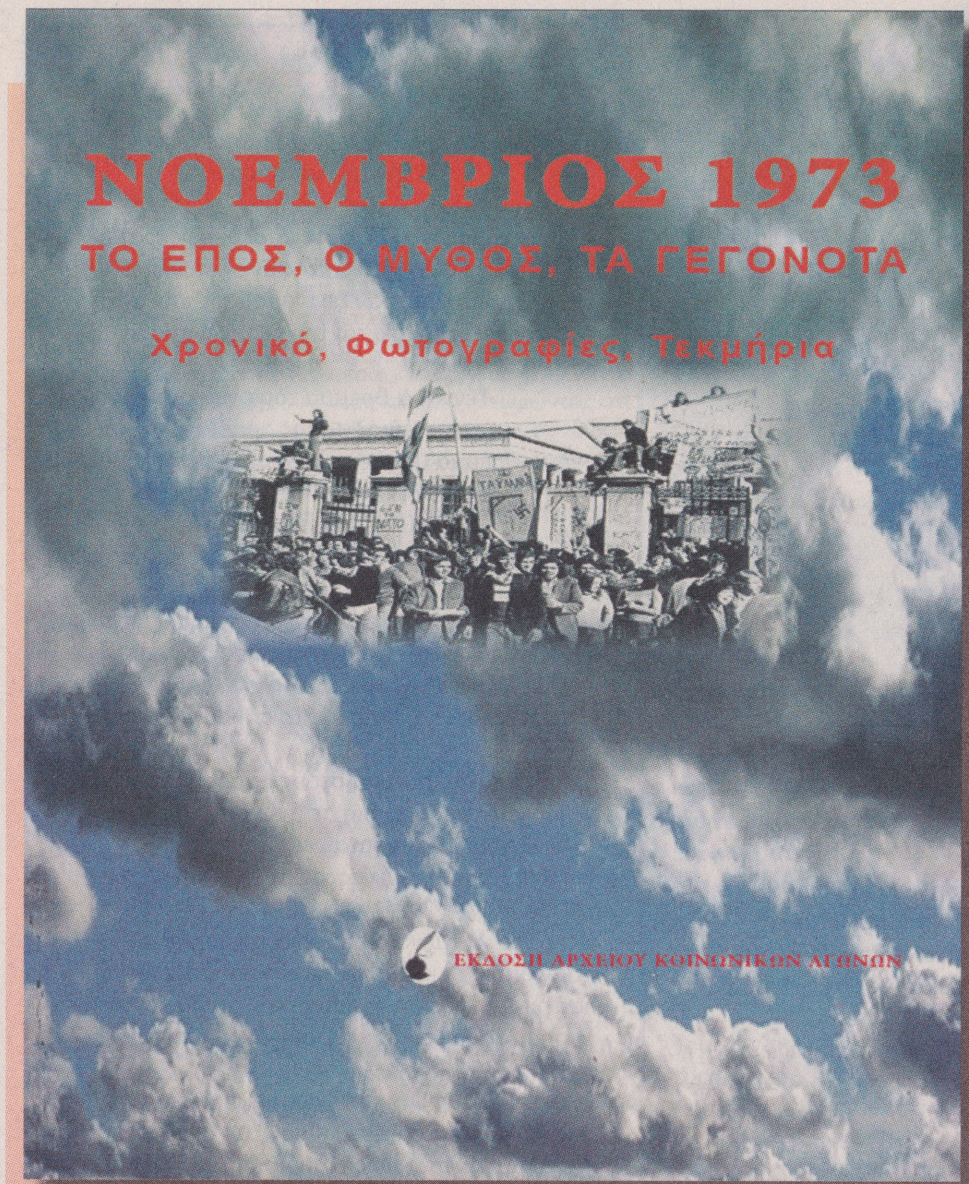
Μια μερίδα του λεγόμενου ελλαδικού καλλιτεχνικού κόσμου, που όλα τα προηγούμενα χρόνια προωθήθηκαν από την εκάστοτε εξουσία και το καλλιτεχνικό κατεστημένο και παρουσιάζονταν ως avant garde ή αντιπρόσωποι της ποιότητας, βγαίνουν πλέον στον αφρό με το πραγματικό τους ποιόν ως επιπλέοντα βοθρολύματα. Να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν χρειάζεται να είσαι καλλιτέχνης για να είσαι ευαίσθητος, οπότε η άποψη που θέλει τους καλλιτέχνες να είναι κάτι διαφορετικό από την κοινωνία δεν ευσταθεί και σε καμία περίπτωση δεν την υιοθετούμε. Η κατά περιόδους ασχολία μας με τις κοινωνικές απόψεις ορισμένων καλλιτεχνών έγκειται στο γεγονός, ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν μια αναγνωρισιμότητα και εύκολα μπορεί να έχουν δημόσιο βήμα. Κατά τ' άλλα, δεν θεωρούμε σε καμμία περίπτωση ότι όλοι είναι ίδιοι ή ότι άνθρωποι με ταλέντο και κοινωνική ενσυναίσθηση, που δεν μπόρεσαν ποτέ τους να έχουν το βήμα ή την αναγνώριση που τους αξίζει, μπορεί να είναι ίδιοι με κάποιους που τους έχει στηρίξει το καλλιτεχνικό σύστημα και οι εξουσίες. Μιλάμε κυρίως για τους καλλιτέχνες οι οποίοι είναι άνθρωποι εξυπηρετητές των εκάστοτε εξουσιών και άμεσα συνδιαλεγόμενοι, που δεν έχουν ουδεμία επαφή με την κοινωνική πραγματικότητα. Αποκλεισμένοι και απόμακροι, όπως οι εξουσιαστές τους οποίους εξυπηρετούν και εξυπηρετούσαν τόσα χρόνια. Όλα τα παραπάνω υπερβαίνουν τις πολιτικές και κομματικές τους τοποθετήσεις, καθώς ακροδεξιοί, δεξιοί, κεντρώοι, αριστεροί ή κομμουνιστές μπορεί να είναι εξίσου μισάνθρωποι, απόμακροι, κοινωνικά ξεκομμένοι και να καταναλώνονται σ' ένα στενό και κλειστό κύκλο και μόνο.

Τα παραπάνω γράφονται με αφορμή τις δηλώσεις Τσόκλη περί επιλογής ζωής και θανάτου μεταξύ γερόντων και παιδιών. Ο Τσόκλης ρωτήθηκε από δημοσιογράφο για την περίοδο που διανύουμε και δεν αναφέρθηκε ούτε σε ελλείψεις κλινών, νοσοκομείων ή γιατρών και ΜΕΘ, αλλά πήρε θέση υπέρ της επιλογής ασθενών και συγκεκριμένα υπέρ των γεροντότερων έναντι των παιδιών, *«[...]Δηλαδή, ένα μωρό παιδί το θεωρούμε άξιο να ζήσει, αλλά δεν ξέρουμε αν είναι βόδι όρθιο ή είναι άνθρωπος που έχει μια αξία. Ένας γέροντας ξέρουμε πια τι ψάρια έπιασε στη ζωή του. Εγώ, αν ήταν να σώσω έναν άνθρωπο στην ηλικία μου, που ζει ακόμα και δεν τα 'χει χάσει, παρά ένα παιδί που δεν ξέρω τι θα γίνει, θα 'σωζα τον γέροντα, γιατί να το ρισκάρω, ο άλλος είναι μια πραγματική αξία αναγνωρισμένη».*

Αν ο Τσόκλης, λοιπόν, δεν ήταν μισάνθρωπος και ήθελε να κάνει πραγματική κριτική, θα αναφερόταν στις ελλείψεις στην δημόσια υγεία που οδηγούν στις απάνθρωπες επιλογές ζωής και θανάτου με βάση την ηλικία του ασθενή και όχι να παίρνει θέση υπέρ των γέρων έναντι των παιδιών με αυτούς τους υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς. Αλλά ο Τσόκλης δεν θέλησε να δαγκώσει το χέρι της απάνθρωπης και μισάνθρωπης εξουσίας που τον ανέδειξε. Να σημειωθεί, ότι ο συγκεκριμένος έχει και στο παρελθόν προκαλέσει με δηλώσεις που θεωρούν ένοχη μια γυναίκα για το ντύσιμο της και τον βιασμό της και με αναφορές υπέρ της παιδοφιλίας. Μάλιστα, είχε αναφέρει ότι οι απόψεις αυτές είναι... «αναρχικές». Το ότι ένας τέτοιος άνθρωπος ξεθάβεται από τους δημοσιογράφους κρατικού καναλιού, χρόνια μετά και του δίνεται δημόσιο βήμα, ενώ έχει ήδη προκαλέσει στο παρελθόν, καταδεικνύει το γεγονός ότι η σαπίλα ξεφεύγει από τον συνεντευξιαζόμενο και συνδέεται άμεσα και με αυτόν που παίρνει την συνέντευξη και ακόμα παραπέρα...

Ε.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΝΕΑΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἕνα απὸ τὰ πολυτιμότερα ἀγαθά· μὲ κανέναν τρόπο δὲν εἶναι δυνατόν, ὅσα χρόνια καὶ ἄν περάσουν, νὰ ἐξαφανισθῆ, ἀπὸ τὴν στιγμὴ τῆς ἐκδηλώσεώς της ὡς πραγματικοῦ γεγονότος. Εἶναι κανόνας γιὰ ὅ,τι πολύτιμο κρύβεται μέσα στὸν χρόνο νὰ ἀποκαλύπτεται μὲ τὸ πέρασμά του, ὅταν ἀποσύρονται οἱ επικαλύψεις. Καθὼς ἐναλλάσσονται οἱ καταστάσεις, συσσωρεύονται τὰ συμβάντα, τόσον τὰ ἀληθινὰ όσον καὶ οἱ ἐπικαλύψεις τους, δηλαδὴ οἱ οὐσιαστικὲς καὶ μὴ στρεβλώσεις τους. Αὐτὴ ἡ υπερσυγκέντρωσις ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σε σύγκρουσι στὸ ἐσωτερικὸ αὐτῆς τῆς συσσωρεύσεως. Ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συγκρούσεως ἔχομε ἐκδηλώσεις περιορισμένης ἢ μεγάλης

νου εἴδους, οἱ ὁποῖες, βεβαίως, δυνατότητες δὲν μένουν σταθερές ἀλλὰ μεταβάλλονται καὶ ἀναπτύσσονται μέσω συγκεκριμένων διεργασιῶν.

Ἐν προκειμένῳ, ὅσον *οἱ ἄνθρωποι διευρύνουν τά ὅρια τῶν δυνατοτήτων τους, τόσον ἡ ἀλήθεια ἀποκτᾶ τὴν οὐσιαστική της ὑπόστασι, καθὼς συναρμολογοῦνται τὰ συστατικά της καὶ ὅσον αναζητοῦνται, ἀνευρίσκονται καὶ ἑνωποιοῦνται τὰ διάφορα τμήματα τοῦ ἀληθινοῦ, τόσον τὰ δυνητικὰ ὅρια τῶν ἀνθρώπων ἐπεκτείνονται.* Ἄς ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι καθοριστικὴ σημασία γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τῶν προσπαθειῶν ἔχει ἡ διατήρηση τῆς μνήμης, ἡ ὁποία, ἐπίσης, συντελεῖ ἀποφασιστικὰ στὴν ἀνάπτυξη τῆς συνειδήσεως.

Στὴν πορεία γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἀλήθειας, δηλαδὴ τῶν πραγματικῶν γεγονότων, ἔχομε τὸν κανόνα τῆς συνεχοῦς προσπάθειας μέσω τοῦ ξεπεράσματος τῶν ἐμποδίων, τῶν δυσκολιῶν καί, κυρίως, τοῦ παγιωμένου διὰ τῆς ἔντονης διαδόσεως επιφανειακοῦ μὴ πραγματικοῦ, τὸ ὁποῖο βασίζεται καὶ καθορίζεται ἀπὸ τὸ κῦρος τῶν ἑκάστοτε κατεχόντων εξουσία[2]. Ἡ μοίρα ὅσων συνέβησαν στὴν Ἀθήνα κατὰ τὸ διάστημα 14 ἕως 18 Νοεμβρίου 1973 εἶναι νὰ περάσουν ἀπὸ τὶς συμπληγάδες καὶ νὰ ἀποκαλυφθοῦν στὶς πραγματικές τους διαστάσεις καὶ ὄχι μὲ τὰ κατασκευασμένα, ἀπὸ τὶς ἐξουσίες, καλούπια, ὅπου ψεύδη καὶ ἀναληθεῖς παραστάσεις εἶναι ἀναμεμιγμένες μὲ ἀλήθειες, ἐνῶ ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ὑπερβολή, οἱ φαντασιώσεις καὶ οἱ ιδεοληψίες ἔχουν ἀντικαταστήσει ἢ συμπληρώσει τὰ συμβάντα.

Σύμφωνα μὲ τὸν ἀξιομνημόνευτο Ἐρρῖκο Μαλατέστα: «Δὲν πρόκειται νὰ φθάσουμε στὴν ἀναρχία οὔτε σήμερα, οὔτε αὔριο, οὔτε σὲ δέκα αἰῶνες, ἁπλῶς θὰ πορευόμαστε πρὸς αὐτὴν σήμερα, αὔριο καὶ γιὰ πάντα». Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν ἀλήθεια. Συνεπῶς δὲν σταματοῦμε νὰ ἀναζητοῦμε, νὰ ἀνευρίσκουμε, νὰ ἀποκαλύπτουμε καὶ νὰ γνωστοποιοῦμε τὰ κομμάτια τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸ κάθε τι τὸ ὁποῖο ἐνδιαφέρει τὴν ἀτομικὴ καὶ συλλογικὴ συνείδησι, ἐπειδή, ἡ ἀνάπτυξις τῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις γιὰ τὴν συνολικὴ ἐλευθέρωσι τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλων τῶν ὑπάρξεων ἐπὶ τοῦ πλανήτη. Βῆμα τὸ βῆμα, κομμάτι τὸ κομμάτι, ἐπομένως, οἰκοδομεῖται ἡ ἀλήθεια, τὴν ὁποία ἐπιζητοῦμε και προσπαθούμε νὰ προσεγγίσουμε.

Καθώς, ἔχουν παρέλθει σαράντα ἑπτά χρόνια ἀπὸ τὸ γεγονὸς στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ παρούσα ἔκδοσις εἶναι μία ευκαιρία νὰ ἀνατρέξη κάποιος στὰ γεγονότα τοῦ Νοεμβρίου 1973. Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θὰ μποροῦσε κάποιος νὰ επικαλεσθῆ, ποικίλλουν. Ἕνας απὸ αὐτοὺς εἶναι ὅτι ὅσοι γεννήθηκαν ἐκεῖνο τὸ ἔτος εἶναι μεσήλικες καὶ εἴτε δεν ἀσχολήθηκαν καθόλου μὲ τὰ γεγονότα, καθὼς κολύμπησαν μέσα στὶς αὐταπάτες τοῦ καταναλωτισμού καὶ τοῦ ατομικοῦ βολέματος εἴτε ἀδιαφόρησαν γιὰ τὰ ὅσα ἔγιναν ΤΟΤΕ.

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ συμβάντος στὰ χέρια τῶν κάθε εἴδους ειδικῶν τῆς χειραγωγήσεως, οἱ ὁποῖοι τὸ συσκοτίζουν μὲ τὶς πολιτικές τους σκοπιμότητες καὶ τὶς

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα ἀγαθά· μὲ κανέναν τρόπο δὲν εἶναι δυνατόν, ὅσα χρόνια καὶ ἂν περάσουν, νὰ ἐξαφανισθῆ, ἀπὸ τὴν στιγμὴ τῆς ἐκδηλώσεώς της ὡς πραγματικοῦ γεγονότος. Εἶναι κανόνας γιὰ ὅ,τι πολύτιμο κρύβεται μέσα στὸν χρόνο νὰ ἀποκαλύπτεται μὲ τὸ πέρασμά του, ὅταν ἀποσύρονται οἱ ἐπικαλύψεις. Καθὼς ἐναλλάσσονται οἱ καταστάσεις, συσσωρεύονται τὰ συμβάντα, τόσον τὰ ἀληθινὰ ὅσον καὶ οἱ ἐπικαλύψεις τους, δηλαδὴ οἱ οὐσιαστικὲς καὶ μὴ στρεβλώσεις τους. Αὐτὴ ἡ υπερσυγκέντρωσις ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σε σύγκρουσι στὸ ἐσωτερικὸ αὐτῆς τῆς συσσωρεύσεως. Ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συγκρούσεως ἔχομε ἐκδηλώσεις περιορισμένης ἢ μεγάλης ἐντάσεως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑπάρχει ἀπεγκλωβισμὸς καὶ διαφυγὴ μικρῶν ἢ μεγάλων ποσοστῶν ἀπὸ τὴν μὴ ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια[1].

Ὅταν κάνουμε ἀναφορὰ στὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀναζήτησίν της, μὲ κανένα τρόπο δεν ἔχομε κατὰ νοῦ τον τεμαχισμό, τὴν μερικότητα. Πολλοὶ ταυτίζουν αὐτὰ τὰ θραύσματα μὲ τὴν ἀλήθεια. Ὅμως ἢ αὐταπατῶνται ἢ ἐξαπατοῦν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους. Ἐμεῖς ἐννοοῦμε αὐτὴν τὴν κατάστασι ἡ ὁποία προσεγγίζει τὸ πλήρες ἢ τὸ ἀπόλυτο. Ὑπάρχει, ἄραγε, κάποιος ὁ ὁποῖος μπόρεσε νὰ ἀποδώση κάποια συμβάντα μὲ τρόπο ὥστε αὐτὰ νὰ ἀνταποκρίνονται σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν ἀλήθεια;

Ἄς ἀνιχνεύσουμε τὶς πτυχὲς αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος.

Τὰ συμβάντα, ὅπως καὶ οἱ ἰδέες, ἔρχονται ἀτόφυα. Ὅμως, δὲν ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ τὰ ἀντιληφθοῦμε, την στιγμή της τελέσεώς τους, στὴν ὁλότητά τους. Αὐτὸ θὰ ἦταν δυνατὸ μόνο στὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποία θὰ βρισκόμασταν σὲ ἕνα σημεῖο, θεωρούμενο ὡς πανοπτικόν, ἀπὸ ὅπου θὰ εἴχαμε πλήρη θέαση τῶν τεκταινομένων, ἱκανότητα πλήρους ἀπομνημονεύσεως καὶ ἐν συνεχεία καταγραφῆς καὶ ἀκριβοῦς ἀποδόσεώς τους, ὄντες ταυτόχρονα ἀποδεσμευμένοι ἀπὸ τὶς ἁλυσίδες τῆς προσωπικής, ομαδικής ή αγελαίας (κομματικής) ἰδιοτέλειας.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ με τὶς ἰδέες. Ἐὰν βρισκόμασταν σὲ θέσι νὰ τὶς ἀφομοιώσουμε

ἀλήθεια ἀποκτᾶ τὴν οὐσιαστική της ὑπόστασι, καθὼς συναρμολογοῦνται τὰ συστατικά της καὶ ὅσον αναζητοῦνται, ἀνευρίσκονται καὶ ἑνωποιοῦνται τὰ διάφορα τμήματα τοῦ ἀληθινοῦ, τόσον τὰ δυνητικὰ ὅρια τῶν ἀνθρώπων ἐπεκτείνονται. Ἄς ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι καθοριστικὴ σημασία γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τῶν προσπαθειῶν ἔχει ἡ διατήρηση τῆς μνήμης, ἡ ὁποία, ἐπίσης, συντελεῖ ἀποφασιστικὰ στὴν ἀνάπτυξη τῆς συνειδήσεως.

Στὴν πορεία γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἀλήθειας, δηλαδὴ τῶν πραγματικῶν γεγονότων, ἔχομε τὸν κανόνα τῆς συνεχοῦς προσπάθειας μέσω τοῦ ξεπεράσματος τῶν ἐμποδίων, τῶν δυσκολιῶν καί, κυρίως, τοῦ παγιωμένου διὰ τῆς ἔντονης διαδόσεως ἐπιφανειακοῦ μὴ πραγματικοῦ, τὸ ὁποῖο βασίζεται καὶ καθορίζεται ἀπὸ τὸ κῦρος τῶν ἑκάστοτε κατεχόντων εξουσία[2]. Ἡ μοίρα ὅσων συνέβησαν στὴν Ἀθήνα κατὰ τὸ διάστημα 14 ἕως 18 Νοεμβρίου 1973 εἶναι νὰ περάσουν ἀπὸ τὶς συμπληγάδες καὶ νὰ ἀποκαλυφθοῦν στὶς πραγματικές τους διαστάσεις καὶ ὄχι μὲ τὰ κατασκευασμένα, ἀπὸ τὶς ἐξουσίες, καλούπια, ὅπου ψεύδη καὶ ἀναληθεῖς παραστάσεις εἶναι ἀναμεμιγμένες μὲ ἀλήθειες, ἐνῶ ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ὑπερβολή, οἱ φαντασιώσεις καὶ οἱ ιδεοληψίες ἔχουν ἀντικαταστήσει ἢ συμπληρώσει τὰ συμβάντα.

Σύμφωνα μὲ τὸν ἀξιομνημόνευτο Ἐρρῖκο Μαλατέστα: «Δὲν πρόκειται νὰ φθάσουμε στὴν ἀναρχία οὔτε σήμερα, οὔτε αὔριο, οὔτε σὲ δέκα αἰῶνες, ἁπλῶς θὰ πορευόμαστε πρὸς αὐτὴν σήμερα, αὔριο καὶ γιὰ πάντα». Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν ἀλήθεια. Συνεπῶς δὲν σταματοῦμε νὰ ἀναζητοῦμε, νὰ ἀνευρίσκουμε, νὰ ἀποκαλύπτουμε καὶ νὰ γνωστοποιοῦμε τὰ κομμάτια τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸ κάθε τι τὸ ὁποῖο ἐνδιαφέρει τὴν ἀτομικὴ καὶ συλλογικὴ συνείδησι, ἐπειδή, ἡ ἀνάπτυξις τῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις γιὰ τὴν συνολικὴ ἐλευθέρωσι τῶν ἀνθρώπων καὶ όλων τῶν ὑπάρξεων ἐπὶ τοῦ πλανήτη. Βῆμα τὸ βῆμα, κομμάτι τὸ κομμάτι, ἐπομένως, οἰκοδομεῖται ἡ ἀλήθεια, τὴν ὁποία ἐπιζητοῦμε και προσπαθούμε νὰ προσεγγίσουμε.

Καθώς, ἔχουν παρέλθει σαράντα ἑπτὰ χρόνια ἀπὸ τὸ γεγονὸς στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ παρούσα ἔκδοσις εἶναι μία ευκαιρία νὰ ἀνατρέξη κάποιος στὰ γεγονότα τοῦ Νοεμβρίου 1973. Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θὰ μποροῦσε κάποιος νὰ επικαλεσθῆ, ποικίλλουν. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὅτι ὅσοι γεννήθηκαν ἐκεῖνο τὸ ἔτος εἶναι μεσήλικες καὶ εἴτε δεν ἀσχολήθηκαν καθόλου μὲ τὰ γεγονότα, καθὼς κολύμπησαν μέσα στὶς αὐταπάτες τοῦ καταναλωτισμοῦ καὶ τοῦ ατομικοῦ βολέματος εἴτε ἀδιαφόρησαν γιὰ τὰ ὅσα ἔγιναν ΤΟΤΕ.

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ συμβάντος στὰ χέρια τῶν κάθε εἴδους ειδικῶν τῆς χειραγωγήσεως, οἱ ὁποῖοι τὸ συσκοτίζουν μὲ τὶς πολιτικές τους σκοπιμότητες καὶ τὶς ἰδεολογικὲς ἀγκυλώσεις, εἶναι ἕνας ἀκόμη λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, οἱ μη επαναπαυόμενοι –στις ψευδαισθήσεις τις οποίες διασπείρει η εξουσία–, ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ γνωρίσουν ΕΚΕΙΝΑ τὰ πεπραγμένα. Νὰ τὰ γνωρίσουν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν διερευνητικὸ τρόπο. Εἶναι ἀποδεκτὸ ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι δύσκολο. Δὲν εἶναι, ὅμως, ἀκατόρθωτο.

Ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ διαρκὴς ἀνάδειξις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἕνα σοβαρὸ μέτωπο τῆς πάλης ἐναντίον κάθε ἐξουσίας. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς διαχειρίσεως, τῶν κατὰ καιροὺς συμβάντων, στὰ χέρια τῶν εξουσιαστῶν (αριστερῶν, δεξιῶν, κομμουνιστῶν, σοσιαλιστῶν, ἐθνικιστῶν κ.λπ.) συνιστᾶ την ἔμπρακτη ἀποδοχή τοῦ κύρους τῆς ἐξουσίας[3].

Αὐτὴ ἡ ἔκδοσις περιέχει τὸ κείμενο τοῦ χρονικοῦ, τὸ ὁποῖο εἶχε πρωτοδημοσιευθεῖ στὴν μπροσούρα μὲ τὸν τίτλο: «Ἕξη χρόνια ἀρκετά, δὲν θὰ γίνουνε ἑπτὰ» ἡ ὁποία κυκλοφόρησε το 1979, ἀπὸ τὴν Αὐτόνομη Πρωτοβουλία Πολιτῶν καὶ συμπεριελήφθη στὸ βιβλίο: «Αὐτοὶ οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται, δὲν ἐξαγοράζονται, δὲν δικαιώθηκαν», τὸ ὁποῖο ἐκδόθηκε το 1983.

Στὴν παροῦσα ἔκδοσι ἔγιναν κάποιες ἀπαραίτητες διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις, συνεπικουρούμενες ἀπὸ τὴν παράθεσι τεκμηρίων.

Συσπείρωση Ἀναρχικῶν
Νοέμβριος 2020

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα ἀγαθά· μὲ κανέναν τρόπο δὲν εἶναι δυνατόν, ὅσα χρόνια καὶ ἂν περάσουν, νὰ ἐξαφανισθῆ, ἀπὸ τὴν στιγμὴ τῆς ἐκδηλώσεώς της ὡς πραγματικοῦ γεγονότος. Εἶναι κανόνας γιὰ ὅ,τι πολύτιμο κρύβεται μέσα στὸν χρόνο νὰ ἀποκαλύπτεται μὲ τὸ πέρασμά του, ὅταν ἀποσύρονται οἱ ἐπικαλύψεις. Καθὼς ἐναλλάσσονται οἱ καταστάσεις, συσσωρεύονται τὰ συμβάντα, τόσον τὰ ἀληθινὰ ὅσον καὶ οἱ ἐπικαλύψεις τους, δηλαδὴ οἱ οὐσιαστικὲς καὶ μὴ στρεβλώσεις τους. Αὐτὴ ἡ υπερσυγκέντρωσις ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σε σύγκρουσι στὸ ἐσωτερικὸ αὐτῆς τῆς συσσωρεύσεως. Ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συγκρούσεως ἔχομε ἐκδηλώσεις περιορισμένης ἢ μεγάλης ἐντάσεως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑπάρχει ἀπεγκλωβισμὸς καὶ διαφυγὴ μικρῶν ἢ μεγάλων ποσοστῶν ἀπὸ τὴν μὴ ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια[1].

Ὅταν κάνουμε ἀναφορὰ στὴν ἀλήθεια καὶ τὴν αναζήτησίν της, μὲ κανένα τρόπο δεν ἔχομε κατὰ νοῦ τον τεμαχισμό, τὴν μερικότητα. Πολλοί ταυτίζουν αὐτὰ τὰ θραύσματα μὲ τὴν ἀλήθεια. Ὅμως ἢ αὐταπατῶνται ἢ ἐξαπατοῦν ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους. Ἐμεῖς ἐννοοῦμε αὐτὴν τὴν κατάστασι ἡ ὁποία προσεγγίζει τὸ πλῆρες ἢ τὸ ἀπόλυτο. Ὑπάρχει, ἄραγε, κάποιος ὁ ὁποῖος μπόρεσε νὰ ἀποδώση κάποια συμβάντα μὲ τρόπο ὥστε αὐτὰ νὰ ἀνταποκρίνονται σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν ἀλήθεια;

Ἂς ἀνιχνεύσουμε τὶς πτυχὲς αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος.

Τὰ συμβάντα, ὅπως καὶ οἱ ἰδέες, ἔρχονται ἀτόφυα. Ὅμως, δὲν ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ τὰ ἀντιληφθοῦμε, την στιγμή της τελέσεώς τους, στὴν ὁλότητά τους. Αὐτὸ θὰ ἦταν δυνατό μόνο στὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποία θὰ βρισκόμασταν σὲ ἕνα σημεῖο, θεωρούμενο ὡς πανοπτικόν, ἀπὸ ὅπου θὰ εἴχαμε πλήρη θέαση τῶν τεκταινομένων, ἱκανότητα πλήρους ἀπομνημονεύσεως καὶ ἐν συνεχεία καταγραφῆς καὶ ἀκριβοῦς ἀποδόσεώς τους, ὄντες ταυτόχρονα ἀποδεσμευμένοι ἀπὸ τὶς ἁλυσίδες τῆς προσωπικῆς, ομαδικῆς ἢ αγελαίας (κομματικῆς) ἰδιοτέλειας.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει και με τὶς ἰδέες. Ἐὰν βρισκόμασταν σὲ θέσι νὰ τὶς ἀφομοιώσουμε καὶ νὰ τὶς ἐκπέμψουμε μὲ σκέψεις και εάν ήταν δυνατόν να ακολουθούσε στην συνέχεια) ἡ πλήρης ὑλοποίησίς τους, τότε ὁ κόσμος μας θὰ ἔλαμπε ἀπὸ ὀμορφιά, καλωσύνη, δικαιοσύνη, εὐημερία, χαρὰ καὶ τόν θρίαμβο τῶν ὀρθῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ὅμως κάτι τέτοιο δὲν ἰσχύει λόγω τῶν περιορισμένων δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρωπί-

1. Μέχρι πότε θὰ διατηρεῖτο ἡ σιωπὴ καὶ ἡ διαστρέβλωσις γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο πυροδοτήθηκε ἡ κατάληψις τοῦ Πολυτεχνείου; Χρειάσθηκε νὰ περάσουν 29 ολόκληρα χρόνια μέχρις ὅτου ἐξαναγκασθοῦν νὰ ὁμολογήσουν τὴν κίνησι, ἡ ὁποία εἶχε προετοιμασθεῖ. Τὸ ἀργὰ ἰσχύει, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὸ ποτέ! [Στὸ παράρτημα ὑπάρχει καὶ τὸ σχετικὸ κείμενο, τὸ ὁποῖο δημοσιεύθηκε στὴν ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, φ. 8, Νοέμβριος 2002, στὸ ὁποῖο εἶχε γίνει μία πρώτη ἀναφορὰ στὸ «τέχνασμα»].

στὴν ἀναρχία οὔτε σήμερα, οὔτε αὔριο, οὔτε σὲ δέκα αἰῶνες, ἁπλῶς θὰ πορευόμαστε πρὸς αὐτὴν σήμερα, αὔριο καὶ γιὰ πάντα». Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν ἀλήθεια. Συνεπῶς δὲν σταματοῦμε νὰ ἀναζητοῦμε, νὰ ἀνευρίσκουμε, νὰ ἀποκαλύπτουμε καὶ νὰ γνωστοποιοῦμε τὰ κομμάτια τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸ κάθε τι τὸ ὁποῖο ἐνδιαφέρει τὴν ἀτομικὴ καὶ συλλογικὴ συνείδησι, ἐπειδή, ἡ ἀνάπτυξις τῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις γιὰ τὴν συνολικὴ ἐλευθέρωσι τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλων τῶν ὑπάρξεων ἐπὶ τοῦ πλανήτη. Βῆμα τὸ βῆμα, κομμάτι τὸ κομμάτι, ἑπομένως, οἰκοδομεῖται ἡ ἀλήθεια, την ὁποία ἐπιζητοῦμε και προσπαθοῦμε νὰ προσεγγίσουμε.

Καθώς, ἔχουν παρέλθει σαράντα ἑπτά χρόνια ἀπὸ τὸ γεγονὸς στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ παροῦσα ἔκδοσις εἶναι μία ευκαιρία νὰ ἀνατρέξη κάποιος στὰ γεγονότα τοῦ Νοεμβρίου 1973. Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θὰ μποροῦσε κάποιος να επικαλεσθῆ, ποικίλλουν. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὅτι ὅσοι γεννήθηκαν ἐκεῖνο τὸ ἔτος εἶναι μεσήλικες καὶ εἴτε δεν ἀσχολήθηκαν καθόλου μὲ τὰ γεγονότα, καθὼς κολύμπησαν μέσα στὶς αὐταπάτες τοῦ καταναλωτισμοῦ καὶ τοῦ ατομικοῦ βολέματος εἴτε ἀδιαφόρησαν γιὰ τὰ ὅσα ἔγιναν ΤΟΤΕ.

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ συμβάντος στὰ χέρια τῶν κάθε εἴδους ειδικῶν τῆς χειραγωγήσεως, οἱ ὁποῖοι τὸ συσκοτίζουν μὲ τὶς πολιτικές τους σκοπιμότητες καὶ τὶς ἰδεολογικὲς ἀγκυλώσεις, εἶναι ἕνας ἀκόμη λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, οἱ μη επαναπαυόμενοι –στις ψευδαισθήσεις τις οποίες διασπείρει η εξουσία–, ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ γνωρίσουν ΕΚΕΙΝΑ τὰ πεπραγμένα. Νὰ τὰ γνωρίσουν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν διερευνητικὸ τρόπο. Εἶναι ἀποδεκτὸ ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι δύσκολο. Δὲν εἶναι, ὅμως, ἀκατόρθωτο.

Ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ διαρκὴς ἀνάδειξις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἕνα σοβαρὸ μέτωπο τῆς πάλης ἐναντίον κάθε ἐξουσίας. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς διαχειρίσεως, τῶν κατὰ καιροὺς συμβάντων, στὰ χέρια τῶν ἐξουσιαστῶν (αριστερῶν, δεξιῶν, κομμουνιστῶν, σοσιαλιστῶν, ἐθνικιστῶν κ.λπ.) συνιστᾶ την ἔμπρακτη ἀποδοχὴ τοῦ κύρους τῆς ἐξουσίας[3].

Αὐτὴ ἡ ἔκδοσις περιέχει τὸ κείμενο τοῦ χρονικοῦ, τὸ ὁποῖο εἶχε πρωτοδημοσιευθεῖ στὴν μπροσούρα μὲ τὸν τίτλο: «Ἔξη χρόνια ἀρκετά, δὲν θὰ γίνουνε ἑπτά» ἡ ὁποία κυκλοφόρησε το 1979, ἀπὸ τὴν Αὐτόνομη Πρωτοβουλία Πολιτῶν καὶ συμπεριελήφθη στὸ βιβλίο: «Αὐτοὶ οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται, δὲν ἐξαγοράζονται, δὲν δικαιώθηκαν», τὸ ὁποῖο ἐκδόθηκε το 1983.

Στὴν παροῦσα ἔκδοσι ἔγιναν κάποιες ἀπαραίτητες διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις, συνεπικουρούμενες ἀπὸ τὴν παράθεσι τεκμηρίων.

Συσπείρωση Ἀναρχικῶν
Νοέμβριος 2020

2. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ εὐκολία δὲν συγκαταλέγεται στὶς ἀρετές. Ο Ηρακλῆς, τῆς μυθολογίας, μὲ τὴν ἐπιλογὴ τῆς ἀτραποῦ τῆς ἀρετὴς, ἐπέλεξε καὶ διήνυσε μίαν πορεία πλήρη δυσκολιῶν.

3. Ἡ ἐπὶ μακρὸν διαδιδόμενη ἄποψις ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀσχολούμεθα μὲ τὶς ἐπετείους μνήμης μὲ τὸ αἰτιολογικό ὅτι εἶναι γιορτὲς τῆς δημοκρατίας ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὀφείλουμε, ὡς ἀναρχικοὶ, νὰ ἀπέχομε εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβὴς, ἐπειδὴ κατέληξε νὰ εἶναι γιορτὴ τῆς δημοκρατίας, ἐνῶ στὴν πραγματική της διάστασι εἶναι ἐπέτειος μνήμης μιᾶς ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΣ στὴν ὁποία συμμετεῖχαν ἁπλοὶ ἀνώνυμοι ἄνθρωποι) καὶ οἱ αναρχικοὶ. Συνεπῶς, ἡ μὴ συμμετοχὴ, ὅπως καὶ ἡ συμμετοχὴ χωρὶς τὴν ἀνάδειξι ἐκείνων τῶν συστατικῶν τῆς ἐξεγέρσεως τὰ ὁποῖα ἔχουν οὐσιώδη συνάφεια μὲ ἀντικρατικὲς ἀπόψεις καὶ πρακτικὲς, εἶναι ἡ ἔμμεση ἀποδοχὴ τῶν κρατικῶν προδιαγραφῶν.